

20260415-MvS-Recreating-Peace-Now-je-Innerlijke-Meterik

15 apr 2026

Webpage – met alle links

https://matrix-nl.freevar.com/#15_apr_2026

Samenvatting

Tijdens de samenkomst op **15 april 2026** stond het thema **vrede als fundamentele staat van zijn** centraal. Martijn van Staveren benadrukte dat vrede niet slechts de afwezigheid van oorlog is, maar een innerlijk platform van waaruit men met ruimte en verwondering naar de wereld kijkt.

Hieronder volgen de belangrijkste thema's van de dag:

1. Vrede en de "Archives" van Thuis

Vrede wordt omschreven als een toestand waarin je volledig verbonden bent met de organische wereld van oorsprong, waar geen druk of verplichting bestaat. Martijn nodigt iedereen uit om de **"archives" (archieven)** in zichzelf te ontsluiten. Deze archieven bevatten je oorspronkelijke intelligentie en gevoel. Toegang tot deze archieven is alleen mogelijk wanneer men stopt met het maken van compromissen en de **absolute waarheid leeft** die men van binnen voelt.

2. Quantumverstregeling en de "Peace Force"

Een kernconcept van de dag was **quantumverstregeling**: de directe verbinding tussen jouw bewustzijn en de fysieke realiteit.

- **Impact op de wereld:** Veranderingen in de wereld (zoals in het Midden-Oosten) reageren op de diepste staat van vrede in de mens.
- **De Force ontketenen:** Het doel is om de **"Force" (levenskracht)** te ontketenen die nu nog opgesloten zit. Dit kan alleen als wijzelf die trilling van vrede en verwondering worden.
- **Board of Peace:** Er werd gesproken over een alternatieve structuur voor de Verenigde Naties, de **Board of Peace**, waar beslissingen worden genomen die bekrachtigd moeten worden door mensen die werkelijk vredesdragers zijn.

3. De Seven Star Coalition en Contact

Martijn deelde details over de **Seven Star Coalition**, een groep van zeven menselijke intergalactische beschavingen.

- **Menselijk contact:** Er is besloten dat het eerste fysieke contact uitsluitend met **menselijke rassen** zal plaatsvinden om de psyche van de aardse mens te ontzien en schrik te voorkomen.
- **Geen reptielen:** In deze fase zijn er geen reptiliaanse groepen betrokken, om het vertrouwen rustig op te kunnen bouwen. Martijn waarschuwde voor **"intruders"** (indringers) die zich via misleiding in het veld bewegen.

4. Persoonlijke Transparantie en Koerswijziging

Martijn was zeer open over zijn eigen leven om aan te tonen wat het betekent om je hart te volgen:

- **Relatie met Wendy en Senne:** Hij maakte bekend dat zijn liefdesrelatie met Wendy is beëindigd en hij nu een verbinding heeft met **Senne**. Wendy ondersteunt deze stap volledig.

- **Leven vanuit het hart:** Deze stap was voor hem noodzakelijk om trouw te blijven aan zijn innerlijke archieven; wie niet luistert naar zijn diepste gevoel, verliest de toegang tot zijn oorspronkelijke kracht.

5. De Verwondering van het "Pluisje"

Als graadmeter voor de verbinding met het levensveld gebruikt Martijn de metafoer van het **pluisje**. De kunstzinnige verwondering over de kleinste details in de natuur start de "lichtvonk" in de mens weer op. Zodra dit verwonderingsbewustzijn ontbreekt, kan het levensveld niet reageren en vindt er geen werkelijke creatie plaats.

Kernconclusie: De mens is de **sleutel en het medicijn** voor deze wereld. Door oordelen en meningen los te laten (**vergeving als ontknoping**) en volledig in de eigen vredeskracht te gaan staan, kan de realiteit weer gaan reageren op onze oorspronkelijke taal.

Transcript-Full

18 mei 2026

Transcript van 20260415-MvS-1-3-Recreating-Peace-Now-je-Innerlijke-Meterik.MP3

Zo, goedemorgen.

Zo, nog even op de valreep. Nou, fijn dat je gekomen bent en laten we er vandaag met elkaar een mooie rustige dag van maken. Waar het gaat over het gevoel, het bewustzijn wat we dan vrede noemen. En zouden we ons willen uitnodigen om allemaal ons steentje in het water te gooien. En ja, wat het dan ook mag zijn. Ik hoop dat het goed met je gaat. Dat het oké is. Het ook oké is naar mij.

Nou ja, dat ja, mag ik ook zeggen natuurlijk. Ik heb gezien dat er 77 mensen zich hadden aangemeld vandaag en een aantal mensen zijn er niet. Dus dat kan zijn dat ze zo nog binnenkomen. En als dat zo is, dan houden we de rust gewoon lekker met elkaar. overeind ongeacht wie dat dan zou zijn die binnenstapt. Ik vind het heel mooi dat je hier bent gekomen. Gisteravond kwam ik het Senne aan hierbuiten. We werden verwelkomd door Brita en een paar andere lieve mensen. We hebben lekker aan het vuur gezeten. Was heel fijn de sterren te kunnen zien en gewoon lekker te kunnen zitten weer buiten. Doet mij altijd heel goed om ja toch weer dat voorjaar die vrijheid te kunnen voelen. En ik ja, ik vind zelf de temperatuur altijd heel erg belangrijk voor mijzelf. Hoe ik mezelf voel. Ik vind sneeuw erg mooi en vorst vind ik ook heel bijzonder, maar ja, ik ontspan toch echt meer in warmte. Dus ik vind het fijn dat dat weer kan. En nou ja, wij zaten daar zo buiten en voelde ook van oh ja, we hebben morgen een hele mooie samenkomst. Mensen die ook het onderwerp van zichzelf hè, vrede ... die hier vandaag zijn. En voor mij is dat ook wel het allerbelangrijkste wat er is. Ik heb zelf ja, vanuit wie ik ben heb ik, eigenlijk alles wat ik doe, heb ik altijd gestart vanuit het gevoel van vrede. En dat is best wel een lastig eigenlijk iets, omdat het woord vrede zo geframed is. Vrede is datgene wat jij erbij ziet en voelt. Ja ...en ik heb geen idee hoe jij dat ziet of hoe dat jij voelt wat vrede is. Wat voor welzijnstoestand dat is en of dat een welzijnstoestand is of dat vrede misschien voor jou is dat er gewoon überhaupt geen ruzie is hè ... dat is in deze wereld heel erg zo dat als er geen raketten over en weer worden geschoten dat er dan gesproken wordt over vrede hè. Ja. Misschien is dat wel een taak voor ons allemaal om ons te herinneren wat vrede echt in onszelf is, in jou, in mij, in ons allemaal. Eén van de grootste onderwerpen die we met onszelf kunnen uitzoeken wat vrede echt is, hè. Want ja, als je helemaal tijd naar het naadje gaat, dan is vrede een toestand waarin je verkeert. Ja. Wat zeker niet betekent dat er geen raketten of geen argumenten over en weer, geen wrijving is, maar dat het echt iets is van jezelf. Een hele diepe vredestoestand hè. Je kunt ook in een diepe vrede verkeren in jezelf in een oorlogsgebied. Dus dat is een heel groot onderwerp. En ik ben zelf vanuit wie

ik ben ik altijd aan het bewegen, aan het dingen aan het doen. Vanuit een bewustzijn waar ik zelf in beweeg, waar ik in leef. Dat noem ik dan mijn innerlijk vredesveld. Mijn eigen innerlijke manier van hoe ik kijk, hoe ik denk ook, hoe ik met je praat, de situaties, hoe ik daar doorheen reis. En ik heb dus gemerkt toen ik in deze wereld hier ook verscheen, zeg maar, heb ik gemerkt dat heel veel mensen daar, net als eigenlijk ik, ook daarnaar op zoek zijn om daarin te verblijven hè. En hoe snel dat ook verdampst, hoe snel het moment van vrede, innerlijke vrede, hoe snel dat verdampst, ook al door een simpel gesprek, door een themadag. Dat is echt heel interessant. hoe snel dat de state of being van jezelf waarin je zo ontzettend vrij bent en verbonden bent met de met de natuur en met de wereld, hoe snel dat in het geding kan komen. En ja, dat is waar vanuit ik spreek dat we het platform van ons hart hè, dat we dat echt als ja als baken benutten. Benutten ... wat is dat hè ... en hoe snel dat dus weggaat. En dat gaat in uiterste precisie en eerlijkheid. Dus ja, ik begon heel veel jaren geleden, in aardse tijd uitgedrukt, begon ik te praten over de wereld waar ik in ieder geval vandaan kom. Gewoon een normale wereld, een organische wereld, een fysieke wereld, waar geen verplichtingen zijn en geen druk uitgeoefend wordt op elkaar en ook niet op jezelf. Waar het gevoel waarin je leeft, er een is van heel veel blijdschap en verbondenheid en ook echt zin om te leven. Ruimte. Je kijkt thuis, met het bewustzijn van thuis kijk je met ruimte naar de wereld. Je kijkt met ruimte naar mensen. Je ziet de mensen ook in hun ruimte. Je ziet hun uniekheid. Er zijn geen meningen die iemand of een ander willen aanpassen. Alles is gewoon oké. En dat kunnen we hier ook voelen. Alleen daar is het gevoel gewoon constant. Dus dat is een prachtige manier van aanwezig zijn. Dat heeft helemaal niets met spiritualiteit te maken. Het is gewoon een hele fundamentele, natuurlijke manier van er zijn. Ja, dat noem ik dan ook geen vrede. Ik noem het leven. En toen ik erover begon te spreken, toen ik nog een heel klein lichaampje had en dat is niet niet zo bijzonder groot geworden uiteindelijk, maar toen vroeg ik al bij mijn vader en moeder thuis, vroeg ik mij al af vanuit welk gevoel zijn jullie hier ... Zo keek ik ook echt naar hun. Vanuit welk gevoel zijn jullie hier? Kun je, zou je je nog iets kunnen herinneren van thuis? En ik zag aan hen dat ze dat wel in zich dragen. Vooral ook omdat ze heel erg met de natuur bezig zijn en met delen en de deur bij ons thuis stond altijd voor iedereen open. Dus dat thuis zag ik wel terug. Maar ik zag ook heel veel eigenlijk afwezigheid van thuis.

Dus ja ... Nou dus toen begon ik daarover te praten hoe dat eigenlijk is waar we vandaan komen. En ja, ik merkte eigenlijk vrijwel direct, dat dat eigenlijk alleen maar benaderbaar was door te praten over de natuur. Om je gewoon goed te voelen in de natuur. Maar gedurende dat traject van kind af aan tot en met waar ik nu ben, kom ik eigenlijk een constante herhaling tegen van die innerlijke vredeskracht ... dat die steeds wegzakt bij mensen. Er hoeft maar dit te gebeuren (vingerknip) en het wordt niet meer gevoeld. En ik ben erover begonnen te spreken vanuit vanuit de kennis die ik in me draag. En er heeft een ander natuurlijk helemaal niks aan in die zin. Het is gewoon iets wat ik deel. Maar als er echt vanuit je innerlijke vrede wordt gecommuniceerd en je bent dus ook echt aanwezig in jezelf zonder spirituele modellen en overtuigingen, maar gewoon een goed mens noem ik het maar even heel plat gezegd. Maar een goed mens te zijn en de vrijheid van de ander ontzettend fijn benadrukken en ongelooflijk blij om zijn dat de ander is zoals hij of zij is. Dat als je in die trilling van jezelf bent, in je eigen bewustzijn, in je eigen gevoel verkeert, dat daarmee ook de impact die je thuis hebt waar je vandaan komt op de realiteit, dat je die hier ook weer aankrijgt. En wat ik dus zie in mijn reis hier op de aarde, is dat mensen heel erg wel in die vredeskracht zijn, maar ook daar heel makkelijk weer uitfloepen en dus denken dat ze in vrede zitten. En vervolgens gaan we met allerlei dingen bezig, met processen, trajecten, projecten hè. Maar eigenlijk is dan het echte wie je werkelijk bent, is dan eigenlijk alweer weer verdwenen. En dat is, wat ik eigenlijk wil benadrukken is dat als we een impact, een liefdevolle impact, een krachtige impact op deze werkelijkheid willen hebben hè ... dus jij in jouw wereld en wij samen met elkaar in deze wereld, dat er eigenlijk maar één taal is die die impact van jou ook echt kan lanceren. Die ook de echte reactie daarvan ook laat zien. En dan komen soms schoorvoetend komen bij onszelf weer

terug, dat we zien hoe daadwerkelijk we helemaal niet in ons eigen platform van ons gevoel zijn. En dat vraagt wel aandacht. Ja. En daar is deze dag ook voor mogelijk om samen met elkaar als fijne wijze mensen samen te kijken, hoe wij die vredekracht in onszelf ook echt ruimte kunnen geven en die echt kunnen laten vibreren om dat samen, op een bepaalde manier samen te kunnen ... ja dat woord samen, dat ook echt het samen er komt. En ik heb de afgelopen 2 jaar, heb ik minutieus heb ik op mijn manier gekeken naar allerlei bewegingen, waarbij sommige mensen dachten dat ik het niet zag. Maar ... en dat is op helemaal niet belangrijk of andere mensen weten dat ik dit zie, maar ik zie alles. En in ieder geval alles wat met mij verbonden is. Dus als ik iets – en het zou ook te gek voor woorden zijn, dat als ik dingen initieer vanuit wie ik ben hè, dus niet dat ik dingen initieer van andere mensen, maar vanuit mezelf – zou het natuurlijk heel merkwaardig zijn, dat de effecten die het zouden kunnen hebben ... plussen of minnen, dat ik me daar niet voor interesseer. En dat doe ik wel. Een diepgaand onderzoek startte ongeveer 2 jaar geleden. Minutieus kijkend van wat zijn de dingen die ik heb gezegd aan routes geworden. En niet om andere mensen te verbeteren om of om een getal te geven. Helemaal niet. Voor mij alleen maar waardering wat we met elkaar doen, hè. Dus ik spreek ook niet tegen jou. Ik spreek gewoon in het geheel. Ik denk dat jij je hier ook op een bepaalde manier wel in kunt herkennen. Dat je net als ik ook signaleert van wat er allemaal van mooie dingen gebeuren. En dat je ook kunt signaleren van wat er eigenlijk niet toe doet en dat toch steeds de kop opsteekt en dat je je af kunt vragen van ... hé, hoe kan dat nou toch? Is dat dan een never ending story? Blijft het dan zo tot aan het moment dat ik hier weer wegga en misschien komt dan wel de vraag eroverheen. Heeft het dan allemaal wel zin gehad? Nou, ik ben hier niet zinloos gekomen. Dat weet ik voor mezelf. En ik weet, maar dat kan ik niet voor jou zeggen natuurlijk, maar ik weet dat het bij jou precies hetzelfde is. We komen hier met elkaar een bepaalde taak uitrollen die ontstaat op het moment dat we heel diep naar onszelf kunnen kijken. Of dat echt klopt met wie we zijn of wat we doen, wat we voelen. Elke verandering die er in deze wereld plaats kan vinden, die voortkomt uit de diepste intentie van jezelf, kan alleen maar antwoorden op de diepste staat van vrede. En dan komt het moment dat je op een gegeven moment alles moet opgeven. En dat opgeven, dat zit veel dieper als dat het in eerste instantie lijkt. Ja, het leven is zo ontzettend mooi en kostbaar. En als je niet oplet, dan denk je dat het kostbaar is, maar je voelt niks. En dat op zich hè, als jij gewoon met elkaar naar kunt kijken als masters van thuis gewoon in eerlijkheid dan kun je ook afstemmen, bijstellen, opnieuw intunen, invoelen en de dingen weer loslaten, want dat draait het toch constant om. We hebben een hele belangrijke taak. Wij zijn heel belangrijk en mooi, niet belangrijk hoog, maar mooi belangrijk bewustzijn, ook een deel van het geheel. En het is ook gewoon heel nodig. om ons niet te laten meeslepen in allerlei processen en gedachten en gevoelens. En jij ook niet in het proces waar ik het over heb, maar dat je helemaal je eigen weg rolt. Maar dat je wel dat gezamenlijke deel heel erg goed kunt voelen. Dat je samen ergens voor staat. En dat is een hele belangrijke tijd om daar goed naar te kijken. Ja, dus wat is dan eigenlijk gevoel? Wanneer voel je nou eigenlijk echt iets? Als er iets gezegd wordt wat je niet leuk vindt. Nou, ik heb gemerkt dat heel goed werkt ... Dat is eventjes in die verschillende bubbels. Als er moeilijke dingen worden gezegd of dingen die je niet leuk vindt, dan begin je ook te voelen. Dat komt zomaar hè. Daar kun je niks aan doen. Er komt iets gewoon tevoorschijn. Er wordt gewoon iets gevoeld. Maar er is ook een ander gevoel dat zomaar tevoorschijn kan komen. En het ene gevoel dat kennen we wel, dat weerstandsgevoel. Dat gevoel van hier wil ik niks mee te maken hebben, of dit klopt niet, of ik wil dit niet meer voelen. Dat is zeg maar het gepolariseerde deel van de schepping. Dat andere deel van wat niet zo voelt, maar wat heel openend voelt. Het hele warme en liefdevolle. Dus de aantrekkingskracht van het levensveld. Er is echt niets, echt niets wat dat kan openen behalve jij zelf. En het gekke is dat het andere wel geopend kan worden door andere mensen. Dus misschien moeten we allemaal wel een wereld wensen waar alleen maar één persoon bestaat, jij.

Als je daar gewoon zo naar kunt kijken naar die vredeskracht, naar die innerlijke kracht, je kunt elkaar wel helpen, een beetje supporten om in dat levensveld te zijn, hè. Maar het komt wel uit jezelf voort. En die kracht van thuis die kan alleen maar uit jezelf voortkomen. En alle andere krachten die er zijn, die komen uit allerlei andere kanalen voort. Er zijn mensen en situaties je heel erg ten dienste in. Dat is een zeer interessante gebeurtenis. Dus ja, ik begon te praten over gevoel en ik ontdekte dat heel veel mensen in deze wereld eigenlijk helemaal niet meer echt makkelijk, eenvoudig gezegd de oorsprong echt kunnen voeren hè. Je weet wat ik bedoel. Je weet het, anders zou je hier ook niet zitten. Dat is iets dat komt gewoon terug uit jezelf. Dat is een heel diep gevoelsmatig weten. Dan kun je de dwarsverbanden kun je voelen, hoe dingen in elkaar zitten. Wat waarheid is, waar je naartoe moet. De logica die moet het gewoon helemaal afleggen. Je weet wat je moet doen. Iedereen raadt het je af en je weet het, maar ik moet het wel doen. Deze wereld reageert ... en ik ga het toch zwart wit uitdrukken ... deze wereld als hij echt gaat veranderen, dat is hij aan het doen ... de veranderingen die we in deze wereld kunnen zien, die al aanwezig zijn, maar die exponentieel kunnen toenemen, als die die verandering aansluitend zal zijn op onze aller diepste staat van vrede, algehele vrede, dan kan dat alleen gebeuren als wij zelf in die vredesbewustzijns trilling zijn. En dat is waarom ik deze dag met jou samen heb willen openen. Omdat er nog grotere koerswijzigingen nodig zijn naar binnen toe. Omdat we veel meer kunnen doen als wat we nu doen. Ja, dus van harte welkom. Ik was ook benieuwd of ik hier vandaag alleen zou zitten of niet. Ik heb gisteravond gekeken ... wees vooral eerlijk, hè. Ik heb anderhalve week met de koorts rondgehobbeld. Misschien heb je het gelezen op de website. Was interessant. De eerste nou zes of vijf dagen koorts te hebben, holtte allemaal dicht, mijn keel en van alles en nog wat. En toen trok het weg. En ik had één dag plezier dat het weg was. En toen was het er weer en had ik een longontsteking.

Maar het voelt eigenlijk ook wel heel vriendelijk dat ik die koorts in me droeg. Maar dat is ook wel fijn. Dat is ook wel goed. Ik heb de afgelopen tijd natuurlijk ook wat dingen moeten ja ventileren naar buiten toe. Het schijnt dat dat belangrijk is. Eerst heb ik gezegd over Blue Light Technology. Nou, dat heeft de lichting al enigszins afgeschaald. Wenselijk dat die mensen niet meer komen. En toen ging ik vertellen dat mijn relatie met Wendy voorbij is. En daar zit Wendy en we hebben een fantastisch contact met elkaar. Dus ja, wat is er dan eigenlijk precies voorbij, hè?

Nou, de relatie als liefdespartners. En toen vertelde ik dat ik met Senne in contact ben en dat we het heel fijn hebben. Nou, dat heeft natuurlijk ook aan de ene kant het een en ander opgeroepen aan gevoelens en gedachten. Iedereen gaat er aan voorbij dat ik zei: "Mensen van thuis zijn ongeveer tussen de 28 en 33 jaar."

Check.

Dus er gebeuren een heleboel dingen op al die tabellen die mij probeerden ook in die tabel te krijgen. Nou, niemand krijgt mij in een tabel, maar ik ben er wel doorheen gelopen. Ik heb er zelfs heel zorgvuldig doorgekeken, heel zorgvuldig en het doorvoeld, hè. Ook echt op het projectniveau waar we mee bezig zijn, hè. Maar ja, wat ben ik waard als ik niet luister naar mijn aller diepste gevoelens. En dat heeft natuurlijk ook wel weer dingen opgeroepen, hè, dat mensen daar iets van vinden. En misschien ben jij wel één van die mensen die daar iets van vond of vindt. En dat snap ik ook wel, maar ik vind dan ook heel veel van jou. Nou, dat waren twee boodschappen. Ik probeer de groep nog iets verder kleiner te krijgen. Ik garandeer iedereen dat me dat gaat lukken, want ik wil ergens naartoe met de mensen die echt mensen zijn.

De mensen die ik mag zien. Ik mag jou zien in wie je bent. Maakt mij niet uit wat je ooit gaat doen. Doe maar lekker wat je voelt. Kom maar tevoorschijn. Spreek je diepste gevoelens je hart uit en leef het leven wat je echt van binnen voelt. Hè en dan ben je echt ook solide met elkaar. En dan ontmoet je elkaar. En als je dat echt kunt doen en je kunt alle gedachten die er zijn kun je aan de kant laten. Helemaal puur jezelf zijn dan ben je een team met elkaar, wat zo'n vredesdrager is van de kracht, van de vlag van thuis. Dus echt de blijheid met elkaar. Dan is er helemaal niets meer van een gedachte machine wat

er doorheen wandelt. Moet je eens kijken wat voor frequentie je in organische bewustzijn dan samen bent en hoe snel je dan ook contact hebt. Dus die groep die moet nog wat kleiner. Dus het is aan jou waar je wilt staan. Ik heb mijn keuze wel gemaakt a long time ago. Het gaat voor mij om ... ik merk zelf dat ik dagelijks eigenlijk op een bepaalde rem sta, op een bepaalde manier om dingen die ik niet kan zeggen, die ik wel graag wil zeggen, dat ik dat eigenlijk alleen maar kan ... ik kan alleen dingen bepaalde dingen zeggen ... en die zijn niet belangrijk omdat Martijn het zegt hoor. Ik vertel gewoon even ook vanuit mijn transparantie dat ik dat ook lastig vind dat ik bepaalde dingen niet kan doen omdat het gewoon niet veilig is.

Hè, als ik vertel dat in zeg maar mijn privé, wat geen privé is, als ik vertel dat ik mijn hart open en het ontegenwoordig fijn heb met Senne en dat we hele mooie dingen samen doen en dat Wendy daar helemaal achter staat en mij en Senne helemaal support en daar ongelooflijke liefde in geeft, hè. Dat als ik dat vertel en er zijn toch mensen die daar ... en dat zijn dus de machines hè die daarop gaan schieten ... en dat gebeurt gewoon. Misschien heb je het meegemaakt. Alle begrippen daarvoor. Maar op het moment dat gebeurt, dan gaat er bij mij een alarmbel rinkelen van watchhhh

Wat kan ik zeggen? Dan zeg ik gewoon niets.

Ik heb nog niet het mandaat gekregen eigenlijk van de mensen die ik om me heen mag ervaren, om vrij uit echt te gaan zeggen wat wat ik ook nog te zeggen heb, hè. Want er hoeft maar dit te gebeuren (vingerknip) en dan wordt ook het stuk wantrouwen wat er dus nog ergens zit wordt ook getoond. En wat we nodig hebben is peace. Ik heb met mensen contact die weten wel wat peace is. En die mensen daar doe ik deze dingen niet mee. Maar die kracht die volledige vertrouwenskracht naar mij is 100%, zo ontegenwoordig, dat daar kan ik dus nu verder niet iets over zeggen. Maar zo groot is het dat mijn bijdrage ook echt daarin wordt meegenomen in beleid, in uitvoering op de aarde, in bepaalde stukken. En daar ben ik heel dankbaar voor en niets in mij vindt dat ik daarin belangrijk ben. Maar dat is een stukje wat ik doe. En het wordt helemaal opgetild. En dat is echt vanuit een hele diepe vredeskracht en een heel diep vertrouwen in mij. En ook dat ik heb laten zien dat mijn informatie die ik geef klopt. Check. Wordt gecheckt. Het klopt wat ik zeg. Dus het gaat ook om die vrede met elkaar. En ja, als ik dan met jou samen en met andere mensen samen in het grote project waarin we staan, wat ik nu niet eens meer waarschijnlijk het project Starforce kan noemen omdat het tot door verschillende gebeurtenissen onderuit getrokken is, wat allemaal gerepareerd moet worden. Ja, als als ik dan samen met jou voor grotere oorspronkelijke ... want het gaat niet om het leggen van contact met buitenaardsen, dat is zoals we het hier zijn gaan noemen. Het gaat om dat we weer contact leggen met een groot veld van bewustzijn. En daarin die grotere velden, in die andere trillingen waar ook andere bewustzijnsmensen zijn en andere wezens zijn, noemen we hier dan buitenaards, maar dat is gewoon contact. Het contactveld. Het grote kosmische contactveld. En dan als we dan zo'n embargo wat hier is, dat als we dat kunnen opheffen dan kan je eigenlijk gewoon niet permitteren dat je op elkaar schiet.

Dus twee jaar lang lette ik heel goed op en ik let nog steeds goed op. Ik let ook op jou. Ja. En ik doe dat vanuit mijn liefde en ik hoop dat jij, net als ik gewoon eerlijk en transparant bent naar mij en naar elkaar toe. Want het gaat alleen maar om openheid. Het gaat niet om boetedoening, we maken ook geen fouten. Echt niet. We maken geen fouten, hè. En als er dingen gebeuren, benoem ze maar. Haal ze maar tevoorschijn. Leg ze op tafel. En dan kom met het woord wat ik al vaker in de crowdpowers heb gezegd ... van hoeven ook elkaar niet te vergeven, want het gaat niet om vergeving. Maar ik heb er op dit moment even geen ander woord voor. Ja, vergeving is ook ontkenning. Dat je ontknoopt dat je tegen elkaar kunt zeggen: "Nou, dit is klaar. Het is gegeven. Het is schoon." Hè, we moeten die dingen gewoon opruimen. En dat is wat ik merk wat de volledig potentieel van aandacht nodig heeft. Elkaar echt helemaal helpen op te schonen en er te zijn. Als we dat niet doen, ik zeg het wel helemaal ronduit, als we dat niet doen is alles wat we aan het doen zijn leuk, maar zinloos.

En ik draai daar niet om mee. En ik weet dat jij dat ook op een bepaalde manier ook weet. Misschien op een andere manier met een ander woord, hè. Maar dan zijn we feitelijk gewoon hetzelfde aan het doen wat al honderden en al duizenden jaren in de matrix gebeurt. Dat is gewoon zorgen dat we een good feeling hebben, dat we een hele fijne dag hebben. En dan kom je thuis en dan begint het thuis weer en dan moet je weer ergens heen of je organiseert zelf iets. En dat is toch een soort van spirituele tendens, de good feeling. Maar je ziet in de wereld waarin je leeft zie je niet datgene wat je aan de binnenkant ziet. En dat is dan precies waar ik het over heb. Ik heb het erover dat wat we van binnen zien dat het ook echt manifest wordt en dat wie we werkelijk zijn, dat het ook door onszelf wordt uitgevoerd en dat we een soort van informatie bewustzijn van liefde en kracht en vrede heel bewust in het veld stroomt. Ook als team met elkaar ook op de hele aarde waarin de realiteit die in slaap is gesust dat hij weer wakker wordt en echt gaat reageren op onze diepste staat van zijn en niet op het thema van wat je organiseert in een dag of in een week. Ja. Dus wie wij nou eigenlijk werkelijk zijn, hoe we in die vrede kunnen komen, dat is de meest fundamentele aandacht. Vraag onderzoek. Er is een tijd geweest toen was alles goed. Toen hielden we zo ontiegelijk veel van elkaar. Er werd zo van elkaar gehouden als beschaving, dat je hier kun je daar eigenlijk bijna alleen nog maar een glimp af en toe van terugvinden, hoe we voor elkaar opkwamen en hoe blij we van elkaar werden. Hoe we elkaar optilden naar elkaar toe kwamen om naar elkaars muziek te luisteren. Naar elkaars mooie gedichten te luisteren. naar elkaars ervaringen en ook spectaculaire ervaringen die ergens anders waren opgedaan. En we luisterden naar elkaar en er was nooit één vorm van een oordeel of iets dat de ander vreemd gevonden werd. Dat was er niet. Het bestond niet. Het bewustzijn wat we aan elkaar meegaven was gewoon brandstof. En ook in de oorspronkelijke werelden kun je ook wel eens iets oppikken. wat even iets minder prettig is in jezelf. Dat je beseft gewoon wat er allemaal gebeurt. Weet je, als master van origin ben je je heel bewust van wat er in werelden gebeurt. Dat raakt je ook thuis. Ook thuis zit je met tranen in je ogen dat je nadenkt en doorvoelt van wat er in andere werelden allemaal plaatsvindt. Dat is niet de ver van mijn bed show. Daar ben je ook bewust. En dan komen mensen bij elkaar en dan en dan is de aandacht die je met elkaar hebt, is dat er weer ontspanning is. Door ook dat stuk verdriet en wat zorgen wat er kan zijn, wat ons ook heel krachtig aanwezig kan zijn, dat dat weer ontspant, ontknoopt en dat je er weer bent. Weet je, dat is wie wij zijn. Wij hebben geen medicijnen nodig. Wij zijn het medicijn.

En dat vraagt een diepe goede manier van omgang met elkaar. Hoeveel knokpartijen hebben we de afgelopen paar jaren gezien? Ook onderling met elkaar, ook nog die nu geldig zijn, nog bezig zijn. Hoeveel is er gezegd over elkaar? Wat staat er allemaal voor om vrede te kunnen voelen? om in het nu te zijn en het vandaag anders te doen. Gedachte over gisteren wat er gisteren is gezegd. Wat maakt het uit. Dat was gister. Als het vandaag nog een keer wordt gezegd dan kan ik er een oordeel over vellen in mezelf over wat er gezegd wordt over het moment van nu, maar niet over wat er gister was. En die tijd waar ik aan refereer, toen was alles goed, dat komen we herstellen. We zitten er middenin. Dag in dag uit maak je het mee. Dat er een diepe vraag is van hoe kan ik in die vrede terecht komen? Dat is ons oorspronkelijke bewustzijn. Fier rechtop en ook echt goed in de spiegel kunnen kijken. Zelfreflectie toepassen, hè. Het zijn allemaal kleine testjes geweest. Als ik zeg, je komt er niet meer in. Ik ga met jou niks meer doen met Blue Technology en je komt 10 jaar lang bij mij informatie halen en je zegt: "Ik kom geen informatie halen maar brengen." En je zegt dat op basis van een uitspraak in één keer knip de kabel op en die knip je gewoon naar midden. Dat deugt niet. Dat is niet menselijk. Dat is geen peace. Wat het zou moeten zijn is, wees eerlijk en leg het open. Ik ben geraakt door. Ik zie dat anders. Waarom heb je dit gezegd? Kan ik het ook zeggen? Hè? En dat is wat ik bedoel met de absolute onbetrouwbaarheid die ergens zit, naar een totale staat van betrouwbaarheid te brengen. Het gaat niet om dat mensen naar mij moeten luisteren. Dat is nog nooit zo geweest. Maar ik heb kennis bij me en ik test die kennis ook. Ik zet het ook in en ik zie dat op in heel veel gevallen echt fantastisch goed gaat. Dus daar zal ik niks over zeggen. En

het is ook niet dat ik nu loop te meten in getallen. Maar ik ben wel uiteraard ... ik zou toch wel heel oneerlijk bezig zijn ten opzichte van mezelf als ik dit a. dit niet deel met je. Maar ook als ik met jou in een in een in een situatie terecht ga komen waarin ik weet, vanuit wie ik ben, wie IK ben, dat ik weet dat dat niet goed is.

Dat het misschien een gevaar oplevert. Dat ik dat dan toch maar gewoon toch laat gebeuren. Dat kan toch niet. Je moet toch ook op mij kunnen rekenen. Je moet toch op mijn eerlijkheid kunnen rekenen. Dus ga ik dingen doen en zeggen om te kijken van ... kunnen mensen in die absolute peace, vredeskracht blijven? Kunnen ze nu toepassen waar ze de mond vol hebben en het hart vol van hebben? Kunnen ze nu toepassen waar het over gaat? Of is het nu de bocht uit? Het zijn gewoon dingen waar we allemaal naar moeten kijken. Want we staan allemaal bloot, we worden allemaal blootgesteld aan bepaalde krachten in deze wereld die constant er doorheen gaan. En het kan best wel waar zijn dat het onrechtmatig is als ik ga bepalen van ja, maar dan gaan we alleen maar samen iets doen als jij geen smartphone hebt. Want wie ben ik om dat te zeggen over de ander. Dus dat kan best wel zo zijn dat het rechtvaardig is om te zeggen: "Ja, Martijn, wie ben jij dan?" Maar het gaat om de uitvoering. Tot hoever laat je die gedachten en die krachten doorgaan of grijp je in, maar haal je het eruit. Snap je? En dat is, alles wat ik nu vertel wat daaronder ligt is vrede. En als mensen mij niet kunnen vertrouwen, hebben die bij mij niks te zoeken. Dat mag ik toch gewoon zeggen. Want uiteindelijk ik moet jou en al die andere mensen ook maar vertrouwen. En ik vertrouw iedereen. Waarom? Omdat ik in mijn vrede verkeer. Dus vrede, het innerlijke aanwezig zijn, de peace force, het is nogal wat. Het is iets wat alleen maar jij jezelf kunt ... daar kun je alleen maar jezelf in terugbrengen. En precies in dat stuk als je daarin verkeert dan en alleen dan hoor, niet anders, als ik het heb over de organische oorspronkelijkheid, het levensveld van oorsprong reageert uitsluitend puur en alleen maar op volledig geharmoniseerd niet toe-eigenend niet corrigerend bewustzijn. Zover is het dus gekomen dat wij daar in al die verschillende lagen zijn gekomen waardoor we dus denken dat de veranderingen er wel komen, maar ze komen niet. Ze zijn wel een aantocht. We zien wel een aantal verschillen natuurlijk. In een aantal jaren zie je verschillen, maar het vraagt dus nog een veel helderdere manier van aanwezig zijn. Dus ik weet niet hoeveel wrok jij nog hebt in jezelf naar iets of naar iemand. En hoever het is gekomen of je misschien überhaupt niet... en dat kan ook naar mij toe zijn, dat neem ik zo aan, dat je niet meer met mijn in omgang wilt zijn, of dat je niet meer bij een bijeenkomst wilt komen. Dat is allemaal heel mogelijk hè, dat je helemaal niks meer met bewustzijn te maken wilt hebben op welke manier dan ook. Dat je een allergie krijgt van heb ik jou daar en je denkt: "Nou, dit heeft niks meer met mij te maken." Maar als je dan heel goed gaat inzoomen en je gaat jezelf afvragen: "Wat is het nou eigenlijk precies wat dan niet met mij te maken heeft?" Dus we moeten ons heel erg bewust zijn, dat als je iets in elkaar zet, als je iets bouwt, iets hercreëert, dat er ook geprobeerd wordt om je uit die vredeskracht te halen En het gaat helemaal niet om of bij onze bijeenkomst, als wij elkaar niet meer zien, dan heb ik daar echt heel veel vrede mee. Maar het gaat er meer om of het besturingsmechanisme wat er kan zijn of je dat kunt herkennen. Want die vredeskracht in jou, die totale natuurlijke bewustzijnstoestand, daar wordt over geknokt. Dat is iets heel specifiek. En ik noemde dat gisteren of eergisteren noem ik dat voorbeeld. En voor mij is dat ook echt een levend voorbeeld, omdat ik zo letterlijk de natuur ervaar dat ik op een stoel zit en dat er een pluisje voorbij waait, een zaadje. En dat ik dat pluisje voorbij zie komen. En dat is een verhaal. Dat is een verhaal van ongekeerde grote omvang. Want wat dat pluisje gaat doen hè en wat daar allemaal uit voortkomt, hoe de hele natuur verandert tot één pluisje wat voorbijgaat. En de verwondering dat dat ene pluisje met dat zaadje ergens gaat landen, de grond zal raken, in contact komt met water, met licht, met aarde. Dat er leven uit ontstaat en dat reist zomaar even voorbij. Dat zijn de wonderen van het leven. Dat is zoiets moois als je daarnaar kunt kijken. En zo kijk ik dus naar de wereld. Ik zie jou ook als een pluisje. Ik zie mezelf ook als een pluisje. En ik ben verwonderd over al die windrichtingen van ons allemaal. Weet je, het de details, maar eigenlijk is de creatieve kunstzinnige geest, hè, dat je naar die details kijkt. En thuis waar we vandaan

komen is ons bewustzijn zijn heel kunstzinnig, heel creatief. We denken daar niet lineair. We denken we denken daar vanuit een groter gevoel. En dat is wat ik dus bedoel met die vrede. Verwonderen je over het pluisje van de ander. En wat er gebeurt is dat we heel erg veel snel gaan denken. En als we nou een paar tandjes terug kunnen naar binnen in onszelf en kunnen die verwondering en die blijdschap en het respect ook naar elkaar toe van hoe mooi de ander is, dan start je ook het lichtvolk in jezelf op. En dan komt de verbinding tussen jou en de werkelijkheid van dus het levensveld komt weer terug. En dat zie ik dus, ik zie dat daar een heel groot aandachtspunt ligt. De levenskracht reageert niet als jij het niet bent. Je kan praten als brugman, als brugvrouw. Je kunt dagen organiseren, weken en maanden, het ene na het andere project. Maar als dat verwonderingsbewustzijn er niet is, dan ontstaat het niet. En daarom moeten we daar gewoon naar gaan kijken of we weer in die levensvrede kunnen zijn. Bijzonder hoor dat er zoveel mensen bij elkaar hier op de aarde zijn. Dat jij er bent. Dat ik er ook mag zijn. Heel bijzonder. Ik voel ook echt hoeveel ik van mensen houd. Ik hou echt heel erg veel van mensen. Ook mensen die heel vervelend zijn. Weet je, ik vind het gedrag van mensen niet leuk, maar ik kan er wel gewoon doorheen kijken. Niemand bedoelt het uiteindelijk kwaad. We hebben allemaal liefde nodig en we zijn allemaal op zoek naar vrede. Dus ja, dat is wel heel bijzonder. Laat deze dag een herinnering zijn wat we te doen hebben in het vredesveld. Dat we landen in de verwondering in onszelf ook. Wees ook verwonderd over jezelf. Juist over jezelf. Haal die frames er eens af. Je bent gewoon hartstikke mooi. Kun je nog wel echt over jezelf denken of denk je over jezelf in hoe je behandeld wordt? Wie ben je eigenlijk? Dat doe je? Listig? Het zit heel knap in elkaar. In de omgang van andere mensen met jou. Wat er over je wordt gezegd? Hoe er met je wordt gesproken, welke rol je hebt. Zo kun je ook over jezelf gaan denken. Terwijl die persoon helemaal niet eens bestaat. Alleen maar in de mind van een ander. Dus herinner je alsjeblieft op je eigen manier wat je liefdesveld is. Wat je hier in deze wereld komt doen. Wat dat liefdesveld, wie jij bent, wat dat wat dat doet. Wat de kracht daarvan is. Wat ik net zei, dat mensen bij elkaar komen thuis. En dat er gewoon ontknoping plaatsvindt. Dat dat hier ook kan. Er is geen verschil. Hier kan het ook. Hier kunnen we hetzelfde als thuis. We hoeven het ook niet te leren. Maar we moeten ons wel bewust zijn dat we weer terug moeten naar onszelf. En ik heb in de afgelopen maanden heb ik op een bepaalde manier ook wel kunnen zien ... ik zal me wat voorzichtig uitdrukken. Genuanceerd heb ik ook gezien dat er ontzettend veel over elkaar wordt gedacht, ook binnen projecten, bijeenkomsten en ook mensen die het heel erg fijn met elkaar hebben. Die vinden het heel fijn met elkaar. Wat is er dan precies fijn? Het fijn hebben met elkaar, het samen over een bepaald onderwerp spreken, wil nog niet zeggen dat je echt samen bent. Het zit zoveel dieper. Het zit zoveel dieper nog. En misschien moeten we wel eventjes helemaal stoppen met alles. Ja, dat zou kunnen.

Ik heb in de afgelopen weken heb ik zulke extreme zware bedreigingen gehad, ook via mails. Echt heel interessant hoe alles allemaal loopt tegelijkertijd. En zodra ik over dit onderwerp met jou wil spreken, worden onmiddellijk hele heftige dingen naar me toe gezet. Zo ontzettend waardevol is het om te om te spreken en met ons bewustzijn in die vredekracht te kunnen zijn met echte gewone normale mensen. Geen theorieën, geen informatie over buitenaardsen, over kosmos en al dat soort dingen. Gewoon wie wij zelf van binnen zijn. Dat uitpakken, die ruimte geven. Zodra we daarin komen, dan wordt altijd direct ingezet. Ja, het was zelfs zo heftig dat ik de website op een gegeven moment offline moest halen, omdat er allemaal codes en scripts in zaten, die waren niet eh ... dat was geen ecolaza. (lach)

Ja. Fijn dat je gekomen bent. Het gaat om een gezamenlijk besef en daar ook met bepaalde momenten in stilte naar kijken. Ik ga verder niet door leiden deze dag. Het is gewoon van ons samen met elkaar. Ik ben ook heel benieuwd, geïnteresseerd in wat jij in dit onderwerp ziet. Ik weet in mijn gesprekken die ik voer dat het een heel groot urgentiepunt is vanuit kosmische kanten vanuit, bezoekers uit andere werelden dat ze op

dit moment volledig 100%, 100% over dit onderwerp de grootste urgentie vinden. Juist ook vanwege de grote veranderingen waarin we zitten. Ik weet ook dat er fors is ingebroken de afgelopen maanden ook bijeenkomsten en samenkomsten. Niet alleen bij mij, bij elders. Dus we moeten het toch wel eens een keer met elkaar gewoon ook openleggen van wat we eigenlijk wat jij ziet wat jij voelt. Niet als aanvallen over elkaar, maar gewoon van wat ... niet als persoon 3D, maar als wijsheidshoeder, hoedster van thuis, waarin je juist vanuit liefde, noem het dan maar even bezorgdheid zonder negativiteit ...je ontfermen willen over elkaar. Want dat is naar mijn idee is dat wat we doen dat we ons zorgen kunnen maken. Dat we ons ook willen ontfermen over elkaar. Tenminste dat is wat ik bedoel. We willen toch allemaal dat we dat ook goed gaat met de ander. Dat is toch onze diepste wens, we zijn familie hè. Dus dan mag het ook zo zijn dat we met elkaar kijken naar wat er nodig is of wat er wordt gevoeld, wat er wordt gezien, hè. Soms moet je dingen ook benoemen om ze te kunnen herstellen zonder een oordeel, dat je een ander daarop vastpint of iets dergelijks. Wat zou de dag van morgen kunnen zijn als wij met elkaar in het vredeveld verkeren?

Wat halen wij zelf tevoorschijn heel diep uit onszelf. Wat dromen we bij elkaar? Wat weten we innerlijk? Wat kunnen wij zelf creëren wat actief wordt op bepaalde plekken in de wereld en ook opstaat in de beslissingen die sommige mensen in deze wereld nemen? Kunnen nemen, hè. Wat is jouw verbinding ermee? En dat is precies waar ik het altijd over heb. Dat er een kwantumverstrengeling is tussen jouw bewustzijn en de ander. En die kwantumverstrengeling, dat is precies het oorsprong deel wat we hier moeten inzetten. Dus wat jij kunt voelen en wat jij kunt zien op jouw manier, niet afhaken en van, "ja een ander doet het niet goed et cetera" ... inzetten, er juist zijn, beseffen dat die kwantumverstrengeling van waar jouw bewustzijn met een situatie ergens buiten jezelf ergens op de aarde, dat dat dus de grote verandering is. En die kwantumverstrengeling die vindt alleen plaats als het komt uit de vredeskracht van jezelf. Dus je moet even het dwarsverbanden kunnen zien tussen de reactie van wie jij bent en dat iemand anders dat uitvoert in de wereld, of dat contact er komt dat een ander op televisie verschijnt en iets aankondigt wat jij net hebt gecreëerd, heel diep hebt doorvoeld hè. Dan moet je gewoon goed gaan beseffen dat dat alleen kan op het moment dat je in je eigen vrede zit. Dus niet gepolariseerde bewustzijn, vrede voor iedereen. Dus ook voor die grote "bad guy" of dat hele slechte mens wat hele afschuwelijke dingen heeft gedaan. Onze kwantumverstrengeling, de kracht van ons vermogen, van ons bewustzijn, komt niet in beweging als we uit die vrede weg weggaan. En dat is wat ik dus constant zie gebeuren. En dat is het nogmaals geen oordeel, maar daar moeten we goed naar gaan kijken. We moeten elkaar gaan vasthouden. Moeten elkaar gaan helpen, door daar in alle eerlijkheid ook spreken daar meer in terecht te komen, want anders kan dat reactieveld niet op gang komen. Ken je het?

Kun je in jezelf herkennen dat je weet en voelt precies wat je in deze wereld komt eigenlijk komt doen. Liefde brengen. Komt dingen hier samen neerzetten. Dingen moeten anders omdat het gewoon niet klopt zoals het gaat. En dat je dan toch, als je heel eerlijk naar jezelf kijkt, dat je gewoon kunt voelen dat je meer ermee bezig bent om dat te bereiken dan dat je het bent. En dat is wat ik bedoel. Het zijn heel wat het omwegen om het steeds even naar voren te brengen, maar dat is wat ik bedoel. Dus kennis is heel waardevol, maar op een gegeven moment wordt kennis ook een doel. En dat is ook goed want we hebben ook een doel. Een doel is namelijk om de vrede te herstellen op de aarde. Al geheel. Deze wereld waarin we nu zijn, in wat voor vorm dat dan ook zal zijn, dat die verkeert in een vredesresonantie. Maar dat kan dus ook een doel worden dat je dus een heel traject gaat opzetten om dat te bereiken. En alles gebeurt er behalve dat je het zelf echt bent. Maar je houdt jezelf voor dat je het bent. Want je denkt zo. Want daar daar ben je immers mee bezig. Maar als je ergens mee bezig bent, wil dat absoluut niet zeggen dat je het bent. Dat is een staat van zijn. Dat staat in de Bijbel. Nee, de Koran ook. Dus daar kun je niet omheen. Uiteindelijk verschijnen we allemaal van onze eigen spiegel. Hoeveel tijd hebben we eigenlijk? Even heel aards gezegd. Waarom zouden we niet gewoon voor die spiegel

gaan staan? En de mooiste versie van onszelf tevoorschijn halen. Als je het niet bent, als je het niet voelt, ben je het niet. Je roept tegen een ander: "Ik ben het." En iedereen kan zien: "Het is niet waar." Behalve degene die je het tegenspreekt, hè. Dus dat is wat we ook om ons heen zien. We zien mensen dingen doen, zeggen die niet congruent zijn met de diepste boodschap. Nou, voor je het weet gaat het dan over die andere persoon, maar het gaat over jou! Dat vraagt een hele diepe afstemming. En daar liggen de grootste aanwijzingen op dit moment. En ik ben niet een boodschapper man dus, maar ik kan wel zeggen dat de grootste interesse ligt, in dit stuk waar ik het nu over heb. Wij zijn de force beings en we kunnen wel praten over de force en over het levensveld. We kunnen een heleboel kunnen we met onze fantasie en onze kracht naar buiten toe brengen ... Maar als de reactie niet komt, moeten we onszelf afvragen waarom komt die reactie niet? Dat zit hem bij ons. En dat komt omdat er nog veel te veel oorlog is, nog veel te veel discussie, nog veel te veel lanceerplatforms van gedachten over en weer. Hè, je kunt echt op het moment dat je begint te denken over een persoon of over een situatie kun je echt zeggen van stop uit. Doet er niet toe. Dus dat is een gezamenlijke grote opdracht die in ons is. En dat is gewoon een soort van reminder van het hart om daar goed naar te kijken. Want we krijgen anders gewoon eigenlijk bijna niks voor elkaar. We zijn hier om de force te unleashen, om die te bevrijden, die opgesloten zit als het ware in een andere dimensie. Die kan alleen reageren als wij die trilling zijn. Water ontmoet elkaar dat vloeit samen bij elkaar. Als we geen water zijn gebeurt er niks. Ja, dat is waar deze dagen over gaan. Dus met nadruk en ik ga daar niet heel snel aan voorbij, want dat dat doet iedereen al en ik niet. Ik ga daarbij stilstaan. Ik hoop dat er een dag is, misschien is dat deze dag, dat we elkaar allemaal in de armen vallen. Dat we elkaar allemaal een hele grote kus p[de wang geven en zeggen van: "Het is goed. Ik zie je. Welkom in mijn leven". En dat we elkaar niet hoeven te overtuigen van de misstappen die er zijn gezet, of die stomme dingen die er zijn gezegd. Het vraagt gewoon maar één ding hè. Dat wat er gevraagd wordt, dat ben jij. Wie wil er iets zeggen?

Reactie: Als ik terugkijk in mijn leven, dan zie ik dat ik vanaf mijn vroegste jaren altijd met verbazing gekeken heb naar hoe de stand van zaken is in deze wereld. Ik heb me daar altijd hogelijk over verbaasd dat mensen elkaar zo dwars kunnen zetten met programma's, met voorwaarden, met verwachtingen enzovoort. En uiteindelijk zie ik ook wel bij mezelf terug dat ik die patronen ook heb als gevolg daarvan, maar op mijn eigen manier. En ik merk dat ik de laatste tijd steeds meer in conflict kom daarmee, omdat ik zo'n weerstand voel tegen wat er gaande is. En die weerstand die groeit met de dag omdat ook de tegenkrachten van wat ik zie in ondermijning van de mens ook enorm aan kracht toeneemt. En het is zo massaal, zo giga massaal, dat het lijkt alsof ik het niet meer kan bevatten. Hoe kan dat? Hoe is het in godsnaam mogelijk? En uiteraard voel ik dat daar een hoop werk te doen is in mezelf, om daarmee in vrede te komen met mezelf. Ongeacht dat er buiten mij plaatsvindt waar ik wel elke dag mee te maken heb in welke vorm dan ook. Ik vind het zo complex. Het heeft zo'n impact.

Martijn: Wat is die impact? Wat doet die impact?

Martijn: We kijken nu, kijken we naar de systemen die proberen invloed uit te oefenen op ons, hè.

Reactie: Ja ik voel allerlei velden die mij in beweging brengen en ook houden om weerstanden te blijven voelen. En dat is dus die onrust die ik ervaar. En dat komt er dan ook bij tijd en wijle uit als ik over bepaalde onderwerpen spreek waar dus die weerstand door mijn manier onder woorden gebracht wordt. Dat ik het er niet mee eens ben of dat ik dat en dat en dat zie op mijn manier. En ik voel dan dat die weerstanden gewoon ja groot zijn. Dus het brengt me constant in beweging. Feitelijk uit mezelf, uit mijn kern. En dat heen en weer gejojo van eruit zijn en getriggerd te worden en dan weer terugkeren naar

dat centrum in mezelf. Dat ervaar ik als uiterst vermoeiend. Het sloopt. Het maakt ook een heleboel dingen duidelijker. Dat is dan weer het voordeel ervan. Omdat ik de essenties van zo'n situatie in meerdere vormen nu kan herkennen. Een gevoel. In situaties wordt ook verfijnder, maar daarmee ook de pijn.

Martijn: Ontstaan er ook meningen door deze gebeurtenissen over mensen

Reactie: Bij mij? Ja, die zijn er. Dat is juist dat is juist die weerstand. Als ik zie wat ze allemaal uithalen en hoeveel schade, intense schade eruit voortkomt uit wat die mensen dan doen. Dat gaat mijn petje te boven. Hoe ze het kunnen? Gaat volledig, volledig te boven.

Martijn: Is het handig om te beseffen dat ze dat kunnen omdat er een kracht doorheen loopt die hun dat laat doen?

Reactie: Ja. Dat besef ik. Ja, dat besef ik. En dat maakt het ook enigszins milder. Maar de vasthoudendheid die getoond wordt in het doorgaan van die patronen op basis van hebzucht, zelfzucht en weet ik veel wat.

Martijn: Is het mogelijk om die hebzucht, zelfzucht en weet ik nog wat, via kwantum verstrengeling te deleten?

Reactie: Ik weet niet hoe

Martijn: Precies.

Reactie: Dat is dus mijn constante heen en weer ik weet niet hoe ik het aan moet pakken.

Martijn: Dit zijn al die velden hè waar we doorheen gaan. Noem het even heel oneerbiedig, meningen over elkaar, terwijl we een one big family zijn. En dan de schade die andere mensen ja, bewust of onbewust hè, who knows ... die die impact hebben op je hè. Dit maak ik natuurlijk ook mee. De pijn die eruit voortkomt, het onbegrip van dat gewoon door kan gaan hè. Dat onbegrip door niet eigenlijk te beseffen, door de pijn dat gebeurt omdat er iets door de ander heen loopt. Maakt ook dat je meningen gaat krijgen. En meningen zijn bloedgevaarlijk. Waarom? Omdat meningen heel neurologisch van aard zijn en gaan ook een positie innemen in jouw denken over de ander. En dat is een hele akelige job om dat weer weg te kunnen halen. Dan moet die ander eerst ander gedrag gaan vertonen voordat jij van die mening af kunt.

Reactie: Dat is die voorwaarde.

Martijn: Juist. Dan worden dus voorwaarden gecreëerd. En dat is precies wat er gebeurt. Dat je in een voorwaarden universum terechtkomt. Terwijl wij helemaal weer naar binnen. Zijn onvoorwaardelijke wezens. Ik ken ken jou ook, dat jij dat ook bent. Dus het is heel goed om te kijken als een coalitie van de levenskracht samen, met de enorme uitdagingen die er die er zijn om te kijken, wat is er dan nodig om dat te kunnen tillen naar een ander frequentieveld. Nou, op zijn minst, maar dat is mijn beleving, ik weet niet hoe dat voor anderen is, ik weet al hoe dat van oorsprong is, maar ik weet niet hoe dat hier werkt voor de ander. Voor mij is het zo dat maximale openheid over alles de zalving is. En daarin ook afspraken maken, van je hoeft niet per se op elkaar te gaan reageren. Als jij iets over mij zegt wat pijnlijk is, hoef ik daar niet per se op te reageren. Dan mag ik gewoon die pijn voelen die er is. En ik hoef me ook niet te verdedigen. Of het nou klopt wat je zegt of niet, maakt niet uit, want

iedereen moet open. En die meningen die er dus ontstaan, die kunnen dus ook ontstaan omdat er geen openheid is. Dan blijf je maar doordenken. En die gedacht machine die gaat maar door. Die gaat maar door. Dat is heel pijnlijk.

En het is ook heel erg bijzonder om het allemaal mee te maken.

Uiteindelijk heeft de kennis die we allemaal hebben opgedaan, weer terug hebben gehaald, totaal geen bijdrage. Want als die kennis allemaal zou werken, dan zouden we dit nu niet hebben. Dus de echte oplossing komt niet uit de kennis. De kennis kan alleen de reden geven om er niet verder in op te gaan. Dat je gewoon zegt van stop, hier stopt het. Hè, maar de kennis zit in je.

Maar wat zijn de effecten bij jou als je dit nu vertelt? Zijn er effecten dat je dan door de pijn en alles wat je net vertelt, dat je wilt stoppen of dat je je wilt terugtrekken of dat je voelt ik wil niet meer of ik kan niet meer. Of misschien ook niet wat ik vraag. Maar wat doen die parasieten? Ontmasker ze eens.

Reactie: Nou, ik voel mezelf al in hart en nieren een onderzoeker, dat ik eerst voor mezelf helder wil krijgen hoe het zit, hoe werkt het? Welke elementen spelen daar een rol in? En kan ik iets met die elementen doen?

Martijn: Dan zit je misschien in de psychologische kant.

Reactie: Ja, maar het is ook een gevoel, van als ik het voelen kan, als ik die elementen kan voelen dat het een soort van eigen is, heb ik er meer, kan ik er meer beweging inzetten. Maar dan niet altijd de verkeerde kant op, maar ik hoop ... Ik zou het zo fijn vinden als ik een deur kon vinden in mezelf waarin ik dus die ingang naar binnen weer terugvind. En die heb ik op andere momenten wel. Alleen op dat stuk ben ik hem kwijt. Dat het me niet meer uitmaakt in die zin dat het me steeds in beweging brengt naar weerstamd toe.

Dat zou ik graag kwijt willen zijn. Dat het begrip wat er nu alleen nog maar in mijn hoofd zit van er gaat wat door hun heen. Terwijl ik voel van wat er allemaal nog blijft gebeuren, dat op één lijn kan komen te staan. En ik mis daar tools in, in mezelf nu nog. En ergens is er wel iets en dat zeg jij ook, van het zit er wel, maar ik weet nog niet waar die deur zit.

Martijn: Nou, er zijn ook geen tools. Die zijn er niet. We kunnen het niet leren, maar het duwt je in ieder geval, al dit soort toestanden waar we allemaal mee te maken hebben, duwt je op een bepaalde manier als je niet oplet uit dat eigen vredesveld. Dus die ander is dat pluisje niet meer.

Nee, klopt. Maar dan is er iets in mij, die dat laat gebeuren, want anders zou het niet ontstaan in mij.

Martijn: Jij kunt alleen zorgen dat het niet gebeurt.

Reactie: Ja, dat zegt mijn hoofd ook. Maar nou de rest nog. Hoe breng ik dat in praktijk?

Martijn: Ja, nou maken we het gelijk wat ruimer. Tenminste dat is mijn gevoel erbij. Stel nou dat het zo is dat als je met elkaar een hele goede organische warme ruimte gevende vredeskracht mag zijn, met alle mensen die ook tegen elkaar hebben geknakt, dus ook mensen die ik de deur uit heb gezet. Dus alles terugdraaien. Helemaal terug. Helemaal terug naar het lichtveld. Stel je nou eens voor dat je zo warm met elkaar weer in die vredeskracht kunt zijn dat je het daardoor juist heel makkelijk kunt. Dat er ook iets is ... want het moet uit jezelf komen, maar dat je zo embedded bent in de bloementuin, dat je zo kunt voelen dat een ander, ondanks wat er gebeurd is, jou zo kan waarderen en zo mooi ook vindt, dat daardoor die vredeskracht in jezelf er is. Waardoor ook de kwantumverstengeling dus datgene waar de ander mee te kampen heeft ook in één keer wordt opgeheven.

Reactie: Maar die momenten weet ik, die heb ik en die zijn ook enorm aan het groeien gegaan de laatste paar jaar. En de verdieping die ik voel in de contacten met de mensen om me heen die ik dan ontmoet is intens, is heel diep intens groots. Ja, dat heeft bijna geen woorden meer om daar een beschrijving van te geven. Zo intens beleef ik dat. Dus die verruiming is er. Alleen ik zie nog niet het resultaat ervan om juist die weerstand te doorbreken.

Martijn: Nou ja, de dingen die er gebeuren, de impact die het heeft op ons aan de binnenkant, die moet eraf.

Reactie: Die moet eraf. Ja, is makkelijk gezegd.

Martijn: Zo makkelijk kan het ook. Het is echt mogelijk. Het kan echt.

En er is niet een weg van hoe je dat doet, maar de weg is door het open te leggen met elkaar.

Simpelweg door er alleen al over te praten, dat dat kan. En ik weet dat het kan, want ik weet zelf wie ik ben. Ik weet wat mij allemaal overkomt en wat mensen met mij allemaal hebben geprobeerd te doen en hebben gedaan. En ik heb nog steeds die mensen even lief. En nog steeds moet ik huilen van de liefde voor ze. Ook al kan een heleboel niet door de beugel en ik kan echt honderden mensen opnoemen waarvan alles gebeurd is. Maar niets in mij heeft een mening op die mensen gevormd. Als ik ze vandaag mag ontmoeten, spring ik ze in de armen en geef ik ze allemaal kusjes. Wat er ook gebeurd is

Reactie: dat ken ik

Martijn: Kijk. En dit is wat er nu gebeurt. Snap je?

Reactie: Dat ken ik.

Martijn: Gewoon door het te benoemen, laat mij weer opnieuw leven. De waarheid is nou eenmaal zo.

En doordat wij heel erg veel in problemen zitten en elkaar ook daarin versterken, mogen we elkaar ook versterken in dat het ook anders kan door daarover te delen. Maar die gebeurtenissen van meningen die je kunt hebben op elkaar, over elkaar, dat herkennen we allemaal. En dat verandert pas ... en dat is de eerste kwantumreactie, het verandert pas op het moment dat je de situatie kunt zien in wat het ook echt is. Met andere woorden, als je meningen gaat krijgen over elkaar, dan kun je ten opzichte van die persoon eigenlijk al niet meer in je vredesliefdesveld verkeren. En dat die constatering die is echt heel waardevol. Je zegt van potverdorie, het is inderdaad waar. Ik kan nu nog wel liefdevol over iemand denken of in respect over een persoon denken die heel normaal tegen me doet, maar over die andere persoon die iets onaardigs heeft gezegd of een rare post heeft geplaatst, daar kan ik het niet meer. Dus dat betekent dat er een grote macht is over jouw vredesveld. En daar herinner ik ons dan allemaal nog eens een keer goed aan. Er is een dag in een tijd waarin alles goed is. Er is een onuitputtelijk rijk van vrede en welbehagen. En daar zijn we geen spirituele wezens. Er zijn hele grootse, krachtige mooie mensen. Mensachtige sommige mensachtig menselijk. En er is er is iets gaande om dat dicht te houden. En dat vraagt de grootste aandacht, ook om met onze sleutel in het kosmische slot te komen. Want anders gaat hij niet open. En dat is ook letterlijk tegen me gezegd: "Het gaat het gaat niet open als jullie niet bereid zijn om de taal te spreken die in jullie aanwezig is." Dus dat betekent een forse koerswijziging, juist ook in dit moment nu nog een keer goed. Want wat betekent dat eigenlijk als je een mening over een ander hebt, dat je dan niet meer kunt voelen?

Reactie: Maar het gaat ook om die hardnekkigheid in dat gegeven. En ik ben al geruime tijd aan het werk met mezelf omdat dat, de rode draad is waaraan gewerkt moet worden in mezelf. Waar ik ...

Martijn: Misschien is dat wel het probleem.

Reactie: Wat zeg je?

Martijn: Misschien is dat wel het probleem.

Reactie: Ik weet het niet. Het gaat om meer. Het gaat meer, namelijk dat wat dat mij zo geraakt heeft dat mij de pijn heeft gedaan, dat heeft die pijn doen laten bestaan zeg maar. Dat vraagt om opruiming en om ja, jij noemt dat blootleggen en delen met elkaar. Het is natuurlijk ook een soort delen wat ik met mezelf kan hebben door uit te huilen en ... dat werk bedoel ik. En daar zit natuurlijk heel veel power in. Omdat de leegte die er dan in kan ontstaan eindelijk gevuld kan worden met mij. En ik voel ook wel dat ik dat niet zomaar even in één keertje kan laten gebeuren. Ik mis nog, ja

Martijn: Veel. Dat aarde stuk wat wij hier hebben. Dus het aarde menselijk bewustzijn daar ontbreekt eigenlijk heel veel in. Dus dan kom je gelijk op het kwantumniveau terecht, vanuit welk niveau in jezelf wil je dus nu naar buiten gaan kijken? Kun je genoeg nemen met dat je bepaalde dingen op aardsniveau niet kunt snappen? Is dat op een bepaalde manier te aanvaarden? Kun je doorleven met het besef dat je bepaalde dingen niet snapt en dat dat ook niet verbeterd hoeft te worden. Is het mogelijk om door te gaan? Want als dat mogelijk zou kunnen zijn dat je dat kunt aanvaarden, dan is ook dat vraagstuk gelijk afgesloten. En op het moment dat vraagstuk afgesloten wordt, omdat het misschien helemaal niet relevant is op dit moment, dan ga je daar ook uit weg. En per definitie als je ergens uit weggaat, kom je ergens anders. En op het moment dat je ergens anders komt, kom je in je eigen oorspronkelijke zijn. En daar kan het wel aanwezig zijn. Sterker nog, daar is het aanwezig. Daar kom je in die ruimte, in het alvoelende veld. De aanvaarding wat de ander is. De aanvaarding dat de ander zelfs ook lelijk tegen je doet, heeft helemaal niets met jou te maken. En in dat moment kun je voelen dat er een verandering plaatsvindt ook in het gedrag van de ander en vindt er dus genezing plaats, waardoor datgene wat de ander parasiteert ook wordt opgeven. Dus het zit hem op een ander niveau. Dus de parasitering, de parasieten zitten ook op een ander niveau in het bewustzijn van onszelf en in het bewustzijn van de ander. Dus er is dus een andere weg, maar dat kun je niet leren. Je kunt het wel weer herkennen door erover te praten. Gewoon door wat dwars verbanden te leggen. En dat ook niet zien als leren. Het is ook geen educatie. Het is gezamenlijk overleg. Het is een masteroverleg met elkaar. Wat we allemaal al weten dat er een route is, een andere route. En dat is eigenlijk de enige route die er echt is om het te stoppen. Dat we inzicht moeten krijgen in dat we bepaalde dingen ook gewoon als aardemensen niet per se moeten willen leren. Dat is één van mijn eerste uitspraken dat we niks te leren hebben. Want de rapen zijn gaar, want we hebben zo op aardniveau hebben zo fantastisch veel te leren. Ik denk dat we minimaal 80.000 jaar moeten leven hier. Willen we alle aarde gerelateerde stukken kunnen gaan snappen. Zoveel is hier aanwezig in deze wereld om te gaan snappen.

Reactie: Ik was een tijdje geleden was ik in Brabant had ik een stukje grond en dan loopt over de oprit van van andere mensen. En dat is altijd wel een soort ja conflict want dat loopt voor hun garage langs. En ik was daar en mijn dochter was er ook. Dus ik had mijn auto achter mijn dochter gezet en die stond dus voor de garage. Dus ik loop naar achter, "het weidje" noemen we dat. En op een gegeven moment kwam die man kwam naar me toe en zei: "Ja, auto en je staat ervoor en of ik die niet had kunnen weghalen?" Ik zeg: "Ja, is

goed, ik kom eraan." Dus ik liep daar naartoe en de moeder was daar ook zijn moeder en hij was daar. Toen begon hij een heel verhaal af te steken wat er allemaal niet kon. Ik zeg: "Eh, ik zeg: "Hoe gaat het met je?" Eerlijk! Het veld was ineens veranderde helemaal. Ik zeg: "Het is best lang geleden hè, dat ik je gezien heb." Ja. Ja, ik zeg: "Hoe gaat het met je?" Ja, wel goed. En toen heel het verhaal heel het veld dat draaide 180° ja, meteen. En ik was ook helemaal niet boos op ze. Ik hoorde ze wel aan, maar en ik was gewoon ja, ik voelde gewoon blij dat die mensen weer blij waren. Dus dat raakte me echt. En ja zo heb ik dus ... maar ik merk gewoon ... er gebeuren wel eens meer dingen en als je dan eerlijk bent open bent en gewoon vertelt wat er aan de hand is, dan is er ook geen probleem meer. Dan is alles ineens weg. Dan is het ineens ja 1000% anders. En dat heb ik nu een aantal keren meegemaakt. En ja dus en er is geen tijd dat het hoeft te duren. Je hoeft alleen dat besluit te nemen dat er geen oordeel is en dat er geen dat mensen iets vertellen, maar dat je nog steeds van ze kan houden en dat ze alleen een verhaal vertellen, omdat de matrix dat ja dat zegt dat ze dat mogen vertellen.

Martijn: Maar hoe doe je dat nu ... want dit is dan een buurman of buurvrouw. Maar als je nou met elkaar in een soort setting zit als een team op de aarde en daar ontstaan allemaal van die rare irritante dingen. Met je buurvrouw kan je nog zoiets doen en dan zie je haar misschien weer een paar dagen niet of een paar weken. Maar in een team moet je waarschijnlijk dezelfde dag alweer verder met elkaar.

Reactie: Ja, wat ik wat ik over het algemeen doe dat is gewoon geen mening vormen. Mensen kunnen iets vertellen en ik signaleer dat wel. Ik signaleer dat dat niet is wat ik zo zou doen of zo. Maar ik hoef er geen mening over te vormen. Ik kan het laten zweven. Ik kan het laten zijn wat het is. Hè, dat doe ik ook met Poetin of met wie dan ook. Er gebeuren dingen in het veld en ik zie van nou hè dat is wel heel vervelend. Daar vallen ook dooien, van maar ik hoef geen mening te hebben over die mens. Ik laat dat zweven, wat er is of wat er misschien niet is.

Martijn: Ja, ik hoor dat Poetin in jouw team zit. En als je nou in dit moment hier zo met elkaar hier bent en er zijn hier mensen waar je wat moeite mee hebt omdat die door de vele jaren heen dingen hebben gezegd of hebben gedaan of gedrag hebben gehad wat niet leuk was. Kun je dan nog ... en dat is niet de persoonlijke vraag, maar gewoon met elkaar, kun je dan ook die knop op nul zetten?

Reactie: Ja, ik heb geen probleem met die mensen. Ja, ik laat dat niet toe. En het wil niet zeggen dat ik dat 100% doe, maar eigenlijk vorm ik geen mening dat iemand dan verkeerd is. Dat laat ik ook zweven. En dus ik kan gewoon met die mensen een gesprek hebben en alles doen.

Martijn: Voordat ik deze wereld ervoer zeiden ze tegen mij: "En het wantrouwen zal enorm zijn onderling." Dat is echt zo. Je kunt het gewoon bij elkaar in ogen zien, hè? Dat je elkaar ziet en dat er af en toe gewoon niet dat je echt letterlijk elkaar loopt te wantrouwen, maar je ziet het gewoon soms borrelen. Je denkt dat het is niet eens een gedachte, maar het is er gewoon omdat we voelen dat er iets niet klopt, hè. Dus als je in dat team met elkaar wilt zijn, in dat in dat vredesveld met elkaar, ja, hoe ga je dan om als je ooit een keer een mening over iemand hebt gehad. Want mijn vraag net van wat is nou eigenlijk een mening? Hoe kan wat betekent het eigenlijk als je een mening hebt en je daardoor ineens niet meer in het vredesveld kunt zijn? Wat is een mening eigenlijk? Iemand zegt iets wat niet leuk is. Daar ontstaat iets uit.

Reactie: Ja, een mening is eigenlijk iets dat het niet meer mag bewegen. Dan zet je iets vast en dat dus ja, dus is niet meer nu. Dat is iets uit het verleden eigenlijk. En dan zet je iets vast.

Martijn: En hoe kom je daar dan af?

Reactie: Ja, door ja ...

Martijn: Ja, denk nu maar eens na.

Reactie: Nou ja, je komt ervan af door gewoon in gesprek te gaan, door dat te zeggen, door dat te uiten.

Martijn: Maar dat doen we al duizenden jaren. Nou ga ik even dwars doen hoor. Dat doen we al duizenden jaren.

Reactie: Nee, maar je moet sowieso in jezelf zorgen dat het er niet meer is en hoe dat je dat doet.

Martijn: Nee, maar hoe kom jij van die mening af? Ik zei blue light technology is stap 1 en stap 2 is Senne, stap 3, 4, 5 en 500 is ook Senne ... En dan komen er nog wat andere stappen hè. Want hoeveel meningen hebben we nodig om eraf te komen?

Reactie: Nou ja, wat ik ervaren heb in mijn relatie met bijvoorbeeld Karin, die deed dingen die voor mij niet fijn waren, maar ik heb toen besloten en dat is eigenlijk nog steeds wat ik eigenlijk nog steeds doe is, iedereen mag alles doen wat hij wil. En ik kan natuurlijk van alles willen, maar die ander wil dingen die hij gewoon zelf wil en die hoeven niet te stroken met mijn mening. Dus wat ik eigenlijk doe is niet iets vastzetten, niet een mening zetten en als ik dat doe dan laat ik dat weer vervallen. Dus wat iemand zegt dat laat ik daar. Op dat moment is dat iets wat je zegt. En ik voel soms ook wel dat mensen ... ik voel ook wel dat er een oordeel is hè. Dat voel ik in mijn buurt, als ik mijn camper te ver op straat staat of wat dan ook. Maar ik merkte dat ook met een buurvrouw.

Martijn: Mensen met campers zijn wel hele eigenwijze (lach)

Reactie: Ja, dat zijn eikels. Ja, maar nee, maar ik voelde gewoon dat veld. Ik voel dat als er iets gedacht is over mij wat ik dan misschien verkeerd zou doen, dan voel ik dat veld. Dus ik zei nou, ik heb het uitgelegd. Ik zeg nou ja, ik was toen ziek en dus dat en dat heb ik niet gedaan. En ik voelde gelijk dat veld verdween gewoon door te uiten hoe dat jij erin staat.

Martijn: Ja, maar als ik als ik nu in een in een team met elkaar samen ben en er is gedrag in het team, dan moet je vanaf mijn kant, ik doe het even zo, hè, moet je vanaf mijn kant niet gaan denken dat ik denk van je mag hier alles doen.

Reactie: Nee, nee, want dan ...

Martijn: Dan gaan we nu pauze houden. We gaan zo wel verder, want het gaat om die totale, van alles is mogelijk, alles kan. Maar op de een of andere manier zullen de zaken toch verbonden moeten raken met jouw allerdiepste intentie. Waardoor de dingen die helemaal niet kunnen, niet mogen, ook niet meer gebeuren. Dat is snijvlak.

Transcript van 20260415-MvS-2-3-Recreating-Peace-Now-je-Innerlijke-Meterik.MP3

Hier is de microfoon voor de mensen die misschien iets ... en misschien jij iets zeggen wil, wat hier in deze ruimte als belangrijk en zeer waardevol teamlid op de aarde uitgesproken moet worden in het kader van de vrijheid, de ja, vrede om je archieven die je binnen in jezelf draagt om te beschermen, te bekrachtigen. Ik ben mijn hele leven ook al mijn archief aan het beschermen. Ik weet wel, als ik het woord bescherming gebruik, weet ik in ieder geval voor mezelf wat het betekent.

Het betekent voor mij, dat ik de absolute waarheid dat ik voel moet leven, in elke sectie en in elke flard en in elke cel van mijn bewustzijn, dat er geen compromis is. En dat leef ik mijn hele leven al. Het maakt ook wel dat het soms lastig is voor andere mensen. Dat denk ik dat iedereen het wel kent. Maar je archieven zijn trillingsvelden. Je archieven is je gevoel. En je gevoel is je intelligentie. Vanuit je gevoel kun je overal bij en met alles in contact zijn. Dat kun je niet leren. En als je niet in je gevoel leeft, dus vanuit je gevoel ook echt naar buiten toe treedt. Dus de dingen doet in de wereld wat je graag wil doen, de projecten, de gesprekken die je voert met mensen, in de piëteit met andere mensen zijn. Wat voor jou is wat het is ... dan leef je niet je gevoel. En op dat moment nemen die gevoelens nemen af en is de toegang tot je archief ook minimaal. Ik heb zelf ook geen andere keuze naast het feit dat ik gewoon mijn gevoel altijd al heb geleefd. Als ik niet leef wat ik voel, dan ... en ik heb het getest, dan wordt de doorgang naar mijn archieven die wordt vertroebeld. En dat is waarom ik er zo bovenop hamer. Luister naar je gevoel. Laat je niet de les lezen door iets anders. Door de logica, door andere mensen, door angsten ... leef het gevoel. Durf dingen los te laten en ga voor datgene wat je van binnen voelt, wat het echt is, dat je weet dit is de waarheid. En op dat moment dat je dat doet, is jouw fysieke bewustzijn van mens zijn hier is aan het vibreren in dezelfde taal, de toegangsleutel tot je archief. Dus je ontkomt het Numoment, ontkom je gewoon niet.

Reactie: Er is heel veel te zeggen. En ik voel dat ik mij mezelf daar heel hard afrem. En ik ben er klaar mee. Ze zijn echt met militaire precisie binnengekomen en wij kunnen met militaire precisie doorheen ieder weerstandsveld het leven ophalen. Door er gewoon helemaal in te gaan en we gaan er niet in en dat moet stoppen. Ook nu in dit nu moment is het voelbaar. En ik vind het niet prettig om dit te doen, maar ik ben ik ben hier ook niet om het prettig te maken. Ik wil betrouwbaar zijn en wat ik nodig heb is dat iedereen betrouwbaar is. Ook nu in dit moment. Ja, we hebben een heel leven gekneed om heel zacht te zijn, maar dat ben ik niet. Ook wel, maar dat is niet waarvoor ik hier ben. En jullie ook niet trouwens. Ja, we dansen ernaast. Het is zo voelbaar, constant. Ik knal er bijna van uit elkaar omdat het zo voelbaar is dat we altijd net niet op de scherpheid terecht komen van waar de doorgang zit.

Martijn: Ga door.

Reactie: Ja, het moet open. Het moet open. Ik voel ook me gedempt. Hebben zoveel power in onszelf. Eruit. Kom op. Nu niet sussen, niet sussen. Voel je hart, val niet in slaap. Ik wil schoon schip met iedereen hebben. Al mijn oordelen en meningen over die ik heb gehad, dat moet los. Dat wil ik eraf. Ik wil gezien worden. Ik wil ik gehoord worden door iedereen. Broeders en zusters, ik hou van jullie en ik weet dat jullie er ook zijn. Net als ik.

Ik voel dat. Ik wil niet in slaapsussen. Samen naast elkaar staan. Niet de hele tijd over mekaar, elkaar zien wie we zijn. God dam it. Laat het zien als één volk. Dat is wat ik voel. Dat is mijn waarheid, die ik nou uitspreek. Heerlijk. Dankjewel, Sharon.

Reactie: En nu is er doorgang.
Nu, kunnen we hem dan nu benutten. Eindelijk!

Martijn: Waar zit jouw strijd, als die er nog zit?

Reactie: Mijn strijd zit in mezelf niet toestaan om gewoon recht naar de kern te gaan, in ieder moment. Zoals nu, zoals mezelf niet toestaan om te zijn wie ik ben. Want hoe lang heeft het geduurd voordat ik hier kon staan? Er is zoveel te zeggen en ik zie jullie allemaal. En dat is wat mij het diepste raakt. Jullie allemaal zien en niet naar de kern kunnen gaan, van wat er tussen ons allemaal kan ontstaan in ieder moment. Zo kostbaar.

Martijn: Kun je dat eens voorlezen? Hardop? Wat daar staat?

Reactie: Het land van ooit. Ik kom uit een wereld die bijna werd uitgewist. Strijd maskeert die oorspronkelijke vrije wereld. Ver weg in de archieven naar achteren geschoven. Zo dichtbij in de trilling van mijn liefde gevulde hart. De doorgang naar de waarheid van het levensveld is aan. Voortdurende strijd in de mens verblind de weg naar het nu. Vrijheid en openheid is de enige weg naar thuis.

Martijn: Dat geldt voor ons allemaal.

Reactie: Ja ...

Martijn: Het zijn maar woorden, maar ga het maar eens doen, hè.
Je doet het.

Reactie: Graag antwoord geven op vragen die je straks stelde.

Martijn: Dat mag zo. Moment.
Want die voortdurende strijd, die hoeft niet in het beeld te zijn dat je met elkaar aan het strijden bent. Dat is wel dat wat zo in ons zit. Wat het levensveld zo naar beneden trekt. En als je nu heel groot gaat beseffen waar we met elkaar staan gaan in wat voor wereld, dan is er iets aan de hand in deze wereld hè. Deze wereld verkeert in eigenlijk een hele moeilijke situatie. Het is een prachtige wereld. Het is het land van ooit. Maar je merkt gewoon wat er allemaal aan de hand is. Ook wat er door je heen reist. Het is bijna ondoenlijk. Bijna. Als je het doet, niet!
Dus het zijn keuzes. En dat eigenlijk als je als je in het vredesveld verkeert, dan is er geen keuze. Dan doe je het gewoon.

Ik heb enkele jaren geleden een paar opmerkingen geplaatst, relatief een paar opmerkingen bij een enorm dossier. En dat is een dossier dat heet de Seven Star Coalition. Dat zijn de zeven grote, het zijn er veel meer, maar het zijn de zeven grote menselijke intergalactische groepen ... elke ster is een is een verzameling van allerlei verschillende werelden. En die zevenstergroep, dat heb ik verteld, maar dat hoeven mensen, niet van mij te geloven. Ik vertel het alleen dat dat de eerste contactgroepen zijn tussen waar wij leven in deze werkelijkheid en de grote realiteit waar we een onderdeel van zijn. En dat dat per se alleen maar gebeurt met mensen. En de reden daarvoor, die heb ik toen ook uitgesproken, dat is omdat er zo'n grote verstoring is in het kosmische gebeuren van allerlei rassen en allerlei ideologieën. Heel veel misleidingen, heel veel valse voorstelling

van zaken dat je eigenlijk alles maar moet gaan geloven, hè. En wij kunnen nog niet eens ons eigen spiegelbeeld vertrouwen. Ga maar eens in je ogen kijken, of je durft te gaan voor jezelf, wat daar allemaal alleen al aan twijfels doorheen kan reizen, hè. Er is besloten op een heel hoog niveau om deze wereld bij het tot stand brengen van contact in eerste instantie alleen in contact te laten komen met menselijke beschavingen. Om de grote schok, omdat er al zoveel angst ligt in dit veld, om dat te dempen. En dat wil niet zeggen dat iedereen zal schrikken van wezens die er anders uitzien dan de mens. Maar de psyche van de mens hier is niet zo supersterk. Want als ik vertel dat ik een andere partner heb, dan stort de hele rommel al gelijk in elkaar. Als ik vertel over dat er een blue light technology is, dan blijven mensen gelijk weg. En dat is peanuts. Dus ik vertelde dat **die Sevenstar Coalition, dat** dat een zeer grote intergalactische organisatie is die het contact met ons en wij met hen initiëren, waarbij het contact wat er plaatsvindt, alleen plaatsvindt ... En dan heb ik het allemaal over de eerste processen tussen mensen onderling. Want mensen onderling, wij ook wij kunnen elkaar zien. Wij snappen elkaar. Ook als er vraagtekens zijn kunnen we elkaar toch snappen. We voelen elkaar. De gelaatstrekken, een lach, een trillende wang. Het zegt zoveel, dat snap je. Maar bij andere soorten wezens die een andere uitingsvorm hebben en ook een andere emotionele respons in hun lichaam, snap je dat niet. Ze hebben een ander gedrag en zijn niet hetzelfde als mensen, maar hebben wel diezelfde vredeskracht en liefdeskracht erin. Maar toch kan dat juist in zo'n precaire situatie dat we weer in contact komen met grote intergalactische community's, kan het tot stand komen van contact met niet-menselijke wezens gevolgen hebben waar eigenlijk niemand op zit te wachten. Dus dat is ook weer het opnieuw kweken van vertrouwen. Daar is een hele grote precieze beslissing in genomen. En die beslissing die is ook die is ook in uitvoering. Ja. Er zijn geen reptielen bij betrokken. Niet!

Reactie: Omdat?

Martijn: Om de reden die ik hiervoor benoem om dat vertrouwen, fysiek zeg maar te kunnen laten te kunnen opbouwen. Hè ... ik bedoel als jij nog nooit als donkere vrouw een blanke man hebt gezien en je ziet dat voor de eerste keer, dan is dat al een heel groot bijzonder iets dat je een mens ziet in een in andere kleur. Dat is echt iets dat maakt zo'n impact hè. Maar als het dan ook nog niet eens een mens is, ja, dan wordt de impact nog groter. En vooral ook als die andere mensen nog een keertje dermate zo ver ontwikkeld is en zo'n kracht heeft in het in het vermogen van denken en voelen, dan ga je gewoon out. Dus er zijn hele grote onderzoeken gedaan naar wat de psyche van dit lichaam eigenlijk ook kan verdragen, hè. Want we willen allemaal graag contact en het contact is er op allerlei niveaus zo. Maar op het moment dat er echt fysiek contact is en je kijkt naar de handen van een man of van de vrouwen en je kijkt naar die handen en je ziet gewoon dat het menselijke handen zijn en je beseft van god deze handen hebben vanochtend ... even in onze tijd gesproken, vanochtend nog ergens anders gegeten in een andere wereld. Dan gebeurt er iets met het brein met de psyche dat heeft geleerd dat dat niet kan. Dat kan niet. En dus krijg je een enorme crash. En om dat allemaal te voorkomen worden bij de totstandkoming van contact worden alle elementen bij elkaar gebracht, die voor ons, hoewel het al heel indrukwekkend is in de eerste aanvang, dat het voor ons zo ontspannen mogelijk kan zijn. Waarbij het ook ontspannen is voor degene die wij gaan zien. Omdat wij energiecreators zijn. Wij creëren energie. Dus met onze gemoedskracht, door ons schrikken, door ons gespannen raken, wordt het hele veld wordt opgeladen met spanning. En we kijken naar hen toe. En zij krijgen onmiddellijk met die spanning, met die informatievelden te maken. Dus het lijkt allemaal peanuts, even in contact te treden met mensen uit andere werelden. Alleen al vanaf hun kant heeft het een enorme voorbereiding met één persoon, met twee personen, laat staan met 50 of met 5000 mensen wat er dan nodig is om dat op te bouwen. Dus ik vertelde over die Steven Star Coalition, dat dat juist bedoeld is om die rust op te bouwen. Dus dat er een vorm van vertrouwen en herkenning is. Ja, geen reptielen! Die reptielen zijn daar ook niet mee bezig. Welke reptiliaanse

groepen ook, ze zijn er niet mee bezig. Waarom zijn ze er niet mee bezig? En branden zij hun handen er ook niet aan ... en dan heb ik het over de welwillende vrije krachtdragers. Die doen daar niet aan mee omdat zij weten ... dat is besloten, daar houden ze zich ook aan, dat dat verstoringen kan oproepen omdat er zo ontzettend veel op de aarde al gesproken is over de reptiliaanse bezettingsmachten die onder controle staan van draconische empires. En onderdeel zijn grote Orion naties en die grote Orion naties die in een hele grote constructie draaien van, in plaats van een goddelijke Divine energy ... maar van een control energy. Dus van een, ik noem het maar even een soort technologisch afspraak die er zijn waar je aan moet houden, in plaats van dat je kunt leven zoals je voelt.

Reactie: Maar die reptielen zijn ook mooi hè, zijn ook mooie wezen.

Martijn: Bij de situatie waar we nu zitten hebben we te maken met het tot stand brengen van contact waarbij het veld dermate geladen is en het ook een hele grote precisieoperatie is, om de mensen op de aarde, dat zijn wij nu, om ons uit dat schrikveld te laten komen en weer te kunnen voelen op de manier zoals we altijd hebben gevoeld, dat alles en iedereen die uit die grote coalities werkt van de vrije wil, dat die allemaal meewerken om het zo te laten ontstaan dat er niet of zo weinig mogelijk schrik ontstaat. Zodat we met elkaar ook hier, het contact wat we tot stand brengen dat op een zo rustig mogelijke manier kan plaatsvinden en dat er zoveel mogelijk ruimte is om liefde te kunnen voelen en ook om zelf te kunnen denken. Want als je schrikt, dan is je eigen bewustzijn is gelijk ondergeschikt. Kijk gewoon naar wat hier gebeurt. Als er iets gebeurt in je leven hier, je schrikt je rot om iets of je wordt nerveus, dan lijkt het alsof je geen zeggenschap hebt over je eigen bewustzijn. Dan word je bestuurd. En heel simpel gezegd, dat is allemaal onderzocht. Er zijn allemaal afspraken over gemaakt. Er zijn allemaal organisaties op gebouwd. En de reden waarom het alleen met mensen gebeurd is die ik dus net noem. En als ik dan hoor van mensen dat er bij bepaalde bijeenkomsten reptiliaanse contacten zijn, dan gaat het goed fout! En dat hoeft niemand van mij te geloven. Maar dan trek ik mijn handen eraf, want ik moet mijzelf serieus nemen. Dat doe ik ook. Ik kan niet zeggen de kleur is paars en dan komt een ander met groen aan. Omdat ik zeg: "Oh ja, het is nu ineens groen. Wat ben ik Wat heb ik dan de afgelopen 50 jaar gedaan?" Snap je? Dus ik probeer hier mijzelf ook mee te bekrachtigen. En ook duidelijk te maken dat er intruders zijn in het veld. En die intruders die zijn er altijd al geweest en die zullen zich steeds slimmer en maximaal slim bewegen door ons heen. En het is niet voor niets dat ik ... en het gaat niet om Martijn, maar het is niet voor niks dat ik steeds heb uitgelegd van wat er aan de hand is. Waarom praat ik over die donkere krachten? Waarom spreek ik over die moeilijke dingen? Omdat als je het eenmaal weet, als je daar een bepaalde intelligentie van jezelf er ook in terug kunt voelen van oké, dit kan ik ook wel herkennen in mijn eigen leven, hè. Want je moet het kunnen herkennen anders is het alleen maar theorie. Dan gaan er ook wat belletjes rinkelen dat je snapt van oké, ik moet als ik bezig ga met grotere geheel dat deze wereld weer terug moet gaan naar die peaceforce en dat ik in mijn eigen archieven moet terugkeren, dan moet ik ik ook in mijn eigen archieven terugkeren. En dan zal er ook wel een soort reprimande of een sanctie op zitten als ik met die archieven van mezelf aan de slag ga. Daarom heb ik wat bakens meegegeven. Pay attention. Let erop dat ze steeds slimmer en intelligenter worden. En ik heb voor de door de jaren heen heb ik die intruders in de bijeenkomst ook gezien die achter die mensen zitten. En ik ben uitermate bereid om met iedereen in contact te zijn om die vrede te herstellen. Maar mensen moeten op een gegeven moment wel een keer kleur gaan bekennen. Je kunt niet zeggen de intruders hebben alleen maar impact op de ander. Dat kan niet. Intruders hebben ook impact op mij. Dat is eerlijk. Ik spreek het ook uit. Maar ik moet wel rechtop staan. En ik sta rechtop. Ik kies altijd voor mijn hart, voor mijn gevoel. En dat heeft ook grote redenen waarom? Ik weet ook waarom ik nu in een andere situatie in mijn leven zit, want dat wist ik. Wendy heeft het 2 jaar geleden al gezegd. Ze zag Senne en Wendy zei als eerste: "Mijn taak zit erop." Daar is Senne ... Dat zei je nog een paar dagen geleden tegen mij, hè. Dus het is

niet een beslissing van zonder slag of stoot in één of twee dagen. Daar zitten hele dingen achter. En net achter alle woorden die ik uitspreek die iedereen moet nemen op de manier die wel of niet van betekenis zouden kunnen zijn. Dat is niet aan mij, maar ook over die reptielen en over de hele totstandkoming en over je archieven van thuis en over hoe beautiful je bent en waar je het weer terughaalt hier in jezelf en welke poging er worden ondernomen om dat land van ooit niet te kunnen voelen, hè. En dan zie ik dus door de jaren heen zie ik dat mensen niet met hun peaceforce bezig zijn. Want als je kunt voelen wat het is hier binnenin wat het levensveld is, dan kun je namelijk ook voelen wanneer je van het spoor afgaat. En ik hoop ook en ik roep dat nu ook op, dat alle activiteiten worden gestaakt, het heeft veel te lang doorgewerkt. En ik zeg het uit veiligheid, er zijn hier dingen aan de hand die niet door de beugel kunnen. Dan ga ik toch eventjes nu op mijn strepen staan hoor om het te zeggen. En dat doet echt niet ... ik doe helemaal geen afbreuk aan alle goede dingen. En ik zit hier ook niet als een scheidsrechter. Ik zit hier ook niet als iemand die een waarde bepaalt. Ik zit hier als je broeder. En als ik dit soort dingen niet ga zeggen, dan is alles wat ik heb gedaan is gewoon nonsens geweest. Dat kan ik niet aan mezelf vertellen. Dat kan niet. Ik zit op dingen te drukken. Ik duw erop omdat het weg moet. Er moet ruimte komen voor jou. De puurheid wie je bent. We moeten weer zien hoe we de zadjes in de grond doen. Dat de aardbeienplanten opkomt. Verwonderd zijn dat die bloemetjes er zijn en dat het aardbeien worden. Verwonderd zijn dat je het kunt plukken, dat je het in je mond doet en dat je God proeft. De levenskracht. Wie heeft dat bedacht? Hoe kan dat nou? Degene die het proeft, die heeft het bedacht. Daar moeten we heen. Naar dat stuk daar. En dan kom je dus in die hele die hele grote onderwerpen, hè. Maar de intruderkrachten zijn enorm. En ik heb absoluut een heel doelbewuste timing waarin ik dingen doe. En ik ben helemaal niet boos. Maar ik ben wel ... nou, ik snap wat ik hier heb getypt over die strijd. Ik wil graag in mijn eigen archieven blijven. Maar als het zou zo zijn dat er via een strijd of het zwaard heffen, dat ik toch in mijn archieven zou kunnen blijven, dan zou ik flink wat hoofden eraf halen. Dat is wat ik voel en dat is niet een mening, maar dat is wat ik voel omdat er zo onzorgvuldig wordt omgegaan met het gene wat we eigenlijk de afgelopen jaren met elkaar hebben op de aarde hè ... helemaal, met elkaar hebben opgebouwd. Dat iedereen op zijn eigen manier heeft teruggehaald. De diepe verbinding met de levenskracht, de diepe verbinding met het respect voor de anderen, de koestering voor elkaar. En dat dan toch die zorgvuldigheid die gewoon kan verdwijnen. ombuigt naar onzorgvuldigheid. Naja, dat komt er dan nu uit. Het is een heel groot kalibratiemoment. Dat kun je ook voelen, hè.

We zitten niet in een in een in een veld van wat je zegt gaat nu precies hierover. Het zijn allemaal losse ... het is net alsof er een soort dreun is geweest. Boem. En alles resoneert na en dan moeten we kijken wat we daar eventueel uit ... wat jij daaruit kan voelen, wat het aan betekenis zou kunnen en mogen hebben. Maar dat hoort er wel bij. En voor de helderheid, het gaat hier niet over mij hoor. Het gaat hier over jou. En de keuze is aan iedereen zelf. In het begin was dat nog leuk. Het zijn gewoon doorgangmomenten. In die bijeenkomst in Frankrijk hebben we het over een geestelijke connectie, een geestelijke verbinding. En die is iedere keer weer anders. Iedere keer met de samenstelling van de dagen en van de groep en de mensen die er zijn, is dat ook steeds weer anders. Als wij ons niet kunnen verhouden tot die geestelijke verbinding met elkaar, daarin te kunnen zijn, dan is al het andere is eigenlijk niet benutbaar. Je kunt het niet benutten. We moeten het doen met wie wij zijn, met wie jij bent. En als je voelt dat je hier niet vandaan komt, dat je er altijd al bent geweest en dat je hier ook werk hebt te verrichten op jouw manier ... en dat je ook voelen kunt dat dat ook overeenkomstig kan zijn samen met andere mensen. Want bij sommige mensen voel je dat ook van ... hé met die wel en die niet, want die ligt heel dicht bij mijn frequentie en bij de ander voel je dat niet ... en dan voel je wel van het zijn hele mooie mensen, maar ze doen het op een andere manier, maar dat je dat kunt voelen, dat je werk hebt te doen, dat zijn je archieven. En de strijd gaat er juist om uit die archieven te gaan, dat je er niet bij kunt en daarvoor wordt alles ingezet. Als mij dan iets wordt gevraagd over ja, wij hebben een reptielen voertuig hier gehad. Dat was geloof in de

week van Ardennen ook, maar ook bij andere mensen is het ook gebeurd. Ik weet niet of dat bij de Ardennen is geweest, maar ... (iemand zegt "vorige keer") maar ook bij andere bijeenkomsten, bij andere situaties. Ehm ... ik zeg gewoon eventjes wat ik wat ik dan denk. Ja, mag dat? Is dat oké dat ik zeg wat ik denk? Ja, maar dat zijn misschien niet altijd even leuke uitdrukkingen, maar ik zeg het wel en ik doe het absoluut niet om macht te genereren. Helemaal niet. Ik ben gewoon eerlijk. Ik ben gewoon eerlijk. Dan wordt dat gezegd ... Ik krijg dat naar me toe ... en dan denk ik, je weet niet waar je mee bezig bent. Je hebt geen idee wat je aan het doen bent. Je denkt dat je weet waar je mee bezig bent. Je moet ook je kosmische en aardse bewustzijn ook openen hè. Goed nadenken. Niet alleen in het gevoel van wat je wilt. Als het allemaal zo simpel was, zaten we hier niet vandaag. Dan hoefde jij ook niet zo hard te werken met je liefdesveld in jouw leven. Ik ook. We zijn allemaal hard aan het werk. Heel hard aan het werk. Dus als het zo simpel zou zijn, hè, dan was het allemaal wel anders. Maar op het moment dat ik dan te horen krijg van mensen waar ik ook tot in de diepste lagen ben gekomen op het gebied van contact task forces en joint task forces, dat we daarover hebben gesproken, dat het gaat over dat wij de vlam van thuis in ons dragen, dat wij de oneindige vlam van leven zijn. En dat dat niet een theorie is, maar dat je dat ook echt kunt zijn als je het voelt. Dat je dat pluisje kunt zijn, die verwondering van alles. Dat je die hele fijne watergevoelens door je heen voelt gaan van ik leef! Wat is het leven mooi. Wat is het een bijzonderheid. Gewoon hoe grassprietten tegen elkaar aantikken als het waait. Dat je daarnaar kunt kijken. En dat is niet iets poëtisch, maar dat is gewoon het echte leven dat je voelt hoe dat gaat. Dus in de de details. En dan zijn er mensen die zeggen... en die gaan dan bezig met de reptielen. En welke verantwoordelijkheid denk jij te moeten nemen bij de verstrekkende gevolgen die dit zou kunnen hebben? Hoe krachtiger de vlam van de mens wordt, hoe slimmer en intelligenter ze zullen proberen om je te vangen in een bewustzijn van een soort nieuw geloof. En wij moeten juist van het geloof af. Wij moeten geen spiritualiteit hebben. Wij moeten weer volledig geloof hebben in onszelf. In de magie van onszelf. Wij hebben helemaal geen verf nodig. Wij kunnen zelf verf maken uit de barsten van bomen en stammen. We kunnen alle kleuren kunnen we maken om te kunnen verven en te schilderen. Alles is in de natuur aanwezig. We moeten weer in onszelf geloven. En dan zit je in dit soort enorme onderwerpen en dan komt er een voertuig met de reptielen, maar die was er helemaal niet. Maar dat systeem dat entert bewustzijn van de mens. En als je daar ontvankelijk voor wordt en weer opnieuw ontvankelijk en je zet dat niet stop, dan zijn ze dieper dan ze ooit in je bewustzijn zijn gekomen. En dat noem ik dus even als voorbeeld, dat ik dan weet op dat moment "my goodness, je hebt geen idee waar je mee bezig bent." Wie ben jij om dit te doen? Ga naar je eigen archief, want daar weet je wat van, want dat is van jou. Je kunt over je eigen archieven zeggen wat je voelt. Je kunt over je eigen archieven zeggen wat je voelt, wat je behoefte is, waar je in energie ligt. Dat je met mensen samen wilt zijn, met dieren, met de natuur. Dat je heling wilt brengen. Dat je wilt ontstoren. En ook dat je via je eigen archieven in contact kunt komen met je thuiswereld. En dat je vanuit daaruit de peace force van binnenuit helemaal ook met jezelf verbindt. Maar niet via die kant. Ik vind dat een kwalijke zaak en ik maak me daar ook zorgen over. En ik hoop dat dit goed valt bij jou. Dat je dit kunt horen vanuit de woorden die ik spreek vanuit mijn hart. Want als ik ernaast zit, als ik ernaast zit, dan geef ik dat dan ook toe. Dan zeg ik: "Nou, ik zat ernaast. Daar heb ik geen moeite mee. Maar ik zeg het omdat ik er zorgen over maak, dat daarmee de archieven worden gemist. Dat zit in ons. Wij zijn het. In ons is de harp des levens. In ons, in jou, daar ligt alle kennis. Daar liggen de gevoelens. En als we ons afstemmen op onszelf en daar moeten we de waarheid en niets anders dan de waarheid in leven en ook goede dingen tegen elkaar zeggen. Ook als je het even niet met elkaar eens bent, spreekt de waarheid uit. Dan is het schoon, dan is het weg, opgelost. Dat is deze zone. Dit is een zone waar je voortdurend bereid moet zijn om een vervuiling die er is, om die niet in stand te houden, maar het los te laten en het gewoon tegen elkaar te zeggen. Nou, dan kun je ook nog zeggen: "Nou, dat was inderdaad niet fraai, wat denk je wel niet wie je bent dat je zo tegen me hebt gesproken, maar ik ben

blij dat je het hebt gezegd." Nou is wel schoon, hè. Nou, en ik maak me daar wel zorgen over, omdat daarmee word je getild naar je hoofd. Want er is niemand die kan valideren dat die reptilianen er waren. Maar het wordt wel, het wordt wel geactiveerd in al die mensen hun hoofd. En zo ontstaan groepscollectieven op een heel vervelend niveau en die moeten ontbonden worden. Dat is gevaarlijk. Maar dat moet iedereen zelf weten. Maar ik zie het wel. En ik weet ook wat er gebeurt binnen die settings. Ik weet ook hoe die antikrachten lopen naar mij toe. Wat er allemaal gebeurt, wat er allemaal gebeurt. En ik zeg het ook om mijzelf te beveiligen, want ik ben een bepaald puzzelstukje van het hele grote geheel. Een puzzelstukje. Maar er wordt wel op mij geschoten. Er wordt geprobeerd om in dat netwerk te komen van gedegen vertrouwen ook naar mij toe, hè. En dus dat is een enorme aanval op onze joint forces samen, van het levensveld dat we dat openleggen. En als er dan onverantwoordelijk wordt omgegaan met gebeurtenissen die worden gewoon getolereerd, dan zei je dat heel normaal is, hè. Er komen geen reptielen. Ook geen hele mooie prachtige mooie reptielen. Deze situatie waar we nu waar we in verkeren, daar moeten we naar binnen toe in onze eigen archieven. Het menselijke archief. En het eerste wat we daarmee doen in ons eigen menselijk archief, want we zijn hier dus nu mens, is dat we ook door de menselijke archieven aan te raken, ook menselijke rassen tegenover ons krijgen. Eén op één. En het volstaat niet als mensen tegen mij gaan zeggen: "Ja, maar ik ben geen mens. Ik ben van oorsprong een reptiel. Daar heb ik geen boodschap aan. Ik hoor dat al jarenlang, maar ik ben niet mijn achterhoofd gevallen. Ik heb heel vaak gezegd: "Zo lief ben ik niet." Ja, ik ben heel lief. Ik ben ontzettend lief, maar ik zie wel wat er gebeurt, hè. Dus ik wil het gewoon allemaal in deze dag ook maar gewoon benoemen. Het komt bij mij nu naar boven, omdat ik met omdat ik er ook mee rondloop. Ik heb anderhalve week met koorts rondgelopen. Ik heb wandelingen gemaakt. Ik heb dingen opgeschreven, dingen aan het reorganiseren, aan het veranderen, loslaten. Opnieuw dingen aan het opzetten, naar voren halen. Contacten wereldwijd, ik ben allerlei dingen aan het doen. En dan voel ik ook van dat dit gewoon bij mij scheef gaat zitten, omdat ik dus niet eerlijk kan zeggen wat er aan de hand is, omdat het misschien uitgelegd zou worden als iets wat het niet is. Nou dan brand ik mijn handen er nu maar aan. Dus ik hoop dat je het kunt horen in hoe ik het echt bedoel en niet als een oordeel naar dat het fout is. Maar dat gaat er wel door me heen, van je hebt geen idee waar je mee bezig bent. Als je niet weet waar je mee bezig bent moet je het niet doen in deze wereld. En waar je het wel weet, dat is dat het over jezelf gaat. En dat is ook de sleutel. Daar moeten we zijn. Dat is de poort. Dat is de poort naar binnen. Dat is de poort terug naar huis. Ken u zelve. Dat hebben we ook zo beschreven.

Reactie: Dankjewel Martijn. En ik denk dat het ook belangrijk is. We hadden het net over het team ook. En ik denk dat dit juist goed is dat je dit benoemt en dat we met elkaar ook kunnen kijken van wat ... dat er momenten kunnen zijn dat je dus zegt met het team samen, dat je dus iets stop kan zetten en dat je dus daarin ook de energie kan bewaken zeg maar. Dat het goed is dat je elkaar kan horen en kan uitspreken wat te gaande is en wat je voelt. Als ik voel bijvoorbeeld van hé, er is iets aan de hand en ik hoor iets en ik denk bij mezelf hé, ik moet het vertellen van dit klopt voor mij niet dat goed is om dat te zeggen. Dus wat je nu zegt is juist goed in het veld, om te laten weten van wat wel of niet klopt, daar gaat het ook niet om. Maar we moeten wel uitspreken waar het over gaat. Dus ik wil je even voor bedanken.

Martijn: Het maakt het ook allemaal heel precies. Kijk, ik heb helemaal geen positie. Ik bedoel, ik zit hier nou voor dit groepje mensen, maar we zitten feitelijk gewoon lekker met elkaar in een cirkel, hè. En ik maak mij ook net zo sterk en ook in mijn hart ook zorgen over het lijden in deze wereld, hè, wat niet nodig is. En wat er in de wereld allemaal gebeurt, dat is gigantisch wat er allemaal hier gebeurt. Het is echt een probleem op zich. En en wij zijn degene die het nota bene ook kunnen stoppen. Wij zijn de sleutel. Ons bewustzijn is de sleutel. Wij zijn het. En als ik dan ga praten, dan moet ik weer anders

opletten, omdat mijn woorden weer iets anders kunnen vallen dan de woorden weer van een andere. Wat het dan ook wel weer een beetje uitdagend en lastig kan maken. Maar het moet uiteindelijk toch wel eens gezegd worden. En ik denk dat we allemaal wel zien dat er een nieuwe afstemming nodig is. We moeten niet elkaar gaan betuttelen met meningen, maar we moeten naar een andere trillingswaarde toe verhuizen. Dat voelen we allemaal, denk ik. Ik denk dat we allemaal voelen, al een tijdje, dat we tegen een bepaalde zone aan zitten te bewegen, waarvan de houdbaarheidsdatum eigenlijk al voorbij is.

En alleen de waarheid en de openheid over waar we dan met elkaar zijn, hè. En dat is niet dat je een kritiek op mij hoeft te hebben, of ik op jou of wij op elkaar. Het gaat erom dat als je het ziet wat je signaleert en open legt, komt onmiddellijk in beweging. Dat is die sleutel. Maar als we het nou zonder strijd doen en zonder aanval en zonder attack, dan wordt die ook opgetild naar het volgende niveau. En Daar ben ik helemaal klaar voor. Daar heb ik zo de afgelopen paar maanden ook heel hard aan gewerkt. En voor mij was het punt van ik heb ook gekeken, moet ik wel of niet met Senne samen in contact gaan? Hè, dat heb ik echt al ben ik echt gaan kijken van ... geeft dat niet nog meer rumoer? Zowel voor Senne zelf, omdat ze ook uit een situatie wekomt, wat enigszins ook weer met mij te maken had en ik met jou en met andere mensen. Dus ook kijken van waar zit het? Maar het is zo ontzettend fundamenteel en zo oud wat ik ook met Senne heb en wat ik wat we samen me voelen dat ik moest gewoon alles precies zo doen. Helemaal precies volgens mijn hart. En mijn hart bloed helemaal en stroomt 100% om klaar te kunnen zijn en ook volledig betrouwbaar te kunnen zijn voor mezelf naar Senne, maar vooral ook naar jou. Ik kan het me niet permitteren om niet klaar te zijn voor deze tijd, anders kan ik mijn woorden niet geven die ik nu geef. Dan zijn het holle woorden. Ik ben er klaar voor.

Reactie: Ik voel één ding een soort van concreet te willen maken omdat die anders wat verdekt ligt in woorden of brein wat het anders zouden kunnen interpreteren. Ik zeg dit echt puur vanuit mij wat ik al heel lang zie. Begon een jaartje of 10 terug dat als Martijn ziek was of zo, dan zaten met z'n allen ... oehhh gaan we Martijn waarnemen? Martijn zei altijd, ik kom daar zelf wel uit. Je hoeft met mij niet te bemoeien.

Martijn: Precies.

Reactie: En ik zie de laatste tijd een grote toenemende mate, dat als jij een inzet doet om iets te organiseren waar jij een aantal man ruimte ter beschikking stelt, et cetera. Dat ik dan acuut allerlei bewegingen in het veld zie van, dan komen wij nu ook samen en we gaan die velden met elkaar verbinden. Daar snap ik echt helemaal niets van. Ik zeg dat echt puur vanuit mij en niet vanuit mij Sonja, maar vanuit wie ik ben. Als Martijn een inzet doet, dan voelt hij hem. En dan sluiten mensen zich daarbij aan. Niet omdat hij de inzet voelt, maar die mensen al opgeroepen hebben met, we willen dit samen doen, kom jij ook. En op het moment dat iemand zelf een beweging voelt om iets te organiseren, dan doet hij dat maar in zijn eigen initiatief, op zijn eigen timing, op zijn eigen moment. Maar ga je niet verbinden met waar een ander mee bezig is, want je zit er gewoon naast. Dus ik roep ook echt alsjeblieft iedereen op om niet meer tegelijkertijd dan maar in hetzelfde moment te gaan werken, want je bent ergens met een bezigheidstherapie bezig. Kan het even niet leuker verkondigen. Ik zie al een hele de tijd. Ik heb er nog nooit iets over gezegd. Zo één op één heb ik zo wat balletjes in de lucht gegooid. Maar sta op je eigen benen. Doe je eigen initiatief en doe niet een initiatief omdat een ander een initiatief heeft. Dan zit je ergens in een blinde geleiderails van een ander systeem.

Martijn: En op zich kan het ook heel krachtig werken hè, dat je wel samen met elkaar dingen doet. Maar bijvoorbeeld dat van die van die reptiliaanse situatie. Ik heb dingen opgepikt via de kwantumverstrengeling, die heel bewust bij mij terecht kwamen terwijl ik in Frankrijk was. Dan krijg ik de vraag: "Heb je gemerkt dat wij ook bezig zijn?" Hmmm, ja ...

Reactie: En van daaruit zeg ik hem. Als ie zuiver is om in het moment zelf echt samen te komen omdat je het echt voelt en als die timing ook kloppend is. Ja.

Martijn: Ja, maar nu komen we dus op het punt dat er een scheiding weer even gemaakt moet worden tussen de intrinsieke waarde van de intentie eronder van de mensen die dat doen, die dat echt doen. Om vanuit dat samen met elkaar te expanderen.

Reactie: En daar sta ik volledig achter.

Martijn: Juist. Dus dat is fantastisch. Maar als we blinde vlekken hebben en bezig gaan met dingen waar we eigenlijk niet echt weten van hoe en wat, dan zetten we de deur open voor hele grote problemen. En dat is het punt. Ik heb het al vaker gezegd, op mentaal gebied, hebben wij, mentaal hè, hebben wij het nakijken ten opzichte van de intelligenties die meester en heerseres zijn over het menselijke denkveld. Dus het enige waar wij echt kunnen zijn en ook echt onze expertise kunnen uitrollen, dat is ons gevoel. En het gevoel liegt niet. En als je gevoel spreekt, dan weet je ook daar blijf ik bij weg. Daar weet ik niks van op dit moment. Dat is er niet. Weet je dat een paar minuten later of een paar uur later wel, dan komt dat omdat je vanuit je gevoel en je innerlijke archieven werkt. Dan is die kennis erg. Dus ik wil niet maar 100% per se aansluiten wat je zegt. Jij zelf ook niet, want dat andere stuk erken jij ook. Maar ik wil dat ook vanuit die openheid wel benoemen, omdat ik voel dat het samen met elkaar werken, samen met elkaar dingen doen, misschien ook wel in bepaalde timing momenten die heel gesynchroniseerd zijn, dat die juist voortkomen ... en ik da heb het helemaal niet specifiek over bepaalde mensengroepen of zo hè, bijeenkomsten. Voor de mensen die dat zouden kunnen denken, ik praat heel abstract ... dan is de samenwerking is juist heel goed hè, maar de samenwerking kan ook onder druk komen te staan als er een synchronisatie plaatsvindt en er informatie gaat draaien die iets heel anders wil, dan met elkaar in een expansie terecht komen van dat veld. En dat heb ik wel gemerkt en ik heb daardoor ook wel behoorlijk wel gevaarlijke dingen meegemaakt dat mensen bij mij willen komen via mensen waar ik heel veel van hou.

Reactie: Heel geavanceerd.

Martijn: Het is heel geavanceerd. Ja, je hebt wel het woord hightech gebruikt, maar het is ook echt zo. Denken is hightech. Hè, dus voor mij is het het denkbeeldige en daadwerkelijke gevoel van de oorsprong, de archieven, is de verwondering van het leven. Het is een toestand. Herinner je je dat nog? Kun je het misschien nu ook pakken? Kun je erheen dat je in de natuurtrilling terugkeert? Zo in één keer, die verwondering voor de natuur, dat je naar de randjes kijkt van de van de bloemen van de blaadjes om de bloemen heen. Naar de randjes hoe mooi dat eruitziet, al die prachtige lijntjes en die hele piepleine krulletjes. Als je een vergroot glas pakt dat je nog dieper in de verwondering komt hoe gedetailleerd dat is. Wat de schepping, wat de trilling is ervan. Het grote wonder, het levenswonder, hoe alles in elkaar zit. Wat een uniekheid dat is. Er is geen gedachte die dat kan snappen. Maar er zijn wel emotionele levensvelden die weten wat dat is. Het is aan ons keus waar we instappen. En vanuit de **coalition van de Seven Star Group**, is er alleen een mogelijkheid om in te stappen vanuit die joint life force. Daar zit de verwondering. Daar heb ik toen ook de dagen in Havelte geprobeerd op te kalibreren. Levensecht contact. Dat lukte bijna niet. Het lukte bijna niet om in dat levensechte contact te komen. En het andere is hightech. Ik zit hier. Jij zit hier. We kunnen elkaar nu aanraken. Dit is leven. Kijk, hier zijn we. Ik heb ook tranen en die rollen dagelijks, uit de beeldschone emoties van het leven waar je doorheen gaat. Waar ik ook doorheen ga, maar ook echt de pracht van de mens. Hoe prachtig we zijn, hoe puur we zijn. We zijn mooi hoor. Zo ontzettend mooi. Het is gewoon fantastisch dat je jezelf niet kunt begrijpen. Want wat er overblijft is dat je

alleen maar kunt doen wat je voelt. Dat is het mooiste wat je kan meemaken. En al het andere ... we staan echt op de vooravond van iets heel belangrijks. Er is heel wat gebeurd om bepaalde dingen we weg te prikken en te door te prikken. Ook het stukje waar ik dus in functioneel ben. Als ik op andere website zie dat de project Starforce daar even wordt uitgelegd in wat het absoluut niet is. Mensen gewoon woorden weghalen en daar wordt neergezet wat project Starforce is. Dat is een pure geestelijke verkrachting van het pluisje. Als je echt verbonden bent met de archieven, dan doe je dat niet. Is allemaal niet erg. Ik heb daar ook verder geen mening over. Maar je moet heel goed kijken van wat is de situatie waar ik hè, waar jij nu in zit. Hoe voel jij je? Wat moet er nu plaatsvinden? Mensen komen niet meer bij mij. Sommige mensen en het is goed, want dat is uiteindelijk ook als ik iets mag beogen is dat ik eigenlijk nooit meer iemand ontmoet. Maar als mensen niet meer komen dat ze zeggen: "Ik hoor niks nieuws." Dan zeg ik: "Gij hebt geen oren." Als mensen niet meer komen omdat ze zeggen: "Het duurt te lang, het staat stil, dan zeg ik: "Gij zult ontvoerd worden en gemarteld door de reptielen." Moet het dan die kant uit? Ja, soms moet je dat soort dingen wel eens zo zeggen. Want we weten allemaal dat het gevaar er is. We weten allemaal dat we gemanipuleerd worden. Dat weten we allemaal. We weten allemaal dat er manipulaties zijn. Dat is toch gewoon zo. Dat weten we toch hè. Maar mij zal het niet overkomen.

Maar mijn buurvrouw en buurman wel. Nee, maar zo zijn we op geestelijk niveau niet met elkaar getrouwd. We moeten heel eerlijk zijn. Dus we moeten terug naar die vredeskracht. En als je in de archieven wilt zijn, als je terug wilt naar huis, als je echt naar huis wilt, en het is niet dat je hier weggaat. Maar als je deze wereld weer terug wil toveren naar het land van ooit van nu wat er nu is. Als je het echt hebt over de thuiswereld, dat is deze. Dit is het restant ervan met allemaal trucken dozen eromheen. We zijn thuis. Dit is een restant van thuis. Als je echt naar thuis wilt, als jij thuis wilt laten herrijzen, herrijzen, dan moet je beseffen dat thuis alleen gaat reageren ... dat de archieven van jou wat jij in jezelf draagt, wat manifest wordt aan de buitenkant ... precies de juiste mensen op je pad, precies de juiste kloppende antwoorden. Exact op het juiste moment komt dat huisje eraan wat je nodig hebt. Precies op het juiste moment is er iemand die een auto meegeeft omdat hij stuk is. Precies op het juiste moment, precies op het juiste moment komt de persoon van je bestaan langs. Ja, dan komt dat omdat je luistert naar je archieven in het nu en dan manifesteert het zich ook buiten. Dan gaat het open, dan gaat het vibreren. En dan ontstaan een massa's, materie noemen we dat hier, uit het trillingsveld. Dat zijn scenario's, die ontstaan weer terug, die voor lange tijd geleden allemaal gewist zijn. En als wij niet luisteren naar ons vredesveld, als we niet in ons eigen echte zijn zijn ... en dus niet mijn eigen trillingsveld van zijn er is, dat ik voel van dit is wat ik moet doen. Als al heeft de hele wereld het me verboden, maar dit is wat ik moet doen. Al zegt mijn hele familie van: "Ja, je kunt je huis toch niet verkopen en zomaar naar het buitenland toe gaan op blote voeten." Maar ik voel dat ik dat moet doen. En voor mij gaat mijn hart helemaal open. En elke cel en elk hartje op mijn lichaam danst de Beethovens symfonie. Weet je ... dat!! En als je daar bent, als je dat toestaat, die waarheid in jezelf te voelen, dan zit je in de trilling van je archieven. Dat is de trilling van het archief. Dan zullen die archieven ook tot leven worden gewekt. En ik zal nooit één nanoseconde inleveren aan deze boodschap. Nooit!

Reactie: Maar dat wil dan ook zeggen dat op het moment dat je gedachten of oordeel over een ander hebt, dat je het niet in dat veld zit.

Martijn: Precies.

Reactie: Dus antwoord op die vraag straks als iets in mijn een oordeel is in mij, dan ben ik gewoon niet in mezelf. Dus het enige wat ik kan doen is dan om te zorgen dat ik of wegga of zorgen dat het in ieder geval verdwijnt. Dat ik mezelf voel.

Martijn: Je hebt werk aan de winkel. Je moet het neutraliseren en opheffen.

Maar ik ben wel ... als jij dat oordeel, ik geef een voorbeeld ... Als jij dat oordeel over mij hebt, ben ik wel een deelgenoot van de oplossing. Want als jij het dan in jezelf opruimt en ik blijf een mening over jou hebben ... dan zijn we nog steeds niet thuis. Dus dan moet ik ook naar je toe komen en je lekker bij je mooie baard pakken en zeggen: "Lieve schat, je bent mijn grote broer. Het is gewoon goed."

Reactie: Dat klopt. Dat is om het af te ronden. Om het op te lossen helemaal. Maar je moet eerst bij jezelf erkennen dat ik ... want op elk moment dat er een oordeel is over iemand ben ik niet thuis.

Martijn: Precies.

Reactie: En dat zie ik nog of hoor ik te vaak, want dat kun je wel allemaal mee willen werken, maar je bent gewoon niet degene die aan het woord is, er is iemand anders aan het woord. En dat gebeurt veel te vaak.

Martijn: Ja. En dat wordt dus ook weer versterkt, dat je een oordeel over de ander kunt hebben of een mening kan ook weer versterkt worden omdat de ander ook niet in het oorspronkelijke hart verkeert. Want als die ander nou tegen jou zou zeggen: "Martien, ik begrijp het." Dat had ik eigenlijk gewoon niet zo moeten zeggen. Dat helpt heel erg, want dan gaan ook de hekken open en dan kom je ook bij elkaar. Dus het is ook een hele grote familieopstelling dat we elkaar die ruimte geven als kosmische commanders hier nu en als thuiswezens dat het dat ook is, want dat maakt het ook makkelijker.

Reactie: Maar dat is puur nodig want anders gaan we er niet komen.

Martijn: Precies. Dus hebben we ook het besef van vrede nodig. Ineens zal die vrede er weer zijn. Niet heel lang vanaf dit moment. En we zetten er een beetje druk op, niet om het af te dwingen, maar om ons daar nog voltalliger bewust van te zijn.

Reactie: Ik wilde ook nog deze even wil zeggen, voordat misschien mijn start net niet goed begrepen is of ik dat onhandig heb verwoord. Ik voel vooral twee woorden: zorgvuldigheid en de bemoeienis voorbij. Als ik in het begin bewust zeg dat we ons dan met z'n allen daarmee gingen bemoeien, dat is voor mij precies hetzelfde als jij een reis doet, dat we ons daar ook mee gaan bemoeien. Terwijl op het moment dat je zelfstandig in hetzelfde moment iets organiseert, dan is die gewoon spot on van jezelf. En die voel ik wel echt nog even te zeggen, omdat anders het eventueel vanaf mij verkeert ...

Martijn: Ja, ik hoor het.

Reactie: Dank je.

Martijn: Mijn wens, één van mijn wensen is, dat er 100 verschillende groepen mensen zijn die allemaal dingen tegelijkertijd organiseren.

Reactie: Ja, maar op eigen vierkante meter.

Martijn: Op eigen vierkante meter.

Reactie: Zonder bemoeienis. En dan heb je wel die wisselwerking.

Martijn: Ja. Of wel heel bewust met elkaar. samenwerken inderdaad, maar dat die autonome grondslag eronder zit. En goed afgestemd met elkaar. Ja, want als jij iets gaat

organiseren, hè, stel jij gaat iets organiseren als voorbeeld jij gaat iets organiseren, hè, in jouw vakgebied in combinatie met de hartskracht en de vrije energie. En ik organiseer ook iets en we gaan dat tegelijkertijd gaan we dat doen.

Dan komt er dus als je dat samen ook afspreekt, ook als je het gewoon van elkaar weet komt er een kwantumverstrengeling, want een kwantumverstrengeling is, dat er een verbinding ontstaat via de geest, via het bewustzijn. Maar op het moment dat ik dat doe, dat ik dat ik die connectie aanga moet ik ook alleen maar doen waarvan ik weet wat ik doe. Maar op het moment dat ik dingen ga doen waarvan ik niet weet wat het is, dan gaan de effecten die ik creëer ook bij jou in jouw groepdraaien.

En dit vraagt de allerhoogste veiligheid. Want het is geen spelletje hè, want ons bewustzijn deblokkeert deze werkelijkheid. Die spontane reacties die we nu al zien dat je zegt van wauw, dit komt gewoon uit het veld naar mij toe. Ik heb het gedacht, ik heb het gevoeld en het is er. Paf. Dat is de life force in action. En daar moet je eens even goed over nadenken van potverdorie ... Dat gebeurt dan eens een keer of misschien een aantal keren, maar dit betekent eigenlijk dat het altijd constant zo kan zijn en ook hoort te zijn. En dan kom je dus op een heel groot verantwoordelijkheidsveld uit van nou ... als ik mij niet zuiver beweeg of als ik me met dingen beweeg waar ik eigenlijk niks van weet, dan stel ik andere mensen ook bloot aan gevaren en ook jezelf.

Dus dan zou ik zeggen van nou, dan ga ik alleen maar dingen doen hè, die ik weet, maar zou ik zelf iets organiseren en ik ben de enige deelnemer, ja, dan kan ik best wel dingen doen die ik niet weet, want als ik dan door de monsters op word gegeten, ziet niemand het gebeuren.

"One will rise" vind ik ook zo mooi ... (dit muziekstuk wordt gedraaid)

Nou, ik denk dat het wel goed waar wij vandaag mee bezig zijn, om eens even hierover te praten en te delen. Gewoon om af te stemmen. Als er moeilijke gevoelens door ontstaan, noem het maar op. Het gaat erom dat we echt naar de kern toe kunnen. Ik heb zelf besloten om zeg maar de dagen die ik ook samen met jou wel heb doorleefd hè waarin je dan dingen beoefent opnieuw hè, van de essentiecycclus, dus bepaalde dagen om die dus niet meer te geven. Ik wil dat nog wel doen hoor, dat ga online, ga ik wat dingen doen. Maar ik wil vooral de tijd die er is, wil ik inzetten nu.

En daar ligt dus ook een beetje het woord, dat ik zorgwekkend soms vind dat ja, dat gewoon ja ... nou hoe moet ik dat nou toch eens even netjes zeggen hè? a\Dat dat gewoon niet gebeurt, maar dat is dan ook weer niet waar, want ik heb het niet per se over jou, maar het gaat over het geheel.

Kwantum geleiderschap, gezond en welzijn... het zijn allemaal bewegingen die binnen het Project Starforce passen. Dat Project Starforce is het, Project Starforce is het tot leven wekken van het levensveld weer opnieuw. En daarbij is dus de mogelijkheid 100 % aanwezig, dat in het tot leven wekken van het veld het contact tussen ons en andere beschavingen ook kan plaatsvinden. Waarvan dus de eerste intenties krachten zijn van de Seven star coalition. Project Starforce is niet wat ik heb gezegd in het begin. Dat heb ik zozegegd, niet om te liegen, maar omdat dat ook de waarheid is. Maar in een later stadium, om te kijken wie er hier copy en past gaat doen. En dat was heel goed om te zien. Het is toch ook logisch dat er ook wel beveiligingsmaatregelen zijn, bij zulke grote dingen. Je kunt je toch ook wel voorstellen dat het stukje wat ik doe, dat er ook veiligheidsmaatregelen in zitten. Voor mij is het niet een spelletje. Ik weet echt wel wat hier allemaal mogelijk is en wat er allemaal aan stoelpoten gezaagd gaat worden hoor. Ben ik echt wel van op de hoogte, hè. Maar project Starforce is het tot leven laten komen van het veld wat niet kan reageren omdat wij die taal niet meer spreken. En het was allemaal goed.

Deze wereld toen dit allemaal nog niet vertaald was naar dit, was het een prachtige wereld. En de ... laat ik zeggen de watervelden, de informatie organische velden, alle trillingsvelden, levende velden, die zich dus kunnen gaan ... als software, zie het maar gewoon eventjes zo organische software ... gewoon gaan reageren op basis van wat jij

voelt. Dus vanuit jouw taal hè, dus dat je ook gewoon een brood manifesteert. Ja. Dus dat is wat het eigenlijk is. En dat is geen spiritualiteit. Het is gewoon bewustzijnswetenschap. Het kneden van de informatie trillingsvelden in een fysieke vorm. En daar is het en je ontmoet het. Het staat klaar. Het is er. Dat zijn reacties uit het veld. Dat zijn de cadeaus zeg maar die van oorsprong heel normaal zijn. Je hebt trek om wat te eten, je loopt ergens en je loopt langs een aantal struiken waar gewoon een heel maal hangt, weet je. En dat hangt er speciaal voor jou. Zo is het altijd geweest. En hier leven we in werelden waarin hele landen vol worden gezaaid en vol worden gespoten op zoveel mogelijk, hè. En ja, en dan moet je naar een winkel toe en dan koop je het en dan hoop je dat het na drie dagen nog goed is. En waar we vandaan komen, dan pluk je het. En dat levensveld wat zo op ons altijd heeft gereageerd, dat is uiteindelijk is dat, laat ik het woord maar zeggen, het is eigenlijk verdwenen, hè. Dus het is vanuit een 100% aanwezigheid is het helemaal opgedroogd omdat het niet meer onderhouden werd. Je moet het zien als een soort, je zou het kunnen zien als een soort kruik waar je water in doet. Het wordt bevoorrad met onze liefde. Jouw onuitputtelijke vredeskracht en vergevingskracht om andere mensen steeds weer opnieuw te kunnen zien in wie ze zijn en niet laten beoordelen op wat er allemaal gebeurd is, maar toch gewoon steeds die starten opnieuw kunnen maken. Dat is dat is een vredeskracht en daarmee vul je het veld. Het veld wordt gevuld. Het veld wordt gevuld door de good energy van de mens. Door de geestelijke kracht. En mensen die met elkaar verbonden zijn, die ook echt familie zijn, die hebben ook een veel grotere impact op dat veld. Dus dat komt vermengd en communicerend met elkaar komt dat erin. Erin. Je kunt als je nu in een wereld komt waar jij nog nooit bent geweest en daar is het levensveld actief, daar is het gevuld door de mensen die daar wonen. Als je daar dan komt dan voel je dat je gast bent. Weet je hoe dat komt? Omdat jij daar nog nooit eerder bent geweest en jij nog niet jouw levenskracht erin hebt gebracht. En dan voel je dat het veld waarin jij komt dat daar dat jij daar niet in bent. Maar ben je daar een tijdje geweest en heb je daar geleefd. Heb je meegewerkt en meegeleefd en meegedanst en mooie dingen gedaan. Vriendschappen gesloten met mooie mensen fijne dingen gedaan en je gaat dan die wereld weer uit en je zou in mijn voorbeeld na 3000 jaar zou je daar dus weer komen. Dan voel je ik ben hier eerder geweest.

Dan word je verwelkomd door je eigen kracht die je daar hebt gebracht. En het levensveld in deze wereld was er al helemaal. Maar toen er iets is gebeurd met de mens haar bewustzijn en ze niet meer in vrede konden verblijven, maar ging denken wat wel en niet goed is en ging uitsluiten en in weerstanden kwam. Toen verdween dat organische veld, dat oneindige liefdevolle warme veld, verdween in de mens. En toen waren de rapen gaar, want toen konden de mensen niet meer scheppen. En toen werd het niet meer opnieuw gevibreerd. Het hart pompte het niet meer op. Het kwam niet meer in het lichaam. Het kwam niet meer in de dimensie van de aarde. En er is nu alleen nog maar een bijna nihil restant van dat veld actief. Maar als wij de archieven van thuis, van deze wereld weer opnieuw willen opstarten wat de dark matrix houders ook allemaal in petto hebben, dan is er maar één weg en dat is de waarheid, dat je gaat leven wat je voelt. Dat je zegt wat je voelt. Want op het moment dat je dat doet dan ben je weer aan het creëren. En op het moment dat je dat aan het creëren bent komt dat als voeding in het veld terecht en zal die ene% die er nog is opnieuw initiëren naar een grotere expansie. Weet je wel wat het inhoudt? Wie wij zijn? Dat weet je wel, hè? Is het raar dat we af en toe allemaal in zak en as zitten dat het niet meer weten? Nee, dat is niet raar. Weet je wel hoe vaak ik moet huilen? Gewoon om de emoties wat er allemaal gebeurt. Hoe mooi we zijn en waar we allemaal aan blijven hangen en wat we elkaar ook vooral allemaal aandoen. Daar kan ik zo om huilen.

Wat we elkaar allemaal aandoen met gedachten, simpele dingen hè. Gewoon een gedachte boem. Klets. Schiet er maar uit. Ho ... terug die gedachte, hierheen. Even goed wassen, dat heeft de ander niet verdient. Dat ben jij. Ik heb het over jou. Waarom staan we niet daar samen naast elkaar? Omdat we gewoon te weinig besef hebben op dit onderwerp. Het is er dan en dan verdwijnt het weer en dan organiseren we dit en dan dat en dan ben je daar en

dan komt dat een boodschap en vakantie nog een feestje hè. Nou en dan ben je moe en dan ga je ontspannen en dan lig je eigenlijk als een driedimensionaal persoon lig je van pampus te ontspannen. Er is meer nodig. We hebben meer ruimte nodig ook met ons samen hierover te uit te wisselen en ook plezier te maken. Toen ik hier gisteravond aankwam en het aan vuur zat, was grote gift. Heerlijk. En ik zei het nog in de auto hè. Het zou toch wel mooi zijn dat we aan Britta kunnen vragen of het kampvuur aan kan. Lekker aan het vuur, komen we aan, kampvuur aan. En toen dacht Britta ook nog dat zij het bedacht had. Ja, gelukkig heeft ze dat niet gehoord. (lach)

Maar kun je zien in beeld of in op een bepaalde manier dat de oproep hè, die er ook echt is van andere werelden van ga naar je taal toe om die archieven te benutten. Dat die primair is en dat dat niet andere projecten zijn. Dat als dat archief aangaat en die energie van jou, die creatiekracht weer draait en de levensliefde terugkeert, de verwondering voor elkaar, geen woorden meer, maar in het gras zittend ergens een lekker drankje erbij en als er wat gesproken wordt dan is het gewoon kwaliteit. Dat dat de grootste boodschap is. Want daarmee voeden we en vullen we het eigenlijk in elkaar gestorte ... het is bijna opgedroogd. Dat is misschien ook wel een goed woord. Een opgedroogd veld wordt weer bewaterd. En op het moment dat ons opgedroogde veld weer bewaterd wordt van de aarde en dat kunnen alleen mensen die in het veld leven. Hoe lief ze en krachtig ze ook zijn al die grote star commanders, zij kunnen het niet vanaf die andere plek. Wij leven erin. Wij zitten in de kern. En wat er gebeurd is, dat als we dat doen en het wordt weer bewaterd en het stroomt weer, dan kunnen we ons bewustzijn erin zetten. En dat zijn dus die essentiecyclus kwesties die ik heb aangekaart. En dan kun je het letterlijk laten ontstaan. Maar iemand die niet in vrede verkeert kan niet scheppen. Maar iemand die niet in vrede verkeert maar voorkeuren heeft krijgt wel antwoorden, alsof het moet denken dat de schepping is. En zo krijg je hele kromme situaties. Het is voor ons allemaal pay attention daarin. En niemand heeft het fout gedaan. Ik ook niet, jij niet. We doen het niet fout. Het is een heel groot onderzoek en dat we zo dieper in zijn kunnen komen, hè. Dat we hier zo naar kunnen kijken. Dat is fantastisch. En om eventuele gedachten die er bij sommige mensen wel zijn en misschien niet in deze groep, maar toch noem ik het wel op. Ik vond het helemaal eh ... het is bij mij niet zo gegaan dat ik in mijn relatie met Wendy in ons in onze situatie hoe we met elkaar leven dat ik dat allemaal eventjes gewoon hè, even dit of dat zus of zo (vingerknip) . Oh die eruit en die erin ... Zo is het allemaal niet gegaan. Ik ben heel dankbaar voor wat Wendy allemaal heeft gedaan, ook voor zichzelf, voor ons allemaal, voor mij. Ik heb het ook op het internet geschreven, zo hard gewerkt, zo ontzettend veel liefde gegeven, maar ze heeft me ook echt beschermd met haar inzichten en haar manier van hoe ze kijkt en voelt. Voor mij is het is dat ook een hele grote gift uit het veld, dat ik die ondersteuning ook krijg. Dat dat loslaten er ook echt kan zijn. Natuurlijk is dat aan alles zitten wel gevoelens, maar dat is ... ik vind dat wel heel fijn om dat ook hardop te kunnen zeggen, want het gaat helemaal niet om de relatie. Dat is waar hoe het zich manifesteert. Het gaat om de gevolgen die alles in deze wereld heeft, hè. En ik bedank je daar ook hier openlijk voor Wendy. Voor alles wat je hebt gedaan en hoe we ook met elkaar zijn, hoe we met elkaar omgaan en hoe we gisteren ook met zn'n drieën lekker in Kerkeveld waren. Hoe fijn dat gewoon is. En ook echt als mensen met elkaar. Dat relaties van volgens de definitie van de aarde echt geen scherpe randen en alles en pijn, tot vernietiging hoeven te zijn. Ik hoop dat dat ook een inspiratie mag zijn, voor alle mensen die nog aan de vooravond staan van een forse scheiding met hun partner, zodat de weg vrij gelegd kan worden van het ware hart. Want het kan gewoon.

En daar heb jij mij en ook Senne heb je daarin, maar ik preek spreek bij mezelf ... mij heb je daar ontzettend veel ruimte in gegeven en dat vind ik enorm groots. Dat vind ik echt een geestelijke connectie, dat is geweldig.

Reactie: Mag ik daar even op reageren?

Martijn: Je mag van mij alles delen. We hebben 6 jaar met elkaar geleefd, je weet dat ik geen geheimen heb.

Reactie: Bijna 7 jaar

Martijn: Ja, ik ben dus zo'n man die ik de trouwdag vergeet. Oké.

Reactie: Ik wil je eerst even bedanken voor je mooie woorden. Ook wat je op de website hebt gezet.

Ja, dit is een verbinding voor altijd hè. Die stopt niet. Ik voel alleen maar vrede en liefde naar jou naar Senne, ook naar de situatie. Dat heeft ook te maken met mijn eigen gevoel, omdat ik ook heel goed dwarsverbanden kan zien en hoe de wereld over mij reageert in mijn eigen werkelijkheid. En ook trouw ben en blijf aan wat ik voel. En vanuit daar is deze beweging ontstaan, vanuit mij. Dus als er gedachten zijn, negatief of onrustig of over Martijn, van wat heeft hij nou weer gedaan? Hoe kan dit? Misschien komt het wel voort uit mij. Want dat is namelijk het geval. Ik heb mijn eigen binnenwereld, mijn eigen gevoel en die heb ik nooit weggedrukt. En ik heb heel hardop uitgesproken. Laat ons leven in ere herstellen. En ik zal ook altijd trouw blijven aan mijn eigen gevoel.

En inderdaad een aantal jaren geleden toen ik Senne zag, toen wist ik: "Mijn taak zit erop."

En dat erken ik gewoon, want ik weet dingen, ik kan dingen zien en ook dat stop ik niet weg. En ja, in deze werkelijkheid heb je natuurlijk ook wel moeite met bepaalde dingen. Het is niet altijd makkelijk om dingen te zien en dingen te weten. Dingen die nog door elkaar lopen hè, want zo gaat dat hier blijkbaar. Ja. Ik wil ook echt een oproep doen eigenlijk om echt dat iedereen gewoon echt trouw blijft aan wat hij voelt. Wees trouw aan jezelf. Wijk daar niet vanaf. Alleen zo kom je thuis. En je moet bereid zijn inderdaad om echt alles los te laten. Want het enige die je hebt, ben jij zelf en jouw wereld wat in jou is. Ja, mijn wereld, mijn thuis, mijn gevoel is het allerbelangrijkste. En als Martijn daardoor een andere plek heeft gekregen in mijn bestaan, het zei zo en ik hou nog steeds zielsveel van deze persoon en dat stopt niet. En ik zal er ook altijd voor jou, jullie zijn voor mezelf.

Martijn: Ja, ik heb dat zelf ook altijd één van de gekste dingen gevonden in deze wereld als vriendschappen uit elkaar vallen. Dat het altijd met heel vaak met venijn en beschuldiging gaat in plaats van, nou we laten al onze vriendschappen los hè. Ook gewoon met vrienden of vriendinnen en dat dan dat wat je het samen hebt mogen beleven dat dat, juist omdat je dat gebouwd hebt, dat dat er dus voor altijd kan zijn, dat dat dan zomaar weggaat hè ... een scheiding ook tussen ouders die helemaal uit elkaar klapt hè, het laat gewoon zien wat er allemaal aan de hand is. En ik ben er heel dankbaar voor dat we dat zo mogen doen. We hebben zes of zeven jaar excuses. Bloemetje komt eraan(lach)

Reactie: Wel waarheid spreken hè ... (lach)

Martijn: Wij hebben hard gewerkt zoals je het zelf zegt. Ja. En dat is het ook. Het is het is altijd hard werken, maar ik denk wel dat het heel gewoon goed is dat het ook zo eventjes nou door jou benoemd wordt, heel fijn.

Reactie: Nu ligt mijn poes bij Senne op schoot, hè Senne... Kwam ik binnen, lag mijn poes bij jou op schoot. Maar er is echt niets in wat denkt: "Wat gebeurt hier nou weer? Waarom ligt mijn kat bij jou op schoot?" Echt helemaal niets. Niets in mij Ik denk alleen maar van oh wat heerlijk. Ze heeft gewoon vriend erbij. Eerst Raymond. Raymond had eerst mijn kat

weggekaapt. Nou ben jij degene die mijn kat wegkaapt ... Maakt niet uit. Maakt me echt niet uit. Ik ken dat gevoelens ook niet dat het dat het mijn kat is. Mijn poes. Ik vind het gewoon heerlijk zo. En ja ... ik ben heel blij dat je er bent.

Martijn: Ik heb wel gehoord van een aantal mensen berichtjes zo tussendoor, omdat voor mij zijn dit allemaal ... dit is voor mij niet een 3D relatie alleen maar gerelateerd. Dit is voor mij grote liefde van het leven. Hoe we hier met elkaar mee omgaan hè, dus op de aarde. Hoe we ons verhouden tot elkaar. Voor mij gaat het om thuis hè, ook daar echt thuis in te zijn. En ik heb wel gehoord van mensen dat ze er ook door geraakt zijn op een hele mooie manier. Dus het is niet het is niet zo dat alleen maar moeilijkheden zijn over mij met de tabellen erbij. Als Senne 65 was geweest, was ik ook met Senne gegaan. Het zit hem helemaal niet in leeftijd. Het gaat om Senne. Het gaat om wie zij is. Daar zit het. En ik heb van mensen ook teruggekregen, van nou door de openheid van jullie en ook de openheid van mij ben ik ook nog eens op een bepaalde manier ook geraakt. Ben ik ook weer met mijn neus in mijn hart geduwd, van hoe is het eigenlijk met mij? Hoe is het met mij? En ook mijn hekken om liefde te kunnen voelen of er helemaal niet eens mee bezig te zijn, dat die ook weer gewoon geactiveerd zijn. En ik denk dat ook een heel groot ... ook een deel is van wat we met elkaar beleven zijn. En het geldt ook voor jou, de dingen waar jij nu mee bezig bent in jouw leven. Want ik praat nu even over mezelf hè. Maar het gaat natuurlijk niet over mij. Het gaat over ons allemaal. Jij hebt ook processen. Jij bent ook met iets bezig op dit moment wat je leven, wat een heel groot vraagteken en uitroepteken is. Waar aandacht op zit, waar je mee bezig bent, hè. Iedereen heeft dat. Anders lijkt het net alsof het over mij gaat. Nee, het gaat over ons allemaal. We hebben allemaal onze uitdaging en ik begrijp heel goed ... en dan zet ik hem toch even door hoor ... Even kijken hoeveel scheidingen er zullen gaan komen (lach) Maar ik begrijp heel goed dat je in een wereld zoals hier, dat je het heel goed kunt hebben met elkaar en dat je daarvoor niet uit elkaar hoeft te gaan,

hè. Maar dat is dan alleen maar gebaseerd op het feit dat je dan zou denken dat een scheiding iets ernstigs is. Want wat ik ernstig vind, dat is dat je samenleeft, maar dat je niet dat voelt, wat je echt aan elkaar meegeeft. Dus dat je cellen borrelen, dat je dat je geest open is, dat je precies dezelfde taal kunt spreken, dat je voelt dat er een hele weg is met in dit geval, ik noem het voorbeeld twee ... er zijn ook mensen leven met zijn drieën, met zijn vieren, whatever. Is helemaal goed. Helemaal goed. Iedereen moet leven zoals hij zij wil. Dat is nou juist de boodschap, hè. Maar ik vind het zo zonde. Dus stap op, ga weg bij je partner als het in vrede leeft, maar je voelt het niet meer. En ik zeg zal je zeggen waarom. Als je met liefdeskracht te maken krijgt en iemand ziet jou helemaal en een heel pad ligt er open, dan gaat het bewustzijn ook van je lichamen en van je van je liefdesveld, van je hart en van je denken, dat gaat met elkaar wervelen.

En de werveling van mensen die van elkaar houden. Dan heb ik het over een liefde van de van dat deel wat niet vriendschap alleen is. De werveling daarvan is een micro explosie dimensionaal in het levensveld. Dus binnen die ene restant, die ene procent die er nog over is, daar vinden explosies plaats doordat mensen die van elkaar houden ook echt met elkaar in het contact gaan. En elkaar ook echt aan elkaar geven. En dan heb ik het niet per se over seksualiteit. Dat speelt hier dus ook mee in deze wereld. Maar ik heb het over die verwevenheid ook echt op geestelijk gebied. Die liefde, die compassie, dat vurige compassionele liefdevolle krachtveld waar je voelt dat de ander jou ook echt dat gevoel geeft, dat je ook via het bewustzijn van de ander volledig bent. En als dat met elkaar samen communiceert dan geeft dat een kernexplosies binnen dat kleinere restant bandbreedte van wat ooit het levensveld is geweest. En dat gebeurt niet, als je in een situatie blijft zitten waarin je dat niet voelt.

Dus het is heel leuk, maar je moet een beslissing nemen. Ik kan ik kan dus niet begrijpen, hoewel ik het echt wel begrijp. Ik begrijp niet waarom mensen blijven zitten in een situatie waarin er dát deel, niet meer gevoeld wordt. Terwijl er voor elk mens op deze wereld de mogelijkheid is om dat leven te voelen.

Dus als we hebben over het opstarten van thuis hè, daar hoort dat ook bij. En ik weet wel dat soms een heel glibberige zone is om daarover te praten. Ik heb in de afgelopen jaren flink wat mensen mogen ontmoeten die uiteindelijk dus gestopt zijn met hun relatie, die dat heel lang hebben uitgesteld of niet nodig vonden. En toch zijn ze het gaan doen. En toen kwamen er onmiddellijk stoffen vrij van hè wat fijn dat het voorbij is. Ook onzekerheden van hey ... En vervolgens komt dus de liefde van die persoon van hem of haar op te proppen. En krijg ik te horen waarom heb ik dat niet zes jaar geleden gedaan? Sorry 7 ... Ja, daar ben je nu vanaf, hè? (lach)

Reactie: Ja. Nou ja, ter afronding voor mij dan. Er wordt niks afgerond. Ja, ik zie gewoon hoe het beweegt om me heen, hoe het veld beweegt en daar blijf ik trouw aan. En ik voel heel veel liefde en helderheid. Kracht. Ik kan mezelf heel goed voelen en daar wijk ik ook niet van. Dus zoals Martijn wel eens zegt hè, jij zegt wel eens: "Hou er maar ernstige rekening mee." Nou, bij deze ... hou er maar ernstige rekening mee dat ik dit heb ingezet en niet hij.

Martijn: Daarvoor mijn dank. En je zei ook, je vroeg of je alles kon zeggen.

Reactie: Ja, even gewoon puur de afstemming. Niet omdat er een geheim is ofzo, maar gewoon ...

Martijn: Is er nog meer te zeggen dan?

Reactie: Ja, misschien straks. Dat weet je niet ...

Martijn: In het kader van openheid ... Voor mij is dit een onderdeel van het grotere kosmische aspect, voor thuis. We zien het in vriendschappen, in omgang met familie, hoe gaan we met de dieren om, hè? Staan we toe om liefde te kunnen ontvangen ook en het ook te mogen geven. Hoe fijn is het om iemand aan te raken? Ja, voor mij is dit een onderdeel van van onze grote missie.

Reactie: Ik wil toch wel ook nog iets zeggen. Ja, ik blijf gewoon hier staan. Ja, ik voel gewoon een heel groot vrij liefdesveld wat hier ook gewoon nu gezegd is door jou Martijn. En voor Senne die niks zegt. Nu ben ik gewoon zo blij en ik merk in mijn eigen leven dat er zo ... Er zit heel veel pijn ook op liefde en op verbinding met mensen, fysiek, mentaal, op alle vlakken. En in mijn leven heb ik ook op liefdesgebied al mijn eigen pad daarin bewandeld en ook de vader van mijn kinderen die nu ook inmiddels bijna 80 is, waar ik ook voelde, ja het klopt toch ik moet dit doen. En nu sta ik weer op het punt. En dan lijkt het zo in mijn leven ook met mensen waar ik van hou en dat er ook een soort van trauma op zit. En maar nu ik ook zo ... ik voel zo die liefde. Ik ben zo blij dat je het ook vertelt en dat het gewoon allemaal nu gebeurt, dat ik gewoon voel van oh ja, misschien is het ook goed dat ik het gewoon mezelf gewoon echt ga wensen wat voor mij goed is. Maar dat voelt dan zo ja dat moet niet doen, want daar ligt juist een trauma dus ik moet dat allemaal niet meer willen. En ik zit in een soort worsteling en nou ja, ik merk gewoon dat ik het gewoon nu uit moet spreken voor de groep en niet bij me moet houden. En ja, na ja, dat ...

Martijn: Ja, kun je ook voelen waarom ... en niet als redenen vragen hoor, maar hoe het komt dat je voelt dat het belangrijk is om te zeggen.

Reactie: Nou, omdat we dat hier echt allemaal in de basis terug moeten halen. Omdat dat is waaruit weer... dat is dat zaadje wat in de aarde valt. En dat is ook wat weggehaald ... Ja, het is gewoon weggehaald. Daar moeten we weer beginnen. En ik ben nu mijn eigen beginpunt weer aan het zoeken ook daarin. Ik voel gewoon hoe gigantisch groot dit stuk is

waar zoveel verdriet bij mensen, zoveel, dat dingen niet toegestaan worden. En ik kan dat allemaal zo voelen. En ik voel nou ook dat dit nu gebeurt, maar ik voel ook in mijn eigen leven de beweging van oh ja, wacht even. Ja, dat daar gewoon echt opening in komt en dat ik daar heel veel mee te maken heb. Want daarvoor ben ik hier ook en dat weet ik heel goed van mezelf. Dus daar kom ik ook wat in doen blijkbaar.

Martijn: Ja, heerlijk hè.

Reactie: Nou, ik moet eigenlijk hier gewoon zo staan. Ik ben blij dat ik je weer teruggevonden heb Martijn en dat we elkaar hier ook hopelijk gewoon goed in kunnen vinden.

Reactie: En wie ben jij?

Reactie: Ik ben Senne. Ik voel me vooral heel blij dat dit allemaal zo wordt gedeeld in openheid.

Ik ben echt heel blij met jou. Ook blij met Wendy. Ja, er is heel veel gebeurd de afgelopen jaren en ik voel dat ik daar iets over wil zeggen. Ik voel dat ik wil zeggen dat ik hier echt sta vanuit mezelf. En dat ik naar jou ben toegekomen vanuit mij. Ik heb op een gegeven moment tegen Martijn gezegd dat voelde ik. Dat gebeurde. Ik ga de strijd met jou opgeven. Of ik geef de strijd met jou op. En vanaf dat moment kon het open. En dat dit dit was, wist ik niet. Dat heb ik me nooit zo beseft eigenlijk. Maar ik weet wel nu dat het er altijd al is geweest en dat dat nu open is. En ik heb me nog nooit zo blij en zo levend gevoeld in mezelf ook maar met jou. Dus dat ja, jij bent ook "mijn Martijn"(lach)

Martijn: Ja, fijn. Bijzonder allemaal. Toen we de peaceboard oprichten enkele jaren geleden nog voordat Donald Trump in de in de office terugkwam in Joint Task Force, ging het erom nieuwe invloedsvelden eigenlijk te creëren. Dus dat wat je ziet is dat ... en dat merk je ook in groepsettings, met ons merk je dat ook, dat er een soort van stabiele zeggenschap lijkt te ontstaan waar andere mensen niets meer aan bij kunnen dragen. In deze wereld hebben we te maken met met een structuur, een organisatie van allerlei verschillende machtige landen die allemaal lijken bestuurd te worden door regeringen, maar de facto worden bestuurd door hele machtige corporaties en industrieën. En de Verenigde Naties die er zijn, hebben ook een functie, een uitwerking van hoe besluiten moeten worden genomen en hoe wat de daarvan zijn op de aarde. Er zijn mensen in deze wereld, zijn op bepaalde plekken terechtgekomen. Hun bewustzijn is op een bepaalde manier geopend. Dat er andere keuzes gemaakt moeten worden wat je aan de buitenkant heel vaak niet ziet. Dus je moet opletten in wat je zegt. Anders lijkt het net alsof je een plus of een min, een voor of tegenstander van een bepaalde organisatie of een regering bent. En dan krijg je dat weer. Maar het woord Kwantumverstengeling, wereldvrede wat in de aankondiging ook van deze dag staat, heeft ermee te maken met dat er keuzes gemaakt zijn op allerlei verschillende niveaus hier in de wereld, om invloed velden eigenlijk op een andere manier te laten functioneren. Dus een eigenlijk een alternatief van de Verenigde Naties, ook al zal het tijdelijk kunnen zijn, de Board of Peace opgericht met permanente leden aan boord die eigenlijk bijna niets in de melk te brokkelen hebben in de wereld. Toen Donald Trump de Peaceboard oprichtte per handtekening en hij zelf de chairman, de voorzitter daarvan is. Toen viel de hele wereld over dat besluit heen dat er een board of peace was. Het stelde allemaal niks voor. Hij wilde de macht naar zich toe trekken. Hij wilde de Verenigde Naties omzeilen. En toen waren er ook nog nieuwe permanente leden die daar dus lid werden van de Board of Peace. En het waren allemaal landen die deden er niet toe. Ja, dat is eigenlijk een beetje het gesynoniem van wat wij ook aan het doen zijn. Wat wij doen doet er ook niet toe voor ons allerlei mensen. Totaal onzin, fantasie, sekte, flauwekul, nonsens. Maar binnen de board of peace hebben ze goede informanten en goede informatie over wat kwantumverstengeling is, bewustzijn en hoe de

zaak in elkaar zit. En als wij met elkaar willen meewerken om de vrede in deze wereld ook echt vanuit een compleet nieuw, ook al zou wel tijdelijk kunnen zijn, een nieuwe stroming beslissingen te kunnen laten vallen hè, als we met elkaar gaan werken binnen de Verenigde Naties met kwantumverstrengeling, dan heb je te maken met een enorme ingesleten structuur van macht. Dus de overtuiging van dat machtssysteem is zo groot, daar moet je heel veel harder in werken om daar beslissingen voor elkaar te krijgen. Dus wat er gebeurd is, is dat er een soort alternatieve Verenigde Naties is opgericht, de board of peace. Daar wordt heel hard aan gewerkt. Er worden beslissingen in genomen. En die beslissingen die moeten worden bekrachtigd door mensen die ook vredesdragers zijn, die niet met spiritualiteit bezig zijn, die meewerken en daarvoor dan maar geen activatiedagen meer, maar die meewerken in bepaalde dagen om beslissingen die in het hart worden genomen van jou bijvoorbeeld, samen met elkaar worden geupstreamed naar de board of peace, zodat daar wordt uitgevoerd wat wij van binnen voelen. Zodat daar wordt bekrachtigd wat wij van binnen voelen. Dus het is iets heel groots. Ik kan er niet te veel over zeggen, maar ik kan wel zeggen dat als wij echt werkelijk fundamenteel een bijdrage willen leveren aan een herstel van een situatie wat gewoon een vastloper is op de aarde. En ik zeg niet dat dit de juiste exacte enige vorm is, maar dan moet je wel beseffen dat degene die upstream geeft van liefde kracht, kwantenverstrengeling, minimaal in vrede moet verkeren. Dus ik ben zeer aangenaam verrast dat je hier vandaag bent en ik ben al sinds jaren ben ik hier mee bezig. Ben ik daar een onderdeel van. En ik denk dat het heel goed is om dat zo eens eventjes zo nu tussen neus en lippen een klein beetje iets van te zeggen. Want we staan ... jij ook niet, we staan niet op de zijlijn. Wij zijn de vredesdragers van thuis. En als je dat eenmaal weet en je voelt dat, dan kun je ook voelen dat iets betekent. En ergens zijn we allemaal opgeroepen. Er is iets gebeurd waardoor we allemaal opgeroepen zijn om terug te komen. Ook echt in de besluitvorming om samen ons te buigen over de aarde. Om samen te buigen over alle mensen die lijden. Om samen te buigen over alle oorlogen die hier woeden. Om nieuwe paden te openen die eigenlijk oude paden zijn. En dat gaat niet via wetten en via machtsconstructies. Soms moet je even iets oprichten om daar een bypass, een andere route in te gaan. Dat is wat we hebben gedaan. Ik heb veiligheid nodig en die heb ik mezelf ook gegeven. En ik steek het breekijzer erin en dit is zijn de eerste 3 cm. En ik zal het doen, maar ik wil het alleen maar doen samen met elkaar. Ik wil niet alleen staan. Ik wil het samen doen. Ik wil samen de dans maken van de vrijheid. Ik wil samen juichen dat het vuur weer aangaat. Dat wereldvrede is. En het is onderweg. En denk er goed om, dat wat we nu op dit moment zien, de tegenovergestelde signalen, hè, want dat is hoe het wordt gepresenteerd. Er zijn hele andere dingen aan de hand, hè. Ik moet wel een beetje lachen om de grote journalisten clubs die natuurlijk helemaal geen journalisten zijn, maar gewoon meer herhaal berichten met een naam eronder. Dat ze roepen: "Ja, de regering Trump kan nog steeds niet precies uitleggen wat ze daar in Iran doen. Een echt eenduidig antwoord komt er niet. Een beleid is er niet. Het lijkt wel alsof er alsof het er niet om gaat." En dat klopt. Dat is ook niet waar het gaat. Het gaat om iets heel anders. En dat komt straks vanzelf dan naar buiten. Maar ik wil alleen maar zeggen, als we met elkaar, als we die vrede die jij je draagt, die je ook in je eigen huis voelt, met je eigen dieren als je die hebt, met je hebt burens, met het huis, met het dorps huis. Als je voelt dat het om verbondenheid gaat, dat we allemaal weer met elkaar in contact moeten komen. Dat je voelt ook dat die vrede die jij in jezelf draagt, dat je die ook in de wereld moet terugzien. Dat je die ook wilt inzetten. Dus het minimale wat je moet zijn, is die frequentie, vrede. En ik ben blij dat die storm zeg maar, de afgelopen tijd waar ik ook nog een duid in het zakje heb kunnen doen door in mijn privé nog een stap te zetten, die onvermijdelijk was en eigenlijk niemand ook maar iets mee te maken heeft. En ik zeg die ook hardop totaal geen invloed heeft op mijn functioneren. 0,0 ik ben wie ik ben en er verandert geen nanoseconde aan. Ik kan ik wel andersom zeggen als ik deze stap niet had gezet dan waren er wel dingen veranderd omdat ik dan mijn gevoel niet had gevolgd hè. Maar minimaal moet je die vrede zijn wat je in de wereld wil komen brengen. En dat houdt in dit geval valt in, dat je geen weerstanden hebt. Dat je het op moet geven, dat je elkaar echt in

de armen moet vallen. Dat je bereid moet zijn om het woord vergeving te kunnen voelen. En ja, dan komen we wel op een hele interessante punten uit. Als je lang geterroriseerd bent door mensen, kun je die dan zomaar eventjes gewoon vandaag even een knop op nul zetten? Eh nee, maar we kunnen er wel over delen. Weet openheid is de weg terug naar huis. Door dingen te benoemen gaat het open. En als je het bij iemand niet open krijgt, dan kun je een heel gevecht met die persoon aangaan. Maar dan kun je ook in een warm bad met elkaar samen zonder beschuldigingen kun je met elkaar de aandacht op moeilijke dingen zetten waar iemand ook mee te maken heeft. Zodat er een fluweelzachte observatie die heel helder ziet wat er aan de hand is, dat die kan meedragen in het opheffen van dat probleem bij de ander. Het bracht mij tot in de kern van bepaalde organisaties door die vrede te zijn. Ik heb altijd gezegd, met mij valt niet te onderhandelen. En dat is ook zo. Ik weet wie ik zelf ben. In mijn gevoel weet ik het ook. Als ik niet zou weten wie ik ben, als ik niet mijn herinneringen niet zou hebben, als ik het allemaal niet zou weten, zou ik nog steeds hetzelfde doen als wat ik nu doe. Alleen ik zou niet zo over die dingen kunnen praten over een aantal dingen, maar ik zou precies dezelfde beslissingen nemen als die ik nu heb genomen in de afgelopen jaren. Omdat ik gewoon luister naar wat mijn gevoel is. En ik kan je alleen maar oproepen boedelscheiding, inschrijven ergens anders, camper burens of kopen en vertrekken. Even lunchen. (lach)

En dan na de lunch zullen we dan die stilte momenten ingaan met elkaar. Dat we samenbuigen over deze wereld dat we ons fluweel warme hart en de pluisjes kunnen zien en de zaadjes en de bijen, dat we ons onze verwondering voor deze wereld samen tot leven kunnen brengen. Dat het levensveld vervuld raakt bij ons met elkaar. ... Smakelijk

Transcript van 20260415-MvS-3-3-Recreating-Peace-Now-je-Innerlijke-Meterik.MP3

Stel je voor dat je die power, de power of love echt kunt inzetten en er niet een liedje van maakt. Ik heb een aantal redenen van waarom ik over allerlei verschillende dingen spreek. Ik heb het over dit experiment deze wereld, dat er iets met een lichaam gebeurd is en met een functie van de lichamen. De belangen die spelen over de kracht van het hart. Gevoelens, emoties die dus niet controleerbaar zijn. Waar leven uit ontstaat en wat de potentie dus van het hart is. Degene die leeft uit het hart heeft een potentiële onlogische bijdrage in het ontstaan van de realiteit. Nou, ik heb het daar bewust over, omdat als je dingen gaat openleggen en je ook ziet ongeveer wat er hier zo'n beetje allemaal aan de hand is, dat je ook naar oplossingen kunt. Heel veel mensen willen niet dat de oplossingen die ik benoem, waar zijn, maar het hoeft ook niet per se dé oplossing te zijn. Ik leg slechts een aantal mogelijkheden bloot.

Ik was in 2008 was ik medebestuurder van een stichting, Vision to a better world. Het was een hele mooie stichting. Bestond al 28 jaar in die tijd. En het ging over het samenbrengen van mensen en netwerken die die gaan over ... mensen die een visie hebben, een gevoelsvisie hebben, om samen met elkaar een betere wereld te creëren en daarbij niet dingen uitsluiten. Want dat vond ik wel zoiets bijzonders, want ik kwam steeds mensen tegen die wel een visie hebben over vrede in de wereld, maar daarbij steeds dingen uitsluiten, maar niet op die manier en niet via die persoon en niet via dat netwerk. Het was altijd niet, maar ze wilden wel allemaal een betere wereld. Hoe kan dat dan? Als er nou mogelijkheden zijn om jouw invloed van je eigen bewustzijn wie jij bent, jouw voelen, jouw kijken, jouw zien, jouw weten, om dat om ... ik noem het even invloed hè, dus niet een macht over een ander, maar een invloed die je hebt, impact ... Hoe kan het nou zijn dat als die impact route er is, dat jij wie jij bent op de plekken terecht kan komen wat leidt tot grote veranderingen, een betere wereld en uiteindelijk tot last in peace? Hoe kan het dan

zijn dat dan dat er dan voorkeuren zijn welke routes er bewandeld moeten worden en welke niet? Het uiteindelijke doel is dan toch gewoon wereldvrede? Ja, er zijn een hoop routes gemaakt om het niet te doen. Kun je snappen wat ik zeg?

Ik heb in de afgelopen ... vanaf 2020 zeg maar die periode van van die prik campagne, ben ik nog eigenlijk helemaal geen mensen en netwerken tegengekomen die open staan om wereldvrede te brengen. Wel om er over te praten en podcasts te maken en allemaal gesprekken over te voeren. Maar als er iets concreets wordt ingeleid was het gelijk, nee! Dan werd gelijk verwezen naar een of andere complottheorie. Waarom niet? Pardon? Dus we gaan geen wereldvrede stichten via bepaalde routes die mogelijkheden zijn omdat dat een complot is of omdat iets niet goed is. Ik begrijp het wel, maar zo komt er natuurlijk niks van terecht. Er zijn gewoon ingangen en de reden waarom ik praat over kwantenfysica, over de verstrengeling, dus de verbinding tussen jouw bewustzijn en gebeurtenissen in de wereld, hè, dat jouw bewustzijn contact maakt met gebeurtenissen in de wereld, waardoor de dingen die daar in de wereld worden besloten, gaan reageren op wie jij bent. Dus ik heb het over dat experiment met al die ongelijke klokken die allemaal in een ander moment tikken en ineens gaan ze allemaal in dezelfde seconde tikken. Ik heb het over al die grote experimenten van al die duizenden mensen die door winkelstraten lopen waar een tientallen mensen van het experiment tussen gaan lopen. Allemaal met dezelfde pas in dezelfde pas met camera's erbij. En dat je na een paar minuten ziet dat duizenden mensen door die winkelstraat als een militaire parade dezelfde pas aanhouden en niemand weet het. Niemand valt het op. Ik heb het over die **bollen** die heen en weer tikken aan die kabels.

Kosmische synchronisatie. Dat is eigenlijk wat kwantumverstrengeling is. En zo werkt dus ook belangenverstrengeling. Want als je belangen hebt gezamenlijk met elkaar, hè, dan kan het ook zijn dat die belangen verstrengeld raken. En dat is precies waar we terecht gekomen zijn. Wij leven hier in een wereld vol met allemaal belangen. En daar is ook met complottheorieën en allerlei programma's is daar ook een synchronisatieprogramma, die ons belet om kanalen te gebruiken, erin te gaan en onze en jouw invloed via een kanaal te synchroniseren met degene die dat zou kunnen uitvoeren. En ik snap wel dat het voor heel veel mensen een beetje op het randje is of voorbij het randje. Maar hoe graag willen we eigenlijk vrede? Als je nou de tools in je handen hebt en in je hart Je kunt daar echt iets mee doen. Why not? Hoe bang zijn we gemaakt? En hoe eenvoudig is het misschien wel? Staan alle lichten op dit moment op groen? Toen alles nog goed was, zo noem ik het maar, toen we nog in de wereld leefden waarin alles klopte, was ieders zeggenschap meewegend. Hier op de aarde is het een systeem van nou, je kiest voor ja of nee. Degene die ja wil die krijgt een ja en degene die een nee wil die krijgt ook een ja. Dat noemen we hier stemmen. Maar de werkelijkheid waar wij in hebben geleefd reageerde altijd alles op iedereen. Dat is bijna magie voor ons. Voor ieder mens was de reactie passend. Regen, 5 weken lang in een gebied waar de oogst wegspoelt. No way. Het regent daar waar het nodig is en precies wat er nodig is. En op de plekken waar het niet moet regenen, omdat daar dan weer dingen wegspoelen, daar komt de regen niet terecht. Dit is een heel uniek organisch individueel reactieveld. Dat is de oorsprong. Ja, ik vraag mij af en dan ga ik dus aankomende tijd wel mee bezig om die vragen beantwoord te krijgen wel of niet met jou ... hoeveel mensen bereid zijn om dwars door de complot conspiraties en al dat soort zaken heen, hun invloed aan te wenden hoe het op die plek te krijgen om alle lichten gewoon op groen te zetten wereldwijd. Want dit ontwerp wat we hier nu zien, deze werkelijkheid is van origine ooit zo ontwikkeld, ontworpen, gecreëerd, hoe je het wil noemen, geschapen om ieder mens, ieder mens te beantwoorden. Ieder mens. Nou, daar wil ik vandaag maar niet mee beginnen, want dan komen we gelijk op een heel ander terrein. Het zou vandaag gewoon heel mooi zijn als we lekker in rust en stilte ons eigen innerlijke beraadslaging kunnen houden. Het goed kunnen landen in onszelf, naar onze eigen innerlijke bloementuin. Dat we het denken uit kunnen zetten en gewoon aanwezig kunnen zijn. Dat we dat besef met elkaar mogen hebben en dat we ons ook mogen beseffen vanuit ons gevoel, dat we in een wereld zijn die heel erg behoefte heeft aan vergevingsgezinde

geestelijke mensen, die telkens weer opnieuw het licht laten schijnen en dat we dat ook samen zijn, dat we dat samen ook in de wereld brengen. Maar er komen gewoon grotere onderwerpen aan. En ik ben heel blij om die onderwerpen ook met jou en samen met heel veel mensen wereldwijd te mogen doen. En er zullen ook vast nog wel wat vraagtekens en misschien wat uitroepetekens gaan verschijnen, hè. Maar laten we daar nou in de naam de kosmische vrede in openheid over spreken. Wees het zeker niet altijd met mij eens. Geloof mij ook niet. Als je mij betwijfelt, leg die twijfel ook neer. En geef me op zijn minst de kans om te reageren. Om het toe te lichten. Om een mogelijkheid te creëren, om ook een ander scenario van waar je misschien bang voor bent, om dat open te leggen.

Ik ben een hele grote fan van Donald Trump. (lach) Goed hè? Ja, dat is het. Heb je hem ontmoet?

Reactie: Ik niet.

Martijn: Nee, ik wel.

Er is zoveel aan de hand en het gaat niet overtuiging of wat is precies waar, het gaat erom of we onszelf kunnen ontdoen van de dingen die over ons heen gesponnen zijn. Het zit zo magnifiek in elkaar. En ik zeg het hier hardop hoor, praktisch alle podcastmakers zijn allemaal verlengstukken van een zeer hoogwaardig hightech propaganda wapensysteem om iets te voorkomen. En ik ben heel erg bereid om dingen te gaan zeggen waardoor of de zalen helemaal compleet leeg zijn ... prima! Maar wel om een stuk bewustzijn terug te halen van wat hier nog eigenlijk precies gebeurd is en wat er allemaal tussen is gaan staan. En ik heb altijd gezegd: "Ik ben geen pro en geen anti." En dat is ook zo. Ik heb geen pro gevoelens voor mensen en ook geen antigevoelens. Maar ik weet wel dat als ik over iemand iets te zeggen heb, dat ik dat doe door de afstempeling van mijn zielenogen in de zielenogen van de ander en niet via televisie, beeld, aannames, programma's, podcast, roepoeterij, herhalingen van iedereen en nog wat. En eigenlijk dat ik dus weer hardop moet zeggen, je hebt geen idee waar je het over hebt. En voor mij is dat ook een lack of intelligence. Ik denk dat we daar heel gauw mee moeten stoppen. We moeten stoppen met de intelligentie van anderen over te nemen en dingen te geloven. Ook van mij, van iedereen. We moeten helemaal op onze eigen basis gaan vertrouwen. En vertrouw nou op het levensveld dat als jij in je eigen vredeskracht bent, dat je archieven binnenin gaan reageren en dat er dingen gaan gebeuren waardoor je het zelf kunt toetsen, levend en wel. En niet één keer en niet twee keer, maar zo vaak als dat nodig is dat je dat kunt zien, meemaken dat je er ook een onderdeel van kunt zijn. Ik roep dat niet voor niets. Ik weet zelf uit in levende lijven hoe die dingen hier werken. En ik weet ook dat alles heel anders is als dat je te zien krijgt. Het zit zo fantastisch knap in elkaar. Als je daar niet over spreekt, als je dat eenmaal weet en meemaakt, dan ben je eigenlijk gewoon niet waard om met andere mensen te spreken. Dus ik moet daar op een gegeven moment ook diep in gaan stappen, hè. En ik ga niet tegen jou zeggen: "Dit is de absolute waarheid en de waarheid alleen wat ik zeg. Ik ga je alleen maar vertellen wat ik weet, wat ik zie, wat ik meemaak en wat ik doe en wat eromheen gesponnen is, zodat het onderzoek op zijn minst gestart kan worden of het waar zou kunnen zijn wat ik zeg. En als niet waar is, dan gaat het weg. En als het wel waar is, dan ga jij in revisie.

Reactie: In wat?

Martijn: In revisie.

Reactie: Oké.

Martijn: Jij ook

Reactie: Ja, prima.

Martijn: En eigenlijk gebeurt het over ons ook hè. Met ons gebeurt het ook, dat er meningen zijn over jou, over mij, terwijl mensen je helemaal niet echt kennen. Het is veel groter dan alleen podcast. Mensen die mij niet kennen, mensen die jou niet kennen, ze hebben meningen en allemaal meningen. En dan ontmoet je elkaar en dan ... best wel leuk, best wel interessant en wat heel anders ook. Dus wat wordt er allemaal gekweekt tussen ons in?

En daar waar jouw kracht naartoe moet, daar wordt alles gekweekt om dit te stoppen. Dat wil ik maar even meegeven. Nou, was het fijn buiten? Ja, veel beter dan bij mij(lach)

Reactie: Martijn, ik heb een vraag over ... je hebt het vaak over kwantumverstrengeling. Kun je dat nog iets nader toelichten? Want elke keer als je dat benoemt dan begrijp ik het niet helemaal. Ik kan er wel ergens iets bij voelen, maar mijn hoofd gaat op stilstand dan.

Martijn: En dat is nu niet echt zo? Dat is als ik het nu ga vertellen staat je hoofd wel aan?

Reactie: Ik hoop dat mijn hart dan aanstaat.

Martijn: het woord kwantum en verstrengeling betekent eigenlijk dat er een verbinding is tussen jouw bewustzijn. Noem het maar even gewoon denken en voelen. Dat een verbinding is tussen het vormen van jouw bewustzijn, hoe je over iets denkt, wat je denkt. En dat dat via een bandbreedte wat niet deze fysieke wereld is, contact maakt ... Noem maar het kosmische internet. Contact maakt met bijvoorbeeld een persoon of een situatie elders in de wereld of in de kosmos of elders in je huiskamer. Je plant bv. En dat jouw gedachten, jouw bewustzijn daar tot uitvoering worden gebracht. Dat betekent dus dat er een direct contact is tussen wat jij denkt, voelt en de situatie of plek of mens waarover je denkt. Eigenlijk is het een upload, een verplaatsing van jouw bewustzijn.

Reactie: En moet je die persoon dan kennen of moet je dan een soort neutraliteit?

Martijn: Nee, nee, die je hoeft die persoon niet te kennen. Wat je in ieder geval absoluut niet moet hebben zijn invullingen en aannames. Je moet die persoon in totale blanco kunnen zien en kunnen ervaren. Dus je moet die persoon geen positie geven, geen voorgedachte hebben. Want op het moment dat daar een kaart voor wordt gezet, dus net even met **Donald Trump** als voorbeeld, maar dat geldt dus voor iedereen, hè, dus de alle mensen. Als er een kaart voor wordt gezet, dan wordt eigenlijk een gefalsificeerde personage wordt er opgericht.

En als ik word gefalsificeerd in jouw bewustzijn en je richt op mij, dan komt die boodschap ook niet bij mij aan. Dus je kunt ook niet liefde naar mij sturen als jij een personage van mij hebt gecreëerd of een computersysteem heeft dat gedaan of een AI of een roddelclub of ander forum waardoor je bent gaan geloven dat ik dat ben, dan wordt die kaart wordt als het ware, het voorkomende element waardoor ik jouw liefde niet kan ontvangen. Maar als die kaart tussenuit gehaald wordt, dan wordt jouw trilling, dus je bewustzijn wordt via het kwantumveld ook aanwezig in mijn dimensie. En dan kan ik hem ook ontvangen. En zo communiceren wij ook op allerlei verschillende niveaus. Er is een netwerk operationeel in deze dimensie die ook zo met elkaar communiceert. Dat zijn mensen die zijn compleet vrij van kaarten die ervoor gelegd zijn. En dat moeten wij allemaal weer gewoon gaan beseffen. En dan kom je heel diep terecht in wat complotten zijn. Waarom de Cabal is opgericht, waarom er allerlei pro en anti en verschillende soorten religies, systemen, spiritualiteit, demonische ... al dat soort systemen waar die vandaan komen. Dat is een heel complex algoritme om situaties en personen te falsificeren. Daar moeten wij allemaal zo snel mogelijk vanaf. Als iemand kwaadaardig gedrag heeft, dan kun je dat zelf wel ontdekken. En dan ontdek je dat op het moment dat je met die persoon in contact bent. En

dat is de grootste sta in de weg tot het repatriëren van de oorspronkelijke vermogens van de oorspronkelijke mens. Dat wij reageren op ingebrachte informatie, want we weten allemaal dat eigenlijk in de kern ieder mens een goed wezen is. Waar allemaal stoorzenders doorheen lopen. Het loopt er gewoon doorheen. Maar op basis daarvan, van tevoren te gaan geloven dat iemand slecht is of kwaadaardig is. Ja, dat is heel lastig. Dus een kwantum verstrengeling is dat je je eigen bewustzijn ... je bent je heel erg bewust van je eigen bewustzijn, dus je gebruikt niet het bewust zijn van een ander. Dus ook in het vredesveld wat de zo nu gaat doen, ga je eigen vredesveld opzoeken van wat voor jou de waarheid is. Hoe jij je verbonden voelt met de koeien, met de schapen. Hoe jij je verbonden voelt met het meer. En de mooie dieren die eromheen zitten. De vogels die voorbijvliegen. Hoe jij verbonden bent op jouw manier, wat jij daarbij voelt. Dat is jouw bewustzijn. Jouw bewustzijn kun je verbinden met iets in de wereld. Een persoon, een beslissing, een bijeenkomst, waar dan ook. En dan wordt dat via het niet fysieke veld, dus het kwantumveld dat niet aan ruimte en tijd gebonden is, wordt het daarheen gebracht en dan ontstaat het daar ook. Nou, dat zet de deuren wagenwijd ook tot een wereldwijde vredesconferentie. Besef je wel wie je bent, als je hier zo'n beetje naar kunt luisteren, kunt voelen wat de impact is van jouw aandacht als je niet meer gelooft, maar heel diep verbonden bent met jezelf. Hoe je dat kunt toewijzen aan situaties en mensen. Wat de impact daarvan is als je dat ook nog eens als team met elkaar gaat doen. Dat is kwantum verstrengeling. Dat is wereldvrede. Maar dat kun je dus niet doen als je niet de waarheid voelt en spreekt. Want dan kunnen je archiefkrachten kunnen ook niet open. Ik zal er eens een tekeningetje op maken, want het komt uit je archief namelijk. Het vermogen om de kracht, om je eigen bewustzijn te kunnen verbinden met iets ergens anders in de wereld. In het lichaam hebben we dat niet zitten. Het komt uit de kluis. Het komt uit de hartkluis. Dus dat is het archief. En dat archief dat is niet toegankelijk als je in een gefalsificeerd leven zit. Dus als je denkt dat je in liefde leeft, maar je leeft eigenlijk in een compromis met je partner. Daar is hij weer. Ja. Of met je werk. Het komt allemaal heel precies. Je moet echt goed kijken hoe het in elkaar zit. Dan voel je niet de levenskracht. Dan ben je eigenlijk in dienst van iets anders. Je moet het echt kunnen voelen. Er moet iets in jezelf gevoeld worden. En op het moment dat je dat niet doet, dan is de trilling van je bewustzijn is niet organisch. Dat is niet van jezelf. Dus dat is een in dienst zijnd bewustzijn. En dan is de trilling van jou niet in staat om uit het archief de kracht te halen om dat wat je zelf denkt en voelt, dus je eigen bewustzijn via het kwantumveld op die plek te krijgen. Dus alleen waarheid sprekers, waarheid levers, zo noem ik het maar even met deze woorden, kunnen deze taak vervullen. En laat dat nou precies de reden zijn waarom je hier bent. Ik kan jou niet zeggen dat jij bent hier om die reden, maar nu dat je hier bewust van bent of mag zijn, kunt zijn, wilt zijn is dat dus de reden. Je hebt de sleutels recht in je handen. En dat betekent dat als we dat goed gaan aanpakken met elkaar in de archieven van onszelf dat we samen met elkaar aan de tafel voor wereldwijde vredesonderhandelingen kunnen zijn. En niet alleen vredesonderhandelingen waar mensen bij elkaar komen om over vrede te spreken, maar veel groter. Dan laad het maar gewoon in in jouw eigen bewustzijn, in je eigen fantasie.

Reactie: Martijn, ik voel dat ik iets wilde zeggen wat weggedrukt wordt. Maar die mens die dan niet een mens is? Ik voel dus dan nou ja, wat ik dan bij Midden-Oosten bijvoorbeeld voel is dat het hè, dat je onlangs zei dat het niet zichtbaar is, dat het niet buitenaards is. Dus dat kan er heel menselijk uitzien.

Martijn: Ik snap niet wat je net zei. Wil je dat nog eens zeggen?

Reactie: Nou ja, ik spreek het nu toch nog een keer uit omdat er iets in mij zit wat wil dat het niet uitgesproken wordt. Dus die vredeskracht in mijzelf die bouw ik op zoals jij dat ... nee die bouw ik niet op, die is er gewoon. Hoe komt dat aan bij die mens die geen mens is? Dat is wat ik voel.

Martijn: En en die mens, wie is die mens?

Reactie: Laat maar zeggen een wereldleider waarvan wij uiterlijk zien dat het een mens is. Maar dus de andere kracht is.

Martijn: Nee. Ja. Nee, dat is nou juist waarom ik praat over die hele prut aan gebeurtenissen. Deze lichamen die wij hier kennen zijn überhaupt niet per se alleen menselijk.

Want we laten ook heel duidelijk niet menselijke trekken zien. Je wordt woest, je wilt iets vernietigen of stuk of je hebt een andere instinctieve reactie. Dus het is niet zo dat er per se mensen zijn, maar het is ook niet zo dat iemand per se niet een mens is, hè. Dus het **shapeshiften** waarover gesproken wordt, het veranderen van vorm of een demonische entiteit is niet dat iemand demonisch is en zich gedraagt als een mens. Het is dat een bepaalde laag van die intelligentie primair wordt. Dus in dat geval kan de bepaalde bouwstenen van het lichaam kan demonisch van aard worden of kan een buitenaardse zijn of een bezoeker uit een andere dimensie. Iets kwaadaardigs of iets moois. Maar tussen al dat in, zit ook de mens, de ware mens.

Reactie: Altijd ...

Martijn: Altijd

Reactie: Dank je.

Martijn: Altijd. En daarom heb ik het er ook over, dat we daar op een bepaalde manier ook zicht op kunnen hebben. Ik vind het ook zeer laakbaar dat mensen hun verantwoordelijkheid niet nemen. Is eigenlijk gewoon totaal een gebrek aan dieper voelen. Dat je over iemand gewoon zegt van: "Ja, maar dat is bijvoorbeeld een kloon of die persoon die bestaat niet meer. Die die is dood." Of eh ja, dat is dat is een hele **donker reptiel** en die ziet eruit als een president of als een koningin. Dat is heel schadelijk omdat je daarmee kaarten installeert in het bewustzijn van degene die dat hoort. En het is eigenlijk puur kwantum fysische manipulatie, want je beïnvloedt de zienswijze van een ander. Maar waar wij in terecht zijn gekomen is het is een bassin, is een resultaat van allerlei verschillende voortrajecten die er zijn geweest. Dit er is heel wat gebeurd voordat wij deze werkelijkheid nu zijn gaan ervaren. En in ieder mens in ieder mens is de oorsprong aanwezig. En volgens mij weten we dat ook allemaal. Want hoe vaak zijn wij wel niet kwaad of woest geweest op iemand, of misschien wel zelfs vol afschuw over iemand gevoeld en dat er ergens een bepaald moment onverklaarbaar is, dat je toch weer dat licht kunt voelen bij de ander. En dat komt omdat het er ook is. En daar stuur je het heen. Het kan nu nog. Mijn vraag in de aandacht ligt hem vooral in of wij kunnen beseffen, hè, dus in jezelf dit onderzoek te doen, wat je met jouw bewustzijn allemaal kunt doen. Hoe zou jij het vinden als wij met elkaar ... hier ga ik in ieder geval samen hopelijk met jou en vele andere mensen, dat we met elkaar wereldvrede kunnen ontwerpen en dat dat terecht komt op de plekken waar die beslissingen ook moeten worden genomen.

Ik zei dit een paar weken geleden tegen iemand. Toen zei die persoon van: "Nee joh, dat is helemaal flauwekul. Wij moeten het zelf ontwerpen en dan wordt het uitgevoerd."

Nou, ik zei: "Doe maar." Maar dat was weer hetzelfde. Ik begrijp het ook. Maar eigenlijk werd er weer gewoon een knip gegeven. Er wordt een mogelijkheid gegeven en die wordt zo weggeduwd. En daar is hij dus ... dat is een spirituele overtuiging. Dit roepen duizenden jaren lang mensen al. En waar zitten we?

In een wereld vol oorlog. Dus wat zijn de feiten nou eigenlijk? De feiten zijn gewoon dat er dus nog steeds niet dat is gebeurd wat leidt tot een echte last in world peace. En daar is

heel veel meer voor nodig. Niet discussiëren en met elkaar aan de tafel gaan zitten, maar er moeten nieuwe dingen worden ontworpen, hè. Dus er moeten nieuwe gedachten en gevoelens in jouzelf ontstaan, uit jou in jou die je als het ware wegschenkt aan vredesonderhandelaars, die je wegschenkt aan bepaalde regeringsgroepen, die je wegschenkt aan bepaalde coöperaties die belangen hebben. Het gaat erom dat jij degene, de magier van oorsprong bent en dat jij met kwantumverstreming, dat is gewoon een kosmische wetenschap, dat je datgene wat jij voelt ook gewoon weer aanwezig kunt laten zijn op de plek waar het hoort te zijn.

En wat is er nou eigenlijk mis mee? Als iemand iets niet kan, dan leg je toch uit hoe het werkt.

Reactie: Deel je het gevoel van je hart op dat moment met het hart van de mensen op die posities?

Martijn: Ja, op dat moment deel je in feite je hart, je gevoel deel je met de mensen op die posities. Ja.

Reactie: Dus maakt niet uit wie

Martijn: Correct. Ja. Er is eigenlijk geen mening. Het is een gezamenlijke opdracht. En dat is het bereiken van wereldvrede. En wereldvrede is helemaal niet zo moeilijk hoor. Het lijkt heel moeilijk door de belangen die er zijn. Maar wat nou als jij een knop hebt hè? Dat je gewoon datgene waar een ander in overtuiging zit, dat je die knop hebt om dat een beetje kleiner te maken en daar iets eminent, groters overheen te leggen en dat weg te schenken in liefde. Kun je dit serieus nemen? Jezelf?

Reactie: Lastig.

Martijn: Heb je het idee dat je een impact zou kunnen hebben op het vredesproces in het Midden-Oosten?

Reactie: Ja.Ja.

Martijn: Wij zijn de vredesdragers van origine. Wij waren een deel van de grote vredestroepen die werelden ingingen om te kijken en niet om te oordelen maar om te kijken om vriendschap te herstellen. Wij brachten vijanden bij elkaar en we huilen met ze. We zijn geen rechters. Dat is wie we echt het in het aller diepste niveau werkelijk zijn. Werkelijk echt waar. Dat zijn wij, wij zijn dat. En dat heb je hier op de aarde ook niet kunnen leren. En het is er nog steeds.

Reactie: Daar schrik ik soms heel erg van. Dat ik het hier soms heel duidelijk, hier echt kan voelen en dan raak ik al zo van het pad.

Reactie: Ik kan het soms wel heel duidelijk voelen en op andere momenten weer niet. Maar op die momenten dat ik het wel voel dan ...

Martijn: Wat voel je dan?

Reactie: Mijn levenskracht gewoon wie ik ben en dat ik dat gewoon hier kan ervaren. En dat het aan mij ligt dat ik het ervaar en dat ik dat doe zeg maar. En ik ken het ook, nou ja, ik ken het eigenlijk gewoon ook wel goed. Alleen laat ik het steeds liggen. En laat ik me overmannen door iets anders. En het lijkt ... ik kan soms voelen hoe simpel het is, maar nou ja, dan drie tellen later is dat weg en dan lijkt het alsof het niet bestaan heeft. En dat

is wat ik de laatste tijd heel veel voel. Het er net langslopen met mezelf. Ja, dat ik dat goed om te delen even, ja.

Martijn: Dus zou het helpen om voor jou of voor ons allemaal als wij binnen niet al te lange tijd, maar misschien wel afzienbare tijd starten met de peace conferences die we samen met elkaar kunnen neerzetten. Het bouwen eraan ... zou het helpen om te zien dat wat we met elkaar neerzetten ook wordt uitgevoerd in de wereld?

Reactie: Ja, ik voel eigenlijk dat we dat nu kunnen gaan doen en dat we dat samen moeten gaan doen.
En dat voelt ...

Martijn: Maar ik stel hem nog scherper. Wat ik wat ik stel is de vraag: zou het helpen? Wat of wat zou het doen als wij met elkaar iets creëren en het ook echt tot uitvoering wordt gebracht? Dat je binnen twee dagen ziet dat het gebeurt. En dat je denkt van nou, zou dat nou toeval zijn? En je doet het nog een keer. En je doet het nog een keer. En ineens wordt het je duidelijk. Wat denk je wat dat met je zou doen?

Je leven is nooit meer hetzelfde, hè. Dan ben je weer terug. Dan voel je dat je hart is aangesloten op de wereld. En dan voel je dat het zo toe doet om samen te werken. En dan voel je dat het geen toeval is wat er om je heen gebeurt. En dat je hier met een reden bent. Zou dat mogelijk een optie kunnen zijn wat ons allemaal zou kunnen verstevigen? Is de ervaring misschien ook erg nodig?

Reactie: Ja

Martijn: Dat zou toch wel een hele grote extra bevestiging in ons bewustzijn kunnen zijn, hè?

Reactie: Ja. Ik voel gelijk ook die kracht al aangaan waardoor er als het ware in mijn eigen leven al dingen gaan veranderen. Dat weet ik dan nu al. En laat staan verder weg en met elkaar.

Reactie: We zijn nu in een heel kort tijd leg jij drie verschillende velden eventjes zo voor mijn in beeld vrij. Je hebt je eigen veld in jezelf. Dus als je dat zou kunnen zien is dat een taalveld. Dat zijn trillingen. Je hebt het veld van waarin je leeft. Dus zeg maar even je thuis, je woning waar je thuis bent. Kinderen of geen kinderen, maakt allemaal niet uit. Familie of geen familie. Hoe je daar woont, hoe de entourage is van je huis en de entourage is van wat om je huis heen beweegt. En als je die twee dingen bekijkt, als je die frequentie zou kunnen bekijken, dan zie je dat die hetzelfde zijn.

Dat hoe je operationeel bent in jezelf dat ook dezelfde trilling is, van hoe je thuis, hoe je huis in elkaar zit en hoe de mensen om je heen die daar bewegen ook hetzelfde reageren. Dus als je in de frequentie gaat kijken zie je dat het een minifrequentietaalveld is. Kijk je naar je huis hoe je leeft, je kijkt naar die frequentie, zie je dat dezelfde frequentie is.

Alleen groter omdat dat belast is met huis en boodschappen, geld verdienen, alle dingen die bij je thuishoren. Maar de taalvelden zijn hetzelfde als je ernaar kijkt. Als je dan nog een derde stap omhooggaat. Je gaat naar het wereldwijde het internationale niveau, dan zul je zien dat de situaties die zich daar laten zien hetzelfde zijn als de situatie van thuis en hetzelfde situatie als hier binnenin. Dus dat is een driesprong. Dat zit aan elkaar vast. Dat is inside, between en voorbij.

En daarbuiten kun je niets veranderen. In je huisleven kun je ook niks veranderen, want het komt allemaal hieruit weg. En als je contact maakt met je archieven, als je de waarheid gaat spreken, je gaat ruimbaan geven aan wat je van binnen voelt, dan verandert er hier iets ... Hieruit is ook je omgeving thuis opgebouwd en ook de situatie in de wereld. Alleen wij zien die overeenkomsten niet omdat wij met ons fysieke oog, krijgen wij een totaal ander beeld te zien. Want wat heeft Donald Trump? Wat heeft iemand als Netanyahu? Wat

heeft iemand als Poetin? Om maar even een paar mensen te noemen die vaak in de media zijn die overigens veel te vaak in de media zijn. Want dat moet natuurlijk hele andere mensen zijn die in media zijn. Maar wat heeft dat nou te maken met wat jij van binnen bent?

Daar ligt het werk. En als je dat kunt zichtbaar krijgen, en dat kunnen wij, maar dan kom ik dus weer met mijn met mijn drillhamer van mijn van mijn hart ... betrouwbaar zijn. Geen geheimen, geen frictie onderling. Als het er is, gooit er maar uit. Zalf het maar recht. Laat dat nou eens 90% van de tijd zijn die we nodig hebben. En met die andere 10% brengen we world peace alive. Dat is toch prachtig dat we die 90% ook kunnen investeren in onszelf? Want we doen het nu heel vaak andersom. We geven maar 10% aan ons samen als familie en we zijn 90% bezig met de projecten. Maar die projecten komen niet van de grond omdat we niet in sync zijn met elkaar. Hoe kunnen we nou vrede stichten als we niet in sync zijn met elkaar? Als de waarheid niet wordt gesproken? Dat lukt niet. Want dan is het hier binnenin niet open. Dan gaat de between situatie gaat niet open en de voorbij alle situatie verandert niet. En dit is al een heel oud ontworpen situatie die nog steeds operationeel is. Dus nog een keer terug naar die vraag. Omdat het gewoon een energietransmissie is, zou het helpen als wij met elkaar dingen doen en dat je ziet dat het ook effectueert in de wereld? Dus jij beslist niet, je zit met elkaar aan een tafel, met elkaar een soort raadsvergadering in liefde hè. Neem desnoods gewoon je eigen stoel mee dat je lekker ontspannen kunt zitten en gewoon rustig, met een kop thee met elkaar samen kunt kijken naar allerlei onderwerpen en dat je dan vervolgens, dat je dan vervolgens ziet gebeuren wat je zelf hebt gecreëerd. Dat je er nog even een twijfel bij kunt hebben van ja maar, is dat niet toeval en je doet het weer en het gebeurt weer. En je komt weer bij elkaar en je doet weer iets. Het gebeurt weer, dat je denkt van my goodness ...

Reactie: Dat is toch ook een hele verantwoordelijkheid.

Martijn: Ja. Nou, dat is waar ik eigenlijk ook naartoe wil. Fijn dat jij het zegt.

Reactie: Doen wat je denkt, die intentie

Martijn: Ja, dat is een enorme verantwoordelijkheid. Dat is een enorme verantwoordelijkheid. En en om die verantwoordelijkheid te kunnen dragen, dat is mijn gevoel hoor, hoe het ervaar letterlijk. Ik kan die verantwoordelijkheid die ik aan mezelf draag alleen maar dragen omdat ik ongelooflijk veel fijne en leuke dingen doe. Eigenlijk ben ik gewoon helemaal niet serieus. Ik ben bloedserieus, maar ik hou echt van het leven. Ik moet ik moet plezier hebben. Ik moet lol maken. Ik moet genieten. Ik heb ook rust nodig. Maar ook fijne gesprekken. Een beetje dit, een balletje slaan, en zus en zo hier en daar, de stad in, even lekker uit eten gaan. Gewoon de dingen van het leven. Want hij moet in balans zijn, want anders wordt die verantwoordelijkheid zo groot ... die aardse Martijn die kan dat niet dragen. Daar is hij niet voor opgeleid. Daar weet Martijn nog veel te weinig voor. Maar ik weet hier binnenin alles. Dus het is een enorme verantwoordelijkheid. Ja.

Reactie: Ja. Wat ik me wel eens afgevraagd heb, van hoe zit dat dan inderdaad, want ik dacht van zijn het dan mijn overtuigingen, die zeg maar mijn eigen wereldbeeld kleurt en maak ik daarom dat mee waarvan ik eigenlijk van binnen diep overtuigd ben, zeg maar. En is dat ook wat ik in de wereld zie? Dus ik zie niet echt wat er in de wereld gebeurt. Ik zie alleen mijn overtuiging gemanifesteerd als een wereldsituatie. Zo zat ik een beetje ook over die dingen te na te denken, maar dat is even mijn vraag. Maar misschien Ja.

Martijn: Nou, je zou kunnen zeggen dat je te zien krijgt dat je eigen overtuigingen zijn, maar het is niet zo. Want er is iets anders en dat is dus die manipulatieve kracht die in het veld genesteld zit.

Die schuift die gebeurtenissen, brengt die tot leven waar jij niet om vraagt.

Reactie: Nou ja, het is meer ...

Martijn: Ongeacht je overtuigingen. Dus ik zeg eigenlijk al ben je nog zo overtuigd van problemen en toestanden, dan is het van de oorsprong schier onmogelijk dat je die overtuigingen ook echt gepresenteerd krijgt op een vervelende manier. Maar hier gebeurt het wel.

Reactie: Ja, mdat er omdat we misschien onbewust al scheppen zeg maar ...

Martijn: Nee, wij scheppen dat niet. Het is een reactie van het veld wat geenterd is. Er zit iets doorheen wat ons antwoord op onze diepste angsten. En wij krijgen dus geleerd dat wij dat zelf scheppen door onze angsten. Maar dat is niet zo. Dus het mag eventjes en maak van wat het voor jou is, hè.

Maar het was niet zo. In deze wereld, in deze werkelijkheid zoals het nu functioneert was het zo dat je diepste angsten en je overtuigingen niet leidden tot een angstig leven. Je grote problemen die je in je draagt leiden niet tot grote problematische levens toestanden. Dat is geëxcelleerd door een infectie die erin is gekomen. Zo gemeen zijn de ontwerpers namelijk helemaal niet. En het blijkt ook, want je maakt bijna geen kans. Want als je in je diepste angsten terecht komt, dan maak je bijna geen kans als beschaving om eruit te komen. Wel op individueel niveau. Die bewijzen die kennen we allemaal. Dat we eruit kunnen komen. Dat je voelt: "Dit is het, dit is klaar. Hier heb ik nu van geleerd. Dus nu kan ik de andere kant uit." Maar dan blijft de vraag liggen: "Waarom hebben andere mensen dat dan niet?" En dan komt er natuurlijk de verklaring, ja, dat die mensen ook allemaal door dat proces heen moeten gaan. En dan kan het antwoord komen van: "Oh, dan is dit allemaal procesmatig ontwikkeld."

Maar dan kan ook de vraag komen van is dat waar? En voor hoeveel duizenden jaren, tienduizenden jaren en miljoenen jaren moet dit dan doorgaan? En wanneer is daar dan het einde?

En als wij in staat zijn om een vredeswereld op te richten in onszelf en er kan vrede in de reactie komen, hè, waarom is dat dan niet in reactie? Waarom eigenlijk dan vooral die negatieve angstige scenario's?

Reactie: Ja, maar je hebt ook al eens gezegd dat ze onze emoties als scheppingskracht gebruiken voor hun programma's zeg maar of wat zij geprogrammeerd hebben. Maar dan is het toch wel nou ja, dan is het toch wel zaak om je eigen emoties in ieder geval zeg maar dat wat geblokkeerd is ...

Martijn: Natuurlijk dat is jouw taak, want dat speelt zich aan jou af als jij de voedingsbron kunt weghalen, dan is de reactie wat leidt tot een manifestatie van die diepe angsten en die onzekerheden, die is dan weg. Die kan niet reageren.

Martijn: Ja, je haalt de bodem eruit.

Reactie: Ja. Oké.

Martijn: Maar laten we daar ook weer geen doekjes om vinden. Als je vrij bent van die angsten, heb je niet de garantie dat het veld die angsten nooit meer aan je gaat laat zien. En dat is het bewijs dat er iets anders aan de hand is.

Reactie: Ja, dank je.

Martijn: Dat is dan 10 euro (lach)

Reactie: Ja, ik heb al 70 betaald. Is dat ook goed? (lach)

Martijn: Nou, dat vind ik wel een beetje weinig. Wil ook wel een keer vakantie. (lach)

Reactie: Een vraagje, in hoeverre is dat Annunaki manipulatieve systeem gebaseerd op ook die kwantumverstrengeling?

Martijn: 100%.

Reactie: Ja. 100%. En is dat een ander veld dan van **de designers** of loopt dat door elkaar heen? Of ...

Martijn: Nou, ze hebben de leiding overgenomen. Er wordt gewoon eigenlijk heel simpel ... naja, het is niet simpel. Er wordt op een geavanceerde manier gebruik gemaakt van iets wat er al was en wordt gewoon omgedraaid en anders ingezet, hè. Dus eigenlijk draait het om programmacode. Hele geavanceerde programmacode. Het is heel raar dat als je iets heel graag wilt, je voelt iets wat je heel graag wilt in het leven, je gaat ervoor hè. Bijvoorbeeld even je hebt gesolliciteerd voor een ontzettende fijne job waar je hart helemaal van gaat stromen en waar je voelt van: "Oh, wauw, als ik deze baan zou hebben voor drie of vier dagen in de week, wauw, dat is het helemaal, dan is het eigenlijk heel raar dat hij voor je neus wordt weggekaapt. Dat is wat dat Annunaki proces is, hè. Dus er wordt iets uitgelezen in de tijdlijn waar dat toe leidt en wordt onmiddellijk omgedraaid. En dat is dus als ik je goed heb begrepen, wordt dat extra ingezet op de plekken waar je juist moet zijn.

Martijn: Het is een heel geavanceerd controlesysteem, het wordt ingezet op alle wegen die leiden tot een gezamenlijk mandaat van mensen die de kracht om vrede terug te halen in het veld, om die te frustreren.

En en de sterkste stap daarin is gewoon om verdeeldheid tussen ons te creëren en daarbij eigenlijk ook te rekenen op ja, gewoon toch geen zin hebben om transparant te zijn met elkaar.

Het zit heel complex in elkaar, maar het draait allemaal om een gezamenlijke inzet van vrede die weer wordt weer wordt opgestookt eigenlijk vanuit dat licht uit dat veld om dat gezamenlijke met elkaar te frustreren.

Reactie: Zodat zij dat het veld overnemen.

Martijn: Dat het in ieder geval niet kan plaatsvinden, zodat deze realiteit op dit moment gewoon gebruikt wordt voor iets anders, hè. En je kunt ook zien dat er niet een regel is van wat je wel en niet mag doen. Als ik gewoon naar mijzelf kijk, ik mag best wel heel veel doen van de controlehouders. Ik kan over bepaalde dingen spreken en waar ik heel veel op ben aangevallen van ja ... "die man die praat over die en die dingen. Nou, dan is hij zelf één van die krachten, hè. Want als ik praat ook gelijk doodziek, maar hij praat overal voor en met zalen vol. Dus dan moet hij wel een handlanger zijn van die kracht. Want een ander die praat erover, die krijgt het niet voor elkaar." Dus ik heb inderdaad best wel een grote bandbreedte van vrijheid. Maar ik kan je wel vertellen dat als we met elkaar in de bak gaan, dan wordt mijn bandbreedte een heel stuk kleiner. Dan verandert de wetgeving rondom mij ook onmiddellijk.

Ik weet dat dat zo is. Ik win daar geen doekjes om. Ik weet dat dat zo is. En dat is ook waarom ik ook samen moet werken met jou, met ons allemaal. Want op het moment dat je samen in die grotere trilling terecht komt waardoor je een gezamenlijke toekomst met gezamenlijke effecten gaat uitwerken dat die ook echt gaat komen. Dan wordt er ineens

ook aan mijn kant, wordt er ineens heel diep wordt er ingegrepen dat ik niet meer die vrijheid heb. Nu heb ik die vrijheid wel omdat het tot dit moment niet leidt tot een collectieve actie. Ja ... Dus jij bent ook mijn garantie. En ik hopelijk ook voor jou. Dat mag je toch gewoon zo zeggen, hè, dat je daar een beetje zicht op krijgt. Want het lijkt allemaal dat het allemaal heel makkelijk is. Maar als er eigenlijk weinig tot niks gebeurt, ja, daar kan je overal over spreken. Ik kan op het Malieveld staan en schreeuwen over van alles. Ik heb toestemming om te schreeuwen als het als het zou zijn. Waarom? Omdat het toch geen effect heeft.

Maar op het moment dat je daar gaat staan te schreeuwen met een effect, dan word je verwijderd.

Dan is het afgelopen. Dus je moet read the signs van hoe het in elkaar zit.

Dus we moeten allemaal goed uitgelijnd zijn. Het leven leven, eerlijk zijn, uitspreken.

Spreek uit wat je voelt. Wat is er aan de hand? Waar heb je last van? Wat doet je pijn? Wat vind je van elkaar? Kan het allemaal gepolijst worden in van in plaats van gepolariseerd? Het maakt ons bewustzijn zo schoon, zo zuiver. Dus zou het helpen om het zichtbaar te maken?

Reactie: Ja, absoluut.

Martijn: Zou je daarna ook naast je schoenen gaan lopen? Nou, dit is wel een bloedserieuze vraag.

Wat gebeurt er als je dit door gaat krijgen? Ja, waar zijn we waar zijn we mee bezig? Wat is dit?

Reactie: Zou ik een hele diepe blijdschap voelen in mezelf. Van hè hè, eindelijk gaan we iets doen waarom ik hier op aarde ben. Heb ik zo lang opgewacht.

Martijn: En als nou blijkt dat dat wat je doet en wat wij doen tot grote veranderingen leidt, doorgangen hè. Dus er worden gewoon eerst laat ik zeggen een dam wordt breekt gewoon in tweeën waardoor het lang opgehouden water in één keer dwars door die vallei heen stuift gewoon. En je ziet wat voor veranderingen dat geeft. Enerzijds destructie, want alles wat getroffen wordt, dat door die kracht gaat weg. Dat is wel wat er gebeuren gaat. Dat zie je een aantal keren gebeuren en dan krijg je geestelijk zeg maar de smaak te pakken. En dan gebeurt er iets in de wereld elders. Trekken we dan ons super woman superman pak aan, krijgen we dan hoogmoed of blijven we nog net zo gedecideerd kijken als dat we daarvoor deden? Hè ... waar ligt dat breekpunt waarin je overmoedig gaat worden? Dat mag ook allemaal er nu wel zijn hoor, want we staan wel echt op een punt dat we met elkaar redelijk forse dingen gaan doen. En liefde kan ook behoorlijk een gereedschap zijn om inhalig te worden.

Als je één keer liefde hebt gevoeld en ook de macht van liefde om dingen te kunnen veranderen en te bevrijden, dan kunnen daar ... misschien mag ik je eventjes terugwijzen aan eerdere gebeurtenissen die in ons aller archief liggen opgeslagen. Dan kun je wel een soort elite troepeneenheid gaan worden die misschien wel heel erg andere dingen gaat doen als dat je ooit van plan was te doen. En dan is het geen liefde meer. Nee, maar dat zit er zó in.

En dat herkennen we ook in het leven hier op aarde dat je soms voelt dat je een oplossing bent voor andere mensen en in eerste instantie is dat zo liefdevol en waardevol en dan ga je gewoon ontdekken van goh hier kan ik wat mee doen. En voor je het weet wordt het bijna een soort van gereedschap in je systeem waardoor wat je doet, helemaal niet meer echt uit je hart komt maar meer uit een soort pragmatische ja intelligente handeling en dan staat er ineens advocaat op je muur.

Reactie: Maar die zit toch ook op de grens van dat mensen altijd echt werken zonder specifieke uitkomst te willen. Want als je echt voelt dat hij van binnen uitkomt, dan weet je

alleen maar dat het kloppend is voor het geheel. En op het moment dat je net op die andere scheidslijn gaat zitten, dan ga je toch naar uitkomsten van 'dit flik ik hem net wel even. Kijk, kijk mij dat weer doen.'

Martijn: Ja.

Reactie: ik denk dat best wel een soort van ding zijn in het veld die je zou kunnen signaleren zelf van waar komt ie vandaan. Als kijkt waar we eerder mee bezig zijn geweest, dan is er ook eerder gezegd dingen als ... " ik ga dat even neerzetten, ik ga het manifesteren." Dat alles komt allemaal uit die andere helft en dat is hetzelfde voor wat we nu

Martijn: Wat bedoel je met de andere helft?

Reactie: Nou die 99%, dat is meer dan de helft ...

Martijn: Uit het denken

Reactie: Van ik ga dit nu openmaken of ik ga dit nu doen. Er zit altijd een vorm van uitkomst in. Want als je iets doet wat kloppend is voor het geheel, dan kan je natuurlijk wel ergens erin zetten wat je voelt wat kloppend zou kunnen zijn. Maar dat is een energie iets. En niet iets van en dit is het. En meestal als je naar een overmoed gaat, dan kan ik eigenlijk altijd signaleren dat iemand een uitkomst wil en daar word je dan op getraceerd.

Martijn: Juist. En daar moeten we dus ook wel heel bewust in zijn. We moeten dus keuzes maken ook om dat soort dingen niet te kunnen laten ontstaan. Hè, hier op de aarde heb je dictatuur of een alleenheerser.

Dat laat ook zien dat de macht gewoon bij één persoon komt te liggen of in ieder geval bij een vrij klein selectief groepje. Als je kijkt naar bedrijven, door de conjunctuur van hoe bedrijven in elkaar zetten, hoe de raad van bestuur in elkaar zit van bijvoorbeeld van een besloten vennootschap, hè. De klanten zijn feitelijk degene die het bedrijf runnen, want die kopen het product.

Maar de macht ligt bij de raad van bestuur of in ieder geval zelfs bij de hoofdaandeelhouder. En eigenlijk is dat wat wij ook moeten zien te voorkomen, hè. Door we kunnen voorkomen, dat "het ik doe het" kunnen we voorkomen door het samen te doen.

Als je het samen doet met de harten tegen elkaar aan voor het grotere geheel. Wat ook de consequenties zijn, we staan er samen voor, dan kan het "ik doe dit" of "ik heb dit gedaan" kan er ook niet zijn.

Als wij met 500 mensen of 200 mensen met elkaar de eerste peace conference houden in de energie in quantum entanglement hè, dus kwantumverstrengeling en we zetten dat echt in, dan zullen de gevolgen die eruit voortkomen, die kun je gewoon niet op je eigen borst prikken.

Dat kan niet. Dan kun je alleen maar voelen dit hebben we samengedaan. En daarbij is die macht die mogelijk zou ontstaan. Want denken wat die parasieten willen. Die willen dat als het gaat lukken dat jij gaat denken "dat ik heb het gedaan" ... dan krijg je dus die machtsgreep weer. En daar moeten we dus heel erg bewust in zijn. Dat is ook de reden waarom vredestroepen op kosmisch niveau altijd coalities zijn.

Reactie: Maar je krijgt dan ook een hele andere taal. Doordat je die andere taal communiceert kan je persoonlijkheid of de mind control of wat dan ook er niet tussen komen. Daar moeten we naartoe.

Martijn: Ik vind het een heel fijn, rustig gevoel om gevolgen die er zijn, uitkomsten om die te mogen ervaren als teamwork.

Reactie: Zo dat klikken in elkaar, de archieven klikken in elkaar.

Martijn: Het is zo'n waardering ook met elkaar samen voor elkaar en respect. Hoeveel mensen kunnen er eigenlijk in deze ruimte? Stel dat deze mensen morgen nog een keer komen. Stel, stel ... zou dat passen?

Reactie: Met schuiven komen er wel hoor.

Martijn: Ja, misschien zijn misschien zijn hier mensen die ook voor morgen nog een plekje hebben gereserveerd. Maar ik wil bij deze zeggen als het mag van Britta, mag het?

Reactie van Britta: Van mij mag alles. Dat mag. Vrede mag altijd.

Martijn: Misschien moet je staan of neem je een stoeltje mee. Als je het fijn vindt om morgen ook bij dezelfde dag die in een hele andere vorm heeft, aanwezig te zijn om even verder te bouwen. Je bent van harte welkom. We moeten echt heel diep gaan bouwen met elkaar. Er is veel gebeurd. Ik vond het ook heel leuk deze dag hoe die starten en gewoon dat je eigenlijk helemaal geen ankerpunten hebt, maar dat het gewoon alle kanten uitgaat. En dan lijkt het even over mijn privé te gaan, maar dat is natuurlijk helemaal niet zo. Dan lijkt het even over jouw privé te gaan, maar dat is het natuurlijk ook niet. Het gaat over onze reden dat we hier Die eerste die is er echt. Knap is het in elkaar gezet, hè?

Er was een tijd dat we met elkaar samen de aarde, ik kom zelf niet van de aarde, maar ik ben heel erg verbonden met de aarde. Dat we samen een wereld bewoonden. Er waren geen regels. Iedereen was blij en gelukkig. Er werd ook hard gewerkt, mooie projecten gedaan. Er waren geen besturen, maar wat er wel is, waren communicatiecirkels en bij de bepaalde volkeren zie je dat nog steeds hè, dat stamoudste met elkaar communiceren, om boodschappen door te geven en de informatie van de achterbannen en de volkeren met elkaar te delen. Maar er was er was geen regering. Er was geen een regering die dingen besloot. Er was geen macht. En er is een dag gekomen dat dat ontstaan is. Dat mensen uit hun eigen vredesveld werden geduwd, dat we niet meer het levensveld konden creëren. En vervolgens zijn we in deze werkelijkheid, zijn we deze ervaring gaan krijgen en zijn er mensen aangewezen door het systeem, die deze val van het bewustzijn heeft veroorzaakt. Dat er mensen zijn aangewezen om gedurende lange tijden de macht te houden. En om dat nog een keertje te benadrukken, hebben we daar ook de modellen van de cabal eroverheen, waardoor we dus ook allemaal denken dat die mensen het allemaal heel bewust doen. Er zijn ook mensen wel die dat heel bewust doen. Die zijn heel diep verknocht aan de macht, maar er zijn ook een heleboel mensen die doen dat helemaal niet bewust, maar ze zitten wel op die plekken. Het is aan ons of we die plekken ook willen gebruiken. Er liggen kanalen open. Dat is toch fantastisch dat je daar met elkaar in durft te gaan.

En er is de afgelopen paar jaar veel gebeurd ook in de samenkomsten die ik dan heb mogen beleggen. Is er veel frictie gekomen en eigenlijk tussen alle kopstukken.

Want alle mensen die hier mee bezig zijn, hartstukken hè, maar even het aardse woord, zijn allemaal kopstukken van veranderingen. Als je je geroepen voelt op jouw manier, om met deze onderwerpen bezig te zijn, dan betekent dat wel wat hoor. Dat is niet zomaar even een stukje interesse. Want waarom die andere mensen gewoon doorrijden en er niet mee bezig zijn, dat komt omdat zij niet in dit momentum in de timing, met dit onderwerp verbonden zijn. Omdat het ook hun synchronisatie niet is. Dus jouw reden is nu om hiermee bezig te zijn. En de afgelopen tijden is er heel veel gebeurd waardoor mensen ook tegen elkaar uitgespeeld werden. En ik moest daar ook op ingrijpen. Ik moest ook gewoon af en toe echt iets doen. Dat heb ik best wel heel weinig gedaan vind ik zelf.

Maar er is heel veel onderling gebeurd en dat is allemaal gebeurd om de beste mensen ... niet uit Nederland hè ... over de aarde gewoon gesproken, heel breed, om de beste mensen niet met elkaar in die frequentie van het liefdevolle hart te laten komen, zodat die kwantumverstremming niet in beweging komt. En ik doe de oproep dat dat stoppen gaat, NU... en dat iedereen terugkeert naar het eigen honk van binnen en dat ook iedereen dezelfde verantwoordelijkheid neemt, wat er opgeschoond moet worden. Dat dat ook wordt gezegd. Wordt dat niet gezegd, is het niet schoon en kan het ook niet. Kunnen we niet samen dwarsfluit spelen. Een hele mooie test om te kijken of we echt peace zijn. Ik keek naar die foto van Hanny en Bibiana waar ze samen op staan.

Voor de mensen die dat niet weten, Hanny is de zus van Maya en Bibiana was een ook een teamlid met ons allemaal hier. En ja, ze zijn hier niet meer. Ze zijn alle twee vertrokken zeg maar vanuit hier bekeken. Maar ik keek naar die foto waar ze zo samen zo blij op staan. Ik werd er zo ontzettend blij van. Dat was in 2016. Ja, prachtige mooie mensen. Zo hard gewerkt hè. En dan ging het zo door me heen van ... wauw dat ik jullie heb mogen ontmoeten. Wat zijn jullie mooi en wat mis ik jullie ook. En gelijktijdig ging er ook door me heen van hoe sta ik straks op de foto, hè als archief van deze wereld. Wat laat ik achter. ben ik de eeuwige waarschuwer en bekrachtiger en het daar laten, of zet ik door? Ik zet door, maar samen.

En die draaien, die beweging die hebben we allemaal wel zien aankomen, allemaal in onszelf. En ik zeg het nog een keer, ik ben er klaar voor en ik hoop dat we met elkaar naar aanleiding van deze dag, nog mooier en dieper kunnen afstemmen en uit kunnen stippelen vanuit ons hart wat we te doen hebben. En dat de bakermat daaronder allemaal vergeving is. Opnieuw starten. Opnieuw. En dat we ons blijven herinneren wie we in het diepste essentie echt zijn. Wie we werkelijk echt zijn.

Het pluisje.

Reactie: Als we vergeten zijn hoe het pluisje eruitziet, er hangt er eentje in de gang.

Martijn: Dit waar wij nou zo doorheen gaan, hè. Zo gewoon in dat besef wat we met elkaar zo bekijken en doorvoelen. Dat hoort toch bij mensen die zich ontfermen over de wereld. Het is toch heel kloppend dat je dat dan ook bent, als je nieuwe koersen geeft, Als je uit rails weggaat waar we met z'n allen in vast hebben gezeten en als de beslissingen die op kwantumniveau worden verplaatst, leiden tot honderden miljoenen mensen die in Afrika geen water en drinken hebben. Dat dat ertoe leidt, dat dat daar gewoon komt. Gewoon schoon drinkwater. Dat die mensen lekker schoon drinkwater hebben. Dat ze gewoon fijn eten hebben. Dat er een huis gebouwd kan worden in hun cultuur, op hun manier wat zij fijn vinden. Dat is toch een hele emotionele gebeurtenis. Dat is toch iets fantastisch. Het klopt toch dat als we het hebben over wereldvrede dat je dan ook werkelijk echt vanuit je gevoel kunt communiceren, in plaats van mannen en vrouwen die in dure pakken zitten en die helemaal ja, met alle respect hè, maar die alleen maar aan het denken zijn over de problemen en strategische modellen uitvoeren, wat voor de één wel goed is en voor de ander niet ... Als je op die plek wilt zitten moet je zijn zoals jij. Onthoud dat goed. Als je op die plek wilt zijn, moet je zijn zoals jij. Dan moet je de pijn kunnen voelen van het lijden van andere mensen. Want degene die weet dat lijden is, die zal uit alle kracht willen voorkomen dat dat nog verder doorgaat. Het klopt gewoon dat mensen zoals jij en ik en over de hele wereld, die zien dat het anders moet en behoort te gaan. Dat die ook al die pijnen en al die verdriet en al die dingen die er zijn dat we dat allemaal kennen. En de meeste mensen die op regeringsniveau zitten of op toplevels, dat zijn mensen die komen gewoon uit een andere geschiedenis. Hebben een ander pad bewandeld, die hebben ook liefde, hè. Dus ik zeg niet dat het nare mensen zijn. Die hebben ook kinderen, houden ook van hun kinderen. Maar een bepaald deel van verbindingskracht. Een empathisch verbindingskrachtveld is bij die mensen gewoon afwezig, uit of minimaal, hoe het ook is. En die mensen die hebben het daar knap lastig mee. Dat ze niet kunnen voelen. Moment hoor.

Ga je even met aandacht bekijken. Dat is iets heel anders dan een oordeel hebben over die mensen wat ik nu zeg.

Want ook die mensen die ook in dit veld leven, ook die mensen hebben de eeuwige lichtvlam vanbinnen. Hun bewustzijn is ook onsterfelijk, wat er ook doorheen loopt ... En ook die mensen die snakken naar de juiste keuzes, maar ze kunnen ze niet maken. Want ze zitten geperst in politieke modellen, in economische strategieën, in militaire systemen, in toekomst en technologische ontwikkelingen, hè. En ook die mensen die willen heel graag de juiste beslissingen nemen, maar ze kunnen het niet. En waarom kunnen ze het niet? Omdat het in hun bewustzijn niet aanwezig is. Althans, ze kunnen het niet ontvangen omdat ze in een denkveld zitten van limitaties. Ze zijn beperkt. Ze kunnen alleen maar kiezen uit die en die opties. Maar al het andere wat er ook is, dat breng jij tot leven dat het bij die mensen kan komen. En dat scheelt een hoop gedoe en dan hoef je niet eerst een politieke partij op te richten en zelf aan de macht te komen en zelf op die plek te gaan zitten en al die fouten te maken die al die andere mensen al hebben gemaakt. Maar dan kun je gewoon remote sensing doen. Dan kun je op afstand kun je meewerken. Dat is fantastisch. Dat is wie jij bent onder andere. En die verantwoordelijkheid die is er inderdaad. Het is liefde werk. Het is een heel groot onderzoeksveld, want je botst af en toe ook wel tegen wat vragen en dingen aan van ja, maar is dit geen interventie en wat gebeurt hier nou eigenlijk? Ja, er zijn twee mogelijkheden dat je het als interventie ziet en niks doet, als je denkt dat het interventie is en dat je dan aan jezelf kunt uitleggen dat je niks doet, of het is interventie en je doet wel wat. En als de andere mogelijkheid is dat het geen interventie is, dan zijn er ook twee mogelijkheden. Dat het geen interventie is en dat je ook niks doet of dat het geen interventie is en dat je wel wat doet. Snap jij het nog? Ik wel ...

Wie kan er morgen eigenlijk niet komen?

Kan wel, maar Ik wel. Ik doe de deur nogal wat op.

Jij wel. Wie kan morgen niet komen? (geroezemoes)

Reactie: Martijn, sorry, ik zit toch nog met de vragen over die kwantum dingetjes. Jij zegt dus eigenlijk dat we voor verbonden zijn met al het leven. Als je zegt in de kwantumwereld is alles verbonden. Bestaat tijd en ruimte dus niet. Nou ja, ik moest even Ja, ik vind dat nog wel wat. Oké, dat was het.

Martijn: Ik heb hier een op mijn website gezet, kosmische communicatie. Het unieke van de aardse mensen, ik heb het dan nu over ons, het gaat niet alleen over ons, is dat zij via haar gevoelsbewustzijn met alles en iedereen in contact kan treden. Hiervoor hoeft de mentale bandbreedte niet te worden gebruikt. Dus denken is daar niet in nodig. En iedereen kan dit weer herontdekken en leven. Zonder gemodelleerd bewustzijn is deze uniekheid zuivere verbondenheid. Dus als je geen modellen hebt in je hoofd, dan kun je met alles en iedereen in contact treden. Zo was het al.

Reactie: Dus Martijn, ik ben hier morgen niet lichamelijk aanwezig, maar ik ben wel aanwezig.

Martijn: Ja mooi, heel mooi. En ik wil daar geen druk op leggen of zo.

Blijft geheel vrijblijvend natuurlijk, hè. Maar ja. Ja. Heel vrijblijvend. Ik hoop dat we vandaag een beetje een boomstam hebben doorgezaagd waar het goud in zit.

Dat we het eruit kunnen halen en dat we die zaden weer de grond in kunnen doen die in het midden van de boom zitten. Verloren kennis.

Reactie: Ik heb nog een vraag. Mag dat?

Martijn: Ja, natuurlijk.

Reactie: We hebben het de hele tijd over ons hier en over deze wereld. Nou, loop ik al een paar jaar te dubben van van, hè ik bedoel we hebben meer dan genoeg werk aan deze aarde en deze situatie, maar kosmisch gezien zijn er dus al eonen oorlogen bezig tussen groeperingen.

Martijn: In de opgerichte werelden bedoel jij.

Reactie: Is dat alleen maar in de opgerichte is werelden?

Martijn: Uitsluitend in de opgerichte werelden, in de thuiswerelden en in de koninkrijken van vrijheid niet.

Reactie: Oké. Nou, dat vind ik wel een heerlijke nuancering, want ik raakte er voortdurend van in verwarring van Hoezo hier oorlog in het kosmische ook alsmaar oorlog. Hoe zit dat dan met het concept oorlog? Wat is dat dan? Nou zijn er best wel veel opgerichte werelden, hè?

Martijn: Ja, heel veel, heel veel. Dat is een enorm netwerk. Een netwerk van, wij noemen dat hier dimensies, van werkelijkheden. waar je van de één naar de ander kunt komen, het zijn gigantische netwerken met ook verschillende bewaarders, hè die al dat soort toegangswegen daar naartoe bewaren en bewaken ook. En hier deze wereld hier, heeft ook een bewaarders afdeling. Maar in de oorspronkelijke de echte organische werelden, de grote rijken van onsterfelijkheid, daar wordt geen oorlog gevoerd. Degene die daar met wapens binnenkomt of zou willen, dat kan überhaupt niet. Maar het komt er niet in omdat de intentiekracht van die wapens, dus waar het voor bestemd is, de taal waar het uit bestaat, dat wordt gewoon opgeheven door het krachtveld. Het valt gewoon uit elkaar. Als je als je denkt dat je daar met een troepenmacht naar binnen zou gaan, dan is die troepenmacht ... even in aardse termen hè, dan is die troepenmacht al miljoenen lichtjaren van tevoren vergeten waarom ze op reis ging daar naartoe.

Reactie: Maar je hebt ook wel eens aangegeven van ...

Martijn: Klopt! (lach)

Reactie: Als we terug willen naar huis, dan moeten we naar een tussenstation om de besmetting kwijt te raken, want anders gaat de oorspronkelijke wereld omgeven worden van de besmetting. Ik bedoel, een paar jaar geleden ben je daar nog zorgvuldig in de waarschuwing ehh ... bezig geweest.

Martijn: Dat klopt. Maar dat heeft gewoon te maken met de met de enorme complexiteit en de gebeurtenissen die er zijn geweest. Dat we niet meer op geen enkele manier uitgaan van het feit dat alles perfect en goed functioneert, omdat er te veel is gebeurd.

Reactie: Dus ook in de oorspronkelijke werelden niet meer.

Martijn: In de oorspronkelijke ... in de grote rijken van oorsprong daar kan geen oorlog ontstaan. Maar daar is wel iets gebeurd. Een effect is daar geweest wat we niet nog een keer willen zien.

Dus wij zorgen ervoor dat alles heel diep gecheckt en diep gecontroleerd uitgezuiverd wordt. En er zijn ook mensen die uit bepaalde zones zoals hier komen die niet zomaar in één klap terugkomen in de oorspronkelijke wereld, maar eigenlijk eerst een soort van een soort van rehabilitatie of ook bijna ja, bewijsomgeving is, dat je echt clean bent.

Reactie: Ja, dat heb je al eens eh ...

Martijn: Ja. Ja. Maar de oorsprong rijken zijn zo dermate krachtig van bewustzijn dat de taal waar dat uit bestaat hè, dus de trillingen wat daar bestaat. Als je daar met een troepenmacht naar binnen zou willen gaan om die wereld om ver te werpen, dan vergeet die troepenmacht ruimschoots van tevoren, de gedachte verdwijnt, weg ... waarom ze daar naar binnen gaan.

Reactie: En de verhouding van de oorspronkelijke rijken met de verhouding tot opgerichte werelden waar tweespalt is over en weer in wisselende vorm. Wat zijn daar de verhoudingen in? Of is dat onzinnig om daarover na te denken?

Martijn: Ja, dat is vrij onzinnig, maar niet een onzinnige vraag.

Reactie: Oké. Nee? Ben benieuwd of je daar een antwoord op gaat.

Martijn: Nee.

Reactie: Oké. Daarom blijft het een onzinnige vraag ook.

Martijn: Nou, niet per definitie.

Reactie: Nee, maar jij hebt er geen ...

Martijn: Nou, omdat we dan in getallen terecht gaan komen en verhoudingen en dat zijn eigenlijk ook wel weer gedachtevelden. Dus niet dat jij dat doet, maar ik weet dat ik dat ga veroorzaken met mijn uitleg.

Reactie: Ja, mijn verwarring kwam oorspronkelijk uit **Robert Morning Sky**. Die heeft een hele tijd geleden ... hij is er in ieder geval in '85 mee begonnen, maar wij hebben er zeg maar 10, 12 jaar geleden documenten over gekregen en video's van gezien. En daar vertelt hij dus over de geschiedenis van het universum. Als zouden er voortdurend wisselende oorlogen zijn.

Martijn: Dat klopt. Er zijn vele werelden die we universa kunnen noemen waar heel veel tumult in is.

En er zijn werelden, waar dat even in aardse tijd, honderden miljarden jaren al voortbeweegt. Langer als dat het universum zou kunnen bewegen en bestaan. Dus dat klopt ook. Dat is waar.

Reactie: Maar daarnaast zijn er dus rijken waar dat überhaupt niet bestaat. Het is fijn om dat te horen.

Martijn: Ja. Ja. De oorspronkelijke rijken, de onsterfelijke rijken waar een totaal ander bewustzijn is, daar is geen oorlog.

Reactie: Ja. Want als ik terugprik naar thuis is daar gewoon ook niets van.

Martijn: Nee. Nou, maar dat maakt ook het onderwerp energetisch, emotioneel ook beladen. Want als je hierover gaat spreken, dan komt er dus heel vaak, een heel diep verlangen vrij om naar huis te willen.

Omdat we allemaal voelen en dat is het nare ervan eigenlijk als je je er bewust van wordt, dat je bewust wordt van de druk die er ook hier is. Dat je gewoon voelt van ja, ik wil dit gewoon niet meer.

Het is gewoon genoeg geweest. Ik wil gewoon zonder druk kunnen leven en zonder al die zorgen en al die gekke gedrag patronen van al die mensen. Dat is waarom ik ook steeds oproep. Verhoud je nou in het midden van het verhaal.

Ga ook lekker dat meer in. Ga zwemmen. Maak plezier, want anders wordt het misschien te veel.

Want eigenlijk is de situatie voor ons allemaal te veel. Het feit dat we dit allemaal kunnen doen en dat we zo diep in het leven kunnen kijken, toont ons ook onze geestelijke veerkracht en ons liefdesveld, hè. Want er is, wat je hier allemaal meemaakt, gewoon dat je 's morgens wakker wordt met een opdracht om te moeten bestaan. Dat is eigenlijk ondoenlijk. Ik lig in mijn bed en leave me alone! Ik ga eruit wanneer ik wil dat ik eruit kom. En dat kent iedereen. Maar er worden gewoon knoppen ingedrukt en dat vinden we dus heel normaal. Maar eigenlijk is dat al een absurditeit. En dat zijn maar hele kleine dingen. Maar als je dat gewoon bekijkt in het hele leven, dan zit je gewoon in een programma. En als je dat dus gaat benoemen, dan is ons bewustzijn ook nog een keer zo krachtig dat het nog meer bewust gaat worden. Dat het nog vervelender gaat worden, hè. Dus jezelf bewust zijn is eigenlijk ook best wel een lastige taak. Soms dan wens je gewoon, wist ik dat allemaal maar niet ... dat ik net als al die andere mensen gewoon in een kooi kan gaan voetballen en daarna gewoon 10 kg patat kan eten en vervolgens gewoon eventjes een paar ramen in kan gooien om mijn frustratie kwijt te raken. Even bij de politie proces verbaal opnemen en ik krijg een bekeuring en daarna wordt het me weer vergeven en volgende dag sta ik weer vrolijk en fruitig weer op. Niks aan de hand snap je? Dus dat is gewoon het nadeel van bewustzijn in een wereld zoals hier. En dat kun je naar mijn idee kun je dat heel erg middelen door ook gewoon heel veel plezier met elkaar te maken. Ik heb mijn hele kindertijd heb heel veel plezier. Ik was alleen maar aan het spelen. Ik hield heel erg veel van ... hoe heet dat? Stoeprandje.

Stoepranden. Dat deed ik elke avond, uren urenlang, touwtjespringen. Dat is gewoon helemaal geweldig. Touwtjespringen. De hoelahoep vond ik leuk ... En veel met sporten altijd bezig als kind en ja, met de planten en de tuin. En ik wist toen, wist ik al van dit moet ik wel blijven doen.

En en nou ja, wat sporten betreft, ik had een tijdje even niet gedaan. Heb ik nu gelukkig opgepakt vanaf november. Maar ik merk ook door dat sporten merk ik dat er weer een bepaalde vreugde ook in mijn lichaam is. En het punt is gewoon als ik dat niet doe, als wij niet ook plezier hebben en iedereen heeft plezier op z'n de eigen manier ... maar dan wordt het ook heel drukkend. Dus ik je moet in het midden staan, want het is eigenlijk ondoenlijk om constant onder druk te staan. Dus je moet je ook zelf die vreugde geven, maar je moet elkaar ook meenemen naar die vreugde. Dat is ook mijn diepe weten dat als ergens een potluck feestje is en dat je elkaar dat je elkaar meeneemt daar naartoe en dat je gewoon een hele fijne middag, een hele fijne dag hebt met elkaar. Je moet elkaar ook uitnodigen om in dat plezier te zijn. Dat is waarom ik het woord, ook al is het niet het goede woord, open community. Dat gaat niet om een community van een afgeslotenheid, maar een vrije bijeenkomst van mensen die gewoon zich heel bewust zijn van wat er allemaal aan de hand is. En ondanks dat, wel ook die dat plezier en dat levensvreugdeveld met elkaar delen. En voor mij is dat gewoon, gaat dat hand gaat hand in hand. En ik roep ook nog een keer op dat met elkaar samen te creëren en daar geen afsplitsing in te hebben van wie er wel en niet mag komen, maar dat iedereen mag komen. Iedereen kan komen.

Ja, peace!

Nou, die stilte die doe je maar in de auto. Ja, dat waren even de verhoudingen van deze dag. Ik ga lekker buiten zitten en misschien willen we buiten nog even gewoon met elkaar in de stilte zijn. Lekker in het gras of even zitten. Weet niet.

Reactie: Ja, ik had even één vraag. Je hebt meerdere keren aangegeven hoe groot het belang is om je in een netwerk te begeven, hè. Netwerken waar je echt voelt dat je

daarmee verbonden bent. Ook in **Frankrijk in Januari** heb je daar iets over gedeeld en hebben mensen daar ook een hele avond aan gewijd. Ik vroeg me even af hoe dat zich ook verhoudt. Want dan heb je mensen in je eerste schil hè waar je dan in contact mee bent hè. Ik ben dan zelf vanuit mijn huisartsen vak, ben ik weer verbonden met artsen er omheen en ben ik daar op mijn manier bij betrokken, hè. Hoe ik me mezelf vanuit wie ik nu ben kan inbrengen in verbondenheid. Maar goed, je hebt het over die remote sensing gehad waarin we bepaalde personen kunnen waarnemen. Hoe moet ik dat zien ten opzichte van die netwerken? Het is een burgerbeweging, hebben we het ook over gehad. Hoe moet ik dat zien?

Martijn: Ik vind je vraag te abstract. Ik hoor wel wat je zegt, maar ik kan niet hoe je dat moet zien. Dat is van mij te invulbaar.

Reactie: Ja. Het is het is hoe is de werking? Want je hebt het over dus als je mensen hebt in je eerste schil, op het moment dat jij in contact bent met Donald Trump, dan zit hij in je eerste schil. Dan heb je daar contact mee, dan heb je daar connectie mee, dan is daar een verband. Op het moment dat ik daar op afstem vanuit mijn plek hier is dat een hele andere beweging. En ik kan me voorstellen dat de impact anders is, als ik met iemand direct in contact ben.

Martijn: Klopt, dat is correct. Maar je kent mij. We moeten gebruik maken van elkaars contacten.

Reactie: Ja. Ja, dus delen over de contacten die je hebt.

Martijn: Het liefst wel.

Reactie: Oké.

Martijn: De mensen die jij kent in jouw netwerk, die ken ik ook niet. Maar ik ken jou wel. Als mijn contact met jou goed is op vertrouwen gebaseerd en jij geeft mij iets mee en ik geef jou iets mee, dan werkt het heel direct. Maar op zich hoeft je niet via elkaar te werken. Het is ook niet per se nodig om iemand echt persoonlijk te moeten kennen. Als je iemand gewoon kunt zien in op een neutrale manier, omdat je gewoon kunt zeggen: "Ja, ik weet niet wie die persoon is. Ik weet niet hoe die persoon is." Heeft iemand wel eens met Beatrix gesproken? Die voormalige koningin?

Reactie: Ja mijn vader ...

Reactie: Nou, ik heb wel onlangs met haar zus gesproken, zij zit ook in dit soort netwerk.

Martijn: Ja en niet alleen haar zus. Het gaat erom dat je die ... ja die alternatieve persoonlijkheden die erin geplaatst zijn over iemand, dat je die kunt verwijderen. En we hebben geen andere keuze, want anders blijven we ons positioneren op iemand. We positioneren ons bewustzijn op iemand die helemaal per se niet hoeft te bestaan. Maar wat is wat is wat je wilde vragen? Wat wilde naar voren brengen? Want ik heb het gevoel dat niet helemaal naar voren is gekomen. Of althans het is niet bij mij aangekomen.

Reactie: Nou, wellicht ben ik veel meer op zoek naar waar ik mee bezig ben. Ik ben met allerlei dingen aan het doen en dat ik voel dat mijn hart erbij zit. Ik vind het gewoon ontzettend fijn om bijvoorbeeld op een congres te zijn tussen artsen en dan kan ik me daar zo blij voelen. En dan zit ik daar rond te kijken met pioniers die op een andere manier hè invulling willen geven aan welzijn en gezondheid. En ja, zit ik daar met een kloppend hart en dan kan ik gewoon heel blij zijn en dankbaar dat ik daar zit en die mooie mensen kan

ontmoeten en die mooie dingen vertellen over waar ze mee bezig zijn en hoe ze dingen zien en waar ze tegenaan gelopen zijn, wat er niet gelukt is. En ja, hoe we er met z'n allen, ook al is het 17 graden buiten toch met elkaar in een zaal willen zitten. En met elkaar willen verbinden om die onderwerpen aan te kijken. Tegelijkertijd worden er heel veel onzinnige dingen verteld.

Dat ik denk: "Ja, moet ik hier mee bezig houden?" Dus het is ook voor mij een zoektocht van hé, waar ben ik mee bezig? En tegelijkertijd als ik erover deel voel ik me gewoon geraakt omdat ik me verbonden voel met die mensen. En dat is iets, dat is iets in mij. Ik voel me verbonden met bepaalde mensen hier in de samenleving die nou wellicht ... of die een artsenstudie hebben gedaan of therapeuten zijn of die van mensen houden ten diepste hè. Dat is altijd een soort rode draad in mijn leven van, die echt om mensen geven en om het welzijn van andere mensen. Dus nou ja, dat is dan wat ik aan het doen ben. Maar het zijn meer vragen van ja, wat doe ik daar eigenlijk?

Martijn: Ja, dat is een hele goede vraag natuurlijk. Daar kom je dan wel achter door er te zijn. Ik heb zelf wel heel veel gezien, gevoeld ook dat als ik met een bepaalde organisatie of een netwerk te maken heb of met een clubje mensen dat ik het altijd heel prettig vond, even als voorbeeld hè ... dat ik op de website kon zien, wie die mensen zijn, wie daarachter zitten hè. Dus met een fotootje erbij hè ... ook van waar die mensen dan bijvoorbeeld voor hebben gestudeerd of waar hun passie ligt hè. Dus hoeft je niet per se gestudeerd te hebben, maar gewoon wie hoe iemand zichzelf omschrijft met een paar woorden. Dan krijg ik een gevoel en een beeld er ook bij, bij de foto's door de foto's en van de teksten. Dat ik een zo soliditeit ervaar van de groep waar ik mee te maken heb. Ik denk dat ook in de abstractie mijn antwoord is, is dat er nog wat gebouwd moet worden ook met elkaar. En ik heb het idee dat we ons veel te veel inhouden en schamen om ons kenbaar te maken. Je bouwt daar namelijk een veld mee. Je bouwt niet alleen maar een veld en een netwerk door met elkaar in een zaal te gaan zitten, want dat is het fysieke aspect. Maar je bouwt ook met intentie en bewustzijn bouw je ook een netwerk. En als je met 2, 3, 4, 500 of 8, 9000, 10.000 mensen een netwerk eigenlijk opbouwt en niet een raad van bestuur hebt, dat er maar een **12-koppige bemanning** of "bevrouwing" worden genoemd, maar dat eigenlijk alle mensen die zich daarin brengen met eigen kennis en input, dat die daar staan en dan krijg je ook een heel groot energetisch netwerk. En dat is een fundamentele toename en expansie van jou inzet die je daar kunt geven, waardoor de dingen die je niet nodig vindt eigenlijk, dat die al niet eens meer gebeuren. Dus dit is dus weer die kwantumverstrengeling, dat als je met elkaar verbindt en je staat ergens voor, dat dat zo'n mooi krachtig veld is, dat dat veld, als jij bij die mensen binnenkomt hè, bij die mensen, die artsen dat

dat je daar binnenkomt, dat jij niet alleen binnenkomt, maar het hele netwerkveld komt gelijk binnen. Jij bent wel de ... jij stapt binnen, dus jij bent degene die ... jij introduceert jezelf, maar verder komen al die professionals, die uitkomen voor peace for the world en die bestaan maar uit verschillende disciplines, er zijn kunstenaars en academische mensen bij. Er zijn mensen uit bestuurlijk niveau van de van de gemeente bij. Er zijn mensen bij die zitten in de computerwereld. Weer andere mensen die zitten in het bankwezen. En als je dat allemaal energetisch gaat bouwen bij elkaar en je durft daar dus ook voor uit te komen en de kritieken en commentaren die erop voort zouden kunnen komen, die pareer je gewoon geestelijk. Dan bouw je een netwerk wat ongekend krachtig is en dan wordt de beslissing genomen om met 17 graden buiten te gaan zitten. Dan draait de invloedskracht om.

Er is iets met ons aan de hand, at is zo mooi. Het enige wat we moeten doen is het niet meer onder stoelen of banken houden. Wij moeten allemaal uitkomen voor onze diepste connectie met het leven en de schaamte heel gauw voorbij raken.

Reactie: Ja, daar word ik heel blij van. Het emotioneert me enorm. Ja. Want dat is wat we nodig hebben.

Ja.

Martijn: En het ergste wat er kan gebeuren is dat iemand het niet begrijpt.

Reactie: Ja. Nou ja, dat is dan maar zo. Ik begrijp ook heel wat dingen niet.

Martijn: Nee, ik ook niet.

Reactie: Maar hoe fantastisch zou het zijn? Ik heb dan de vraag gehad ook van mensen, dan spreek ik over waar ik mee bezig ben, wat me raakt en dan vragen ze inderdaad wat voor organisatie ben je dan? En dan ja mompel ik wat ...Nou ja, het is echt ... dan sta ik daar echt met een mond vol tanden. En dit raakt me ook, als we hier ... nou al heb ik dan maar dit naar voren gebracht, om dit naar voren te brengen. Dat zou fantastisch zijn hè als we met elkaar ons echt kunnen verbinden en echt nou ja, ik alleen vanuit mezelf spreken, maar dan vanuit een organisatie hè, dat ik vanuit een "wij" kan spreken. Nou, dat lijkt me echt fantastisch. Ik kijk er naar uit en ik ben er!

Martijn: We moeten uitgaan van onze eigen wezenlijke eigen menselijke kracht. Dat is de sleutel. En al het andere kunnen we allemaal wel even parkeren. Dat komt vanzelf wel aan de orde. Als wij er zijn, als coalitie van het hart, dan zullen alle dingen die bijna te zweverig zijn voor woorden ... Dat mensen denken: "Nou, die zijn helemaal gek die mensen, als we het daar niet over hebben. Het leven vanuit eigen kracht, ook als eenheid met elkaar, iedereen is uniek zichzelf, dan worden die dingen ook gewoon alsnog zichtbaar. Alsnog komen ze tevoorschijn, maar dan is het niet je visitekaartje wat je afgeeft. Kijk, en die strategische bewuste fout heb ik wel gemaakt, omdat ik een andere functie had op een bepaald moment om mensen juist aan te spreken op de moeilijkheid die er is, dat we daar met elkaar naar konden kijken. Nu zitten we best wel met een vrij grote groep, wereldwijd, zitten we er al heel diep in, hè. Dus nu weten we ook we hebben nu de urgentie te pakken waarom we steeds weer opnieuw terug moeten naar onszelf en niet naar de reptielen. En naar het pluisje.

Het is ook wel heel pittig soms, maar het maakt het zoveel makkelijker als we wat dichter bij elkaar komen. En niet dat het daardoor super eenvoudig wordt, maar nou ja, als je samen bent, gewoon samen bent, als je het durft allemaal los te laten, komt er een ook een vorm van ontspanning. Is er hier iemand die ooit echt bewust een extreme fout heeft gemaakt? Nee, nog nooit. Kan wel zijn dat je van tevoren wist: "Dit gaat niet goed." Dat is iets anders. Maar toch doen hè.

Maar heb je dat ooit gedaan om echt nou zo'n hele vette bewuste rotfout te maken, waar je zelf en andere mensen helemaal aan ten onder zijn gegaan. Nee toch? Maar dat zijn de dingen die we wel allemaal op ons konto hebben staan. En maakt het ons dat dan schuldig? Maakt ons dat dan ... moeten we daar dan elkaar de schuld over gaan geven? Nee toch? We kunnen ook zeggen: "We begrijpen wat hier gebeurt. We zien het met elkaar. We maken een nieuwe start en we gaan opnieuw met elkaar door." Dat is de Coalition of the Willings of the free Worlds. Ik wens je een hele mooie reis naar huis. Ik ga nog even lekker buiten zitten. Misschien wil je er ook nog even bij zitten. Misschien ga je weg. En anders zie ik jullie morgen allemaal weer terug.